



ການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ຄວາມສັດຊື່

ວັນທີພິມເສີຍແຜ່: ຕຸລາ 2010

ສະບັບປັບປຸງຄັ້ງທີສອງ

Asian Development Bank

ADB

ຂອບເນະໄຍບາຍ ແລະ ຢຸດທະສາດຂອງພວກເຮົາ

ການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ຄວາມສັດຊື່

ວັນທີພິມເຜີຍແຜ່: ຕຸລາ 2010

ສະບັບປັບປຸງຄັ້ງທີສອງ

Asian Development Bank

© 2010 ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ
ສະຫງວນລິຂະສິດ. ຈັດພິມປີ 2010.
ພິມໃນປະເທດຟີລິບປິນ.

ISBN 978-92-9092-476-0
ລະຫັດການພິມ. TIM114103

ຂໍ້ມູນການພິມຕາມລາຍການ

ການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ຄວາດສັດຊື່.
ເມືອງ Mandaluyong, ຟີລິບປິນ: ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ, 2010.

1. ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ. 2. ການປົກຄອງ. 3. ໂຄງການພັດທະນາ. I. ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ.

ຄວາມຄິດເຫັນທີ່ສະແດງໃນປຶ້ມເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄວາມຄິດເຫັນຂອງຜູ້ຂຽນ ແລະ ບໍ່ຈຳເປັນສະແດງເຖິງຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ນະໂຍບາຍຂອງທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ (ADB) ຫຼື ສະພາຜູ້ບໍລິຫານ ທີ່ລັດຖະບານທີ່ພວກເຂົາເປັນຕົວແທນ. ADB ບໍ່ຮັບປະກັນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງຂໍ້ມູນທີ່ປະກອບຢູ່ໃນປຶ້ມນີ້ ແລະ ບໍ່ຮັບຜິດຊອບໃດໆຕໍ່ກັບຜົນຕາມມາຂອງການນຳໃຊ້ພວກມັນ. ໂດຍການລະບຸຊື່ທີ່ການອ້າງອີງເຖິງດິນແດນ ຫຼື ຂົງເຂດດ້ານພູມິສາດສະເພາະໃດໜຶ່ງ, ຫຼື ໂດຍການນຳໃຊ້ຄຳສັບ “ປະເທດ” ໃນເອກະສານນີ້, ADB ບໍ່ມີເຈດຕະນາຕັດສິນໃດໆກ່ຽວກັບຖານະດ້ານກົດໝາຍ ຫຼື ຖານະອື່ນໆຂອງດິນແດນ ຫຼື ຂົງເຂດນັ້ນ.

ADB ສົ່ງເສີມການຈັດພິມ ຫຼື ອັດສຳເນົາຂໍ້ມູນສະເພາະສຳລັບການນຳໃຊ້ສ່ວນບຸກຄົນ ແລະ ບໍ່ແມ່ນທາງການຄ້າ ໂດຍມີການຮັບຮອງຢ່າງເໝາະສົມຂອງ ADB. ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ຜູ້ນຳໃຊ້ຂາຍຕໍ່, ແຈກຢາຍຕໍ່, ຫຼື ສ້າງຜົນງານການຂຽນຈາກປຶ້ມນີ້ເພື່ອຈຸດປະສົງທາງການຄ້າ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບການຍິນຍອມຢ່າງຈະແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນຈາກ ADB.

ໝາຍເຫດ:
ໃນປຶ້ມນີ້, “\$” ໝາຍເຖິງໂດລາສະຫະລັດ.

ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ
6 ADB Avenue, ເມືອງ Mandaluyong
1550 Metro Manila, ຟີລິບປິນ
ໂທ +63 2 632 4444
ແຟັກ +63 2 636 2444
www.adb.org

ສຳລັບການສົ່ງຈອງ, ກະລຸນາ ຕິດຕໍ່:
ພະແນກການພົວພັນຕ່າງປະເທດ
ແຟັກ +63 2 636 2648
adbpub@adb.org

“ເອກະສານສະບັບນີ້ໄດ້ຖືກແປມາຈາກພາສາອັງກິດເພື່ອສາມາດເຂົ້າເຖິງກຸ່ມເປົ້າໝາຍໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນ. ໃນຂະນະທີ່ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ (ເອດີບີ) ໄດ້ພະຍາຍາມເພື່ອຍືນຍັນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງການແປເອກະສານດັ່ງກ່າວ, ພາສາອັງກິດແມ່ນເປັນພາສາທາງການຂອງ ເອດີບີ ແລະ ຕົ້ນສະບັບທີ່ເປັນພາສາອັງກິດຂອງເອກະສານສະບັບນີ້ ຖືວ່າແມ່ນສະບັບທີ່ມີເນື້ອໃນທີ່ເປັນຈິງ (ນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າ ເນື້ອໃນເປັນທາງການແລະເຊື່ອຖືໄດ້). ທຸກການອ້າງອີງຕ້ອງອີງໃສ່ຕົ້ນສະບັບທີ່ເປັນພາສາອັງກິດຂອງເອກະສານສະບັບນີ້.”

ສາລະບານ

	ໜ້າ
ຫຼັກການ ແລະ ຂໍ້ແນະນຳດ້ານຄວາມຊື່ສັດ (ພຶດສະພາ 2010)	1
I. ບັນດາສະຖາບັນການເງິນລະຫວ່າງປະເທດ	
ຫຼັກການ ແລະ ຂໍ້ແນະນຳສຳລັບການສືບສວນ	3
ປິດນຳ	3
ຫຼັກການທົ່ວໄປ	4
ຄຳນິຍາມຄວາມໝາຍ	8
ສິດທິ ແລະ ພັນທະ	8
ຂໍ້ແນະນຳດ້ານລະບຽບການ	11
ສິ່ງທີ່ຄົ້ນພົບຈາກການສືບສວນ	13
ການນຳສົ່ງເລື່ອງຫາໜ່ວຍງານພາຍໃນປະເທດ	13
ການທົບທວນ ແລະ ການປັບປຸງແກ້ໄຂ	14
ການພິມເຜີຍແຜ່	14
II. ການລົງໂທດ	15
ພື້ນຖານສຳລັບການດຳເນີນການແກ້ໄຂ	15
ແຈງການຕໍ່ກັບຜູ້ຖືກສືບສວນ	15
ການດຳເນີນການແກ້ໄຂ	16
ໄລຍະເວລາຂອງການເກືອດຫ້າມ	19
ການອຸທອນ	21
ການກັບຄືນມາສູ່ຖານະຫຼືຕຳແໜ່ງເດີມ	22
ການເປີດເຜີຍ	23
ການຮວມເກືອດຫ້າມ	24
ນະໂຍບາຍຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ (2 ກໍລະກົດ 1998)	25
I. ພາກສະເໜີ	27
II. ການຕອບສະໜອງຂອງ ADB	30
III. ຄຳນິຍາມຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ	31
IV. ຄຳເສຍຫາຍຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ	33
V. ທ່າທີຂອງ ADB ຕໍ່ກັບປະເດັນການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ	37
ຈຸດປະສົງທີ 1: ສະໜັບສະໜູນຕະຫຼາດທີ່ມີການແຂ່ງຂັນ ແລະ	
ການບໍລິຫານປົກຄອງພາກລັດທີ່ມີປະສິດພາບ, ປະສິດທິຜົນ, ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ໂປ່ງໃສ	37

	ຈຸດປະສົງທີ. 2: ການສະໜັບສະໜູນຄວາມພະຍາຍາມຕ້ານການສັ່ລຖືກຍ້ອງຍົກທີ່ໜ້າຈະປະສົບຜົນສໍາເລັດ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ແລະ ການປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງການເຈລະຈາກຽວກັບປະເດັນການປົກຄອງ	40
	ຈຸດປະສົງທີ. 3: ຮັບປະກັນໃຫ້ໂຄງການ ແລະພະນັກງານຂອງ ADB ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານດ້ານສິນທໍາສູງສຸດ	43
VI.	ຂໍ້ສະຫຼຸບ ແລະ ການສະເໜີແນະ	49
VII.	ພາກຕິດຄັດ	51

ຫຼັກການ ແລະ ຂໍ້ແນະນຳດ້ານຄວາມສັດຊື່

ພຶດສະພາ 2010

I. ບັນດາສະຖາບັນການເງິນລະຫວ່າງປະເທດ ຫຼັກການ ແລະ ຂໍ້ແນະນຳສຳລັບການສືບສວນ¹

ບົດນຳ

ບັນດາສະຖາບັນທີ່ໄປນີ້ໄດ້ຮ່ວມລົງນາມຮັບຮອງຫຼັກການ ແລະ ຂໍ້ແນະນຳທີ່ໄປສຳລັບການສືບສວນທີ່ດຳເນີນໂດຍ ໜ່ວຍງານສືບສວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ:

- ກຸ່ມທະນາຄານພັດທະນາອາຝຣິກາ
- ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ
- ທະນາຄານເອີຣົບເພື່ອການພື້ນຟູ ແລະ ການພັດທະນາ
- ກຸ່ມທະນາຄານການລົງທຶນເອີຣົບ
- ກຸ່ມທະນາຄານພັດທະນາອິນເຕີ-ອາເມລິກັນ
- ກຸ່ມທະນາຄານໂລກ

ຫຼັກການ ແລະ ແນວຂໍ້ແນະນຳເຫຼົ່ານີ້ມີຈຸດປະສົງເພື່ອນຳໃຊ້ເປັນຄຳແນະນຳໃນການດຳເນີນການສືບສວນຕ່າງໆ ໂດຍ ສົມທົບກັບບັນດານະໂຍບາຍ, ກົດລະບຽບ, ຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ສິດທິພິເສດ ແລະ ການພື້ນຈາກການຮັບໂທດ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນ ອົງການຈັດຕັ້ງ.²

ສຳລັບ ADB: ຫຼັກການ ແລະ ຂໍ້ແນະນຳເຫຼົ່ານີ້ຈະຕ້ອງນຳໃຊ້ກັບທ້ອງຖານຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ຄວາມສັດຊື່ (OAI), ພະນັກງານຂອງຕົນ, ແລະ ທຸກໆພາກສ່ວນທີ່ OAI ໃຫ້ອຳນາດ ຫຼື ປະທານແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ດຳເນີນການສືບສວນທີ່ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ OAI ຈະດຳເນີນ, ແລະ ຕໍ່ກັບພະນັກງານ ADB ທຸກຄົນ ເຊັ່ນດຽວກັບບັນດາທີ່ປຶກສາ ແລະ ຜູ້ຮັບເໝົາທີ່ວ່າຈ້າງໂດຍ ADB ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ສາມອື່ນທີ່ມີສ່ວນພົວພັນໃນກິດຈະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ADB³ ໂດຍປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ.⁴

ສຳລັບຈຸດປະສົງຂອງເອກະສານນີ້, ການນຳໃຊ້ຄຳສັບ “ອົງການຈັດຕັ້ງ” ແມ່ນໝາຍເຖິງທຸກສະຖາບັນທີ່ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງ ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງກັບບັນດາສະຖາບັນທີ່ໄດ້ກ່າວເຖິງຂ້າງເທິງ. ບັນດາໜ່ວຍງານສືບສວນຂອງແຕ່ລະອົງການຈັດຕັ້ງໃນຕໍ່ໄປຈະ ເອີ້ນວ່າ “ທ້ອງຖານສືບສວນ.”

¹ ຫຼັກການ ແລະ ຂໍ້ແນະນຳສຳລັບການສືບສວນຂອງສະຖາບັນການເງິນ ລະຫວ່າງ ປະເທດ, ນຳມາໃຊ້ໂດຍບັນດາສະຖາບັນທີ່ໄດ້ກ່າວເຖິງ, ໄດ້ ຖືກເອົາລວມເຂົ້າເປັນຫົວຂໍ້ I ຂອງຫຼັກການ ແລະ ຂໍ້ແນະນຳດ້ານຄວາມຊື່ສັດ, ໂດຍມີການເພີ່ມເຂົ້າຫຍໍ້ໜ້າທີ່ກ່ຽວສະເພາະກັບ ADB.

² ຂໍ້ແນະນຳເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ມີຈຸດປະສົງມອບໃຫ້, ກຳນົດຂັ້ນ ຫຼື ໝາຍເຖິງໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ, ພັນທະ ຫຼື ສິດທິໃດໆ ທີ່ສາມາດດຳເນີນການໄດ້ໃນສານກົດ ພາຍ ຫຼື ການດຳເນີນຄະດີການປົກຄອງຕໍ່ກັບອົງ ການຈັດຕັ້ງທີ່ດຳເນີນການສືບສວນ. ບໍ່ມີຫຍັງໃນຂໍ້ແນະນຳນີ້ຄວນຈະຖືກຕີຄວາມໝາຍເປັນການກະທົບຕໍ່ກັບສິດທິ ແລະ ພັນທະຂອງແຕ່ລະອົງການຈັດຕັ້ງຕາມກົດລະບຽບ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງອົງການຈັດຕັ້ງນັ້ນໆ, ຫຼື ສິດທິ ແລະ ການພື້ນຈາກການຮັບໂທດທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ແຕ່ລະອົງການຈັດຕັ້ງໂດຍສິນທິສັນຍາ ລະຫວ່າງ ປະເທດ ແລະ ກົດໝາຍຂອງສະມາຊິກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

³ “ກິດຈະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງມີນິຍາມຄວາມໝາຍໃນຫຍໍ້ໜ້າ 1.C, *infra*

⁴ ເອກະສານສະພາບໍລິຫານ R-89-98, ນະໂຍບາຍການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ອະນຸມັດໃນວັນທີ 2 ກໍລະກົດ 1998, ດັ່ງທີ່ຖືກອະທິບາຍຊື່ແຈງໂດຍເອກະສານສະພາບໍລິຫານ R185-04, ນະໂຍບາຍການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ: ການອະທິບາຍຊື່ແຈງທີ່ສະເໝີມາ ແລະ ການປ່ຽນແປງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕໍ່ກັບຂໍ້ແນະນຳດ້ານທີ່ປຶກສາ ແລະ ການຈັດຊື້, ທີ່ອະນຸມັດໃນວັນທີ 11 ພະຈິກ 2004, ແລະ ເອກະສານສະພາ ບໍລິຫານ R179-06, ນະໂຍບາຍການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ: ຄຳນິຍາມທີ່ສອດຄ່ອງກັນ ກ່ຽວກັບ ການກະທຳທີ່ເປັນການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ການ ສໍ້ໂກງ, ອະນຸມັດ ຄັ້ງວັນທີ 8 ກັນຍາ 2006.

ຫຼັກການທົ່ວໄປ

1. ແຕ່ລະອົງການຈັດຕັ້ງຈະມີທ້ອງຖານສືບສວນໜຶ່ງທີ່ຮັບຜິດຊອບດໍາເນີນການສືບສວນຕ່າງໆ.

ສໍາລັບ ADB: 1.A. OAI ແມ່ນຈຸດຕິດຕໍ່ທໍາອິດ ແລະ ແມ່ນທ້ອງຖານສືບສວນສໍາລັບຂໍ້ກ່າວຫາເລື່ອງການ ລະເມີດເລື່ອງຄວາມຊື່ສັດທີ່ພົວພັນກັບກິດຈະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ADB ຫຼື ພະນັກງານ ADB.

1.B. “ການລະເມີດເລື່ອງຄວາມຊື່ສັດ” ແມ່ນການກະທຳທີ່ລະເມີດນະໂຍບາຍການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຂອງ ADB, ເຊິ່ງລວມມີການກະທຳທີ່ເປັນການກິນສິນບິນ, ການສໍ້ໂກງ, ການບັງ ຄັບຂົ່ມຂູ່ ຫຼື ການຮ່ວມທົວກັນ, ການໃຊ້ໃນທາງທີ່ຜິດ, ການຂັດແຍ້ງຜົນປະໂຫຍດ, ແລະ ການຂັດ ຂວາງ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ໃຫ້ນິຍາມໃນທີ່ນີ້.

1.C. “ກິດຈະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ADB” ປະກອບມີ ກິດຈະກຳທີ່ໃຫ້ທຶນ, ບໍລິຫານ ຫຼື ສະໜັບ ສະໜູນ ໂດຍ ADB, ຫຼື ທຸກໆກິດຈະກຳທີ່ໃນຄວາມເປັນຈິງມີຜົນກະທົບ ຫຼື ອາດຈະກະທົບ ຫຼື ບໍ່ດັ່ງນັ້ນກ່ຽວພັນກັບ ADB.

2. ຈຸດປະສົງຂອງການສືບສວນທີ່ດໍາເນີນໂດຍທ້ອງຖານສືບສວນແມ່ນເພື່ອກວດກາເບິ່ງ ແລະ ກຳນົດຕັດສິນຄວາມເປັນຈິງຂອງຂໍ້ກ່າວຫາ ກ່ຽວກັບ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຫຼື ການສໍ້ໂກງ ຕາມການໃຫ້ນິຍາມຄວາມໝາຍໂດຍແຕ່ລະສະຖາບັນ ເຊິ່ງລວມທັງ, ແຕ່ບໍ່ຈຳກັດ, ບັນດາໂຄງການທີ່ໃຫ້ທຶນໂດຍອົງການຈັດຕັ້ງນັ້ນໆ, ແລະ ຂໍ້ກ່າວຫາ ກ່ຽວກັບການປະພຶດປະຕິບັດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງໃນສ່ວນຂອງສະມາຊິກພະນັກງານຂອງອົງການຈັດຕັ້ງນັ້ນໆ.

ສໍາລັບ ADB:

2.A. ການລະເມີດເລື່ອງຄວາມຊື່ສັດທ້ອງຖານ OAI ອາດຈະສືບສວນປະກອບມີ:

- i. ການກະທຳທີ່ເປັນການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ເຊິ່ງໝາຍເຖິງການສະເໜີໃຫ້, ການໃຫ້, ການໄດ້ຮັບ ຫຼື ການຮ້ອງຂໍເອົາ, ບໍ່ວ່າຈະໂດຍກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ, ສິ່ງທີ່ມີຄ່າເພື່ອຄອບງຳການດໍາເນີນການຂອງພາກສ່ວນອື່ນຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
- ii. ການກະທຳທີ່ເປັນການສໍ້ໂກງ ເຊິ່ງໝາຍເຖິງທຸກການກະທຳ ຫຼື ການລະເວັ້ນ, ເຊິ່ງລວມທັງການບິດເບືອນ, ທີ່ໂດຍຕັ້ງໃຈ ຫຼື ບໍ່ຕັ້ງໃຈ ເຮັດໃຫ້ພາກສ່ວນໃດໜຶ່ງເຂົ້າໃຈຜິດ ຫຼື ພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ເຂົ້າໃຈຜິດ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດດ້ານການເງິນ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດອື່ນ ຫຼື ເພື່ອຫຼີກລ່ຽງພັນທະຕ່າງໆ;
- iii. ການກະທຳທີ່ເປັນການບັງຄັບ ເຊິ່ງໝາຍເຖິງການເຮັດໃຫ້ເສຍຫາຍ ຫຼື ການເຮັດໃຫ້ເປັນອັນຕະລາຍ, ຫຼື ການຂົ່ມຂູ່ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເສຍຫາຍ ຫຼື ເປັນອັນຕະລາຍ, ບໍ່ວ່າທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ, ຕໍ່ກັບພາກສ່ວນໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຊັບສິນຂອງພາກສ່ວນນັ້ນ ເພື່ອຄອບງຳການດໍາເນີນການຂອງພາກສ່ວນນັ້ນຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
- iv. ການກະທຳທີ່ເປັນການສົມຮູ້ຮວມຄິດ ເຊິ່ງໝາຍເຖິງການຈັດຕຽມລະຫວ່າງສອງ ຫຼື ຫຼາຍພາກສ່ວນກວ່ານັ້ນທີ່ຖືກອອກແບບມາເພື່ອບັນລຸໄດ້ຈຸດປະສົງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ເຊິ່ງລວມ ທັງການຄອບງຳການດໍາເນີນການຂອງພາກສ່ວນອື່ນຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງ;⁵
- v. ການໃຊ້ໃນທາງທີ່ຜິດ ເຊິ່ງໝາຍເຖິງການລັກ, ການສົ່ນເບື້ອງ ຫຼື ການໃຊ້ຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງຊັບສິນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບກິດຈະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ADB, ບໍ່ວ່າຈະເປັນການກະທຳໂດຍເຈດຕະນາ ຫຼື ຜ່ານຄວາມປະໝາດລະເລີຍ;
- vi. ການຂັດແຍ້ງຜົນປະໂຫຍດ ເຊິ່ງແມ່ນທຸກສະພາບການທີ່ພາກສ່ວນໃດໜຶ່ງມີຜົນປະໂຫຍດທີ່ອາດຈະຄອບງຳຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຫຼື ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງການ, ພັນທະດ້ານສັນຍາ ຫຼື ການປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງອົງການສ່ວນອື່ນ;

⁵ ຄຳນິຍາມຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ການສໍ້ໂກງ, ການບັງຄັບຂົ່ມຂູ່ ແລະ ການຮ່ວມທົວກັນແມ່ນສອດຄ່ອງກັບທະນາຄານພັດທະນາຫຼາຍຝ່າຍອື່ນ ແລະ ນຳມາໃຊ້ໂດຍ ADB ພາຍໃຕ້ເອກະສານສະພາບໍລິຫານ R179-06 (*supra* ຢູ່ໝາຍເຫດລຸ່ມໜ້າເຈ້ຍ 3).

- vii. ການກະທຳທີ່ເປັນການຂັດຂວາງ ເຊິ່ງລວມມີ (a) ການເຈດຕະນາທຳລາຍ, ການປອມແປງ, ການປຸງແປງ ຫຼື ການເຊື່ອງ ຊ້ອນວັດຖຸທີ່ເປັນຫຼັກຖານຕໍ່ກັບການສືບສວນຂອງ ADB; (b) ການໃຫ້ການທີ່ບໍ່ເປັນຈິງຕໍ່ກັບຜູ້ສືບສວນ ເພື່ອຂັດຂວາງ ການສືບສວນຂອງ ADB; (c) ການຂົ່ມຂູ່, ການລົບກວນ ຫຼື ການຊ່ວຍຊ້ອນພາກສ່ວນໃດໜຶ່ງເພື່ອສະກັດກັ້ນບໍ່ໃຫ້ພາກສ່ວນ ນັ້ນເປີດເຜີຍສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຮູ້ໃນເລື່ອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສືບສວນ ຫຼື ບໍ່ໃຫ້ສະແຫວງຫາການສືບສວນດັ່ງກ່າວ, ຫຼື (d) ການຂັດຂວາງສິດທິຕາມສັນຍາຂອງ ADB ໃນການກວດສອບ ຫຼື ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນ.
 - viii. ການລະເມີດການລົງໂທດຂອງ ADB;
 - ix. ການລະເມີດອື່ນຕໍ່ກັບນະໂຍບາຍຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຂອງ ADB, ລວມທັງການບໍ່ສາມາດປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານ ດ້ານຈັນຍາບັນສູງສຸດ; ແລະ
 - x. ການແກ້ແຄ້ນຕໍ່ກັບຜູ້ເປີດໂປງ ຫຼື ພະຍານ ເຊິ່ງແມ່ນການກະທຳທີ່ເປັນຜົນຮ້າຍ, ບໍ່ວ່າຈະທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ, ສະເໜີ ແນະ, ຂົ່ມຂູ່ ຫຼື ດຳເນີນການຕໍ່ກັບຜູ້ເປີດໂປງ ຫຼື ພະຍານ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຜູ້ເປີດໂປງ ຫຼື ພະຍານໃນແບບທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຮ້ອງຮຽນໃດໜຶ່ງເນື່ອງຈາກການແຈ້ງ ຫຼື ການຮ່ວມມືກັບການສືບສວນຂອງ ADB ໂດຍຜູ້ເປີດໂປງ ຫຼື ພະ ຍານ, ເຊິ່ງຈະຖືກສືບສວນ ອີງຕາມຄຳສັ່ງດ້ານການບໍລິຫານ (AO) 2.10.⁶
- 2.B. ການສືບສວນອາດຈະລວມເອົາຄວາມພະຍາຍາມໃນການເຮັດການລະເມີດດ້ານຄວາມຊື່ສັດ.
- 2.C. ການກ່າວຫາກ່ຽວກັບການປະພຶດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງໂດຍພະນັກງານ ADB ເຊິ່ງພົວພັນກັບການ ລະເມີດດ້ານຄວາມສັດຊື່ ຫຼື ການແກ້ ແຄ້ນຕໍ່ກັບຜູ້ເປີດໂປງ ຫຼື ພະຍານຈະຖືກສືບສວນໂດຍທ້ອງ ການ OAI ໂດຍປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ແລະ ຂໍ້ແນະນຳດ້ານຄວາມ ຊື່ສັດເຫຼົ່ານີ້, ພາກຕິດຄັດ 2 ຂອງ AO 2.04⁷ ແລະ AO 2.10.
- 2.D. OAI ອາດຈະສືບສວນການປະພຶດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງອື່ນ, ອີງໃສ່ AO 2.04 ຕາມຄຳຮ້ອງຂໍຂອງປະທານ ຫຼື ຜູ້ອຳນວຍການໃຫຍ່, ພະແນກງົບປະມານ, ບຸກຄະລາກອນ ແລະ ລະບົບຄຸ້ມຄອງ.

3. ຫ້ອງການສືບສວນຈະຕ້ອງຮັກສາຄວາມທ່ຽງທຳ, ຄວາມບໍ່ມີອັກຄະຕິ ແລະ ຄວາມຍຸຕິທຳໃນຕະຫຼອດຂະບວນ ການສືບສວນ ແລະ ດຳເນີນກິດຈະກຳຂອງຕົນຢ່າງເຕັມຄວາມສາມາດ ແລະ ດ້ວຍລະດັບຄວາມຊື່ສັດສູງສຸດ. ໂດຍສະ ເພາະແລ້ວ, ຫ້ອງການສືບສວນຈະຕ້ອງດຳເນີນໜ້າທີ່ຂອງຕົນຢ່າງເປັນເອກະລາດຈາກຜູ້ທີ່ຮັບຜິດຊອບ ຫຼື ມີສ່ວນພົວ ພັນ ໃນກິດຈະກຳດຳເນີນງານນັ້ນໆ ແລະ ຈາກສະມາຊິກພະນັກງານທີ່ຈະເປັນຜູ້ຖືກສືບສວນ ແລະ ຈະຕ້ອງປາສະ ຈາກ ຈາກ ການຄອບງຳທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວການແກ້ແຄ້ນ.

4. ພະນັກງານຫ້ອງການສືບສວນຈະຕ້ອງເປີດເຜີຍຕໍ່ກັບຫົວໜ້າງານຢ່າງທ່ວງທັນເວລາ ທຸກການຂັດແຍ້ງຜົນປະ ໂຫຍດຕົວຈິງ ຫຼື ທີ່ເປັນໄປໄດ້ທີ່ຜູ້ກ່ຽວຂ້ອງອາດຈະມີໃນການສືບສວນ ທີ່ຜູ້ກ່ຽວກຳລັງເຂົ້າຮ່ວມ, ແລະ ຫົວໜ້າງານຈະຕ້ອງດຳ ເນີນການຢ່າງເໝາະສົມເພື່ອແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ້ງນັ້ນ.

ສຳລັບ ADB: 4.A. ການຂັດແຍ້ງດ້ານປະໂຫຍດຈະຕ້ອງໄດ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ທົ່ວໜ້າ, OAI ຫຼື ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ຮັບຮູ້ໂດຍໄວ ຫຼັງຈາກ ມີການຄົ້ນພົບ ແລະ ກ່ອນການດຳເນີນການສືບສວນໃດໆຈະເກີດຂຶ້ນ. ການຂັດແຍ້ງທີ່ພົວພັນເຖິງຫົວໜ້າ, OAI ຈະຕ້ອງ ຖືກເປີດເຜີຍໃຫ້ທ່ານປະທານຮັບຮູ້. ທຸກໆການດຳເນີນການເພື່ອຄຸ້ມຄອງການຂັດແຍ້ງດ້ານຜົນປະໂຫຍດຈະຕ້ອງເປັນ ລາຍລັກອັກສອນ. ການດຳເນີນການເພື່ອແກ້ໄຂການຂັດແຍ້ງດ້ານຜົນປະໂຫຍດອາດຈະລວມມີ, ແຕ່ບໍ່ຈຳກັດ, ການໃຫ້ ອອກຈາກການສືບສວນນັ້ນໆ, ແລະ ຈຳກັດການເຂົ້າເຖິງບັນທຶກ ແລະ ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄະດີນັ້ນໆ.

5. ລະບຽບຂັ້ນຕອນທີ່ເໝາະສົມຈະຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ເພື່ອສືບສວນຂໍ້ກ່າວຫາກ່ຽວກັບການປະພຶດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງໃນສ່ວນ ຂອງພະນັກງານຂອງຫ້ອງການສືບສວນ.

⁶ ການປົກປ້ອງຜູ້ເປີດໂປງ ແລະ ພະຍານ
⁷ ມາດຕະຖານ ແລະ ລະບຽບຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດວິໄນ

ສໍາລັບ ADB: 5.A. ການແຈ້ງການກ່າວຫາທີ່ລົງໃສ່ວ່າມີການລະເມີດດ້ານຄວາມຊື່ສັດ ຫຼື ການປະພຶດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງພະນັກງານຂັ້ນບໍລິຫານໃນຫ້ອງການ OAI ຫຼື ພະແນກງົບປະມານ, ບຸກຄະລາກອນ ແລະ ລະບົບຄຸ້ມຄອງ (BPMSD) ສາມາດແຈ້ງໃຫ້ທ່ານຮອງປະທານ (ຝ່າຍການເງິນ ແລະ ການບໍລິຫານ) ໃຫ້ຮັບຊາບ, ໂດຍປະຕິບັດຕາມ AO 2.10, ຂໍ້ທີ 4.3.

5.B. ການແຈ້ງການກ່າວຫາທີ່ລົງໃສ່ວ່າມີການລະເມີດດ້ານຄວາມຊື່ສັດ ຫຼື ການປະພຶດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງທ່ານຮອງປະທານສາມາດແຈ້ງໃຫ້ທ່ານປະທານຮັບຮູ້, ໂດຍປະຕິບັດຕາມ A.O. 2.10 ຂໍ້ທີ 4.4.

5.C. ການແຈ້ງການກ່າວວ່າມີການລະເມີດດ້ານຄວາມຊື່ສັດ ໂດຍພະນັກງານ OAI ອື່ນ, ທີ່ປົກກສາ ຫຼື ຜູ້ຮັບເໝົາ ອາດຈະແຈ້ງໂດຍກົງຫາຫົວໜ້າ ຫຼື ຜູ້ອໍານວຍການ OAI.

6. ແຕ່ລະອົງການຈັດຕັ້ງຈະຕ້ອງພິມເຜີຍແຜ່ອໍານາດທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍໃຫ້ ແລະ/ຫຼື ຂໍ້ກຳນົດໜ້າວຽກຂອງຫ້ອງການສືບສວນ ພ້ອມກັບ ລາຍງານປະຈຳປີທີ່ເນັ້ນໜັກໃສ່ກິດຈະກຳດ້ານຄວາມຊື່ສັດ ແລະ ການຕ້ານການສໍ້ໂກງ ແລະ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຂອງຫ້ອງການສືບສວນຂອງຕົນ ໂດຍປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ.

ສໍາລັບ ADB: 6.A. ຫ້ອງການ OAI, ພະນັກງານຂອງຕົນ, ທຸກພາກສ່ວນທີ່ OAI ມອບອໍານາດໃຫ້ ຫຼື ທຸກໆຄົນທີ່ທ່ານປະທານແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ດຳເນີນການສືບສວນທີ່ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຫ້ອງການ OAI ຈະເປັນຜູ້ເຮັດ, ຈະຕ້ອງປະເມີນຂໍ້ກ່າວຫາ ແລະ ດຳເນີນການສືບສວນພາຍໃຕ້ຫຼັກການ ແລະ ຂໍ້ແນະນຳເຫຼົ່ານີ້ຢ່າງຮີບດ່ວນ ແລະ ລະອຽດຮອບຄອບ, ແລະ ສະເໜີແນະການດຳເນີນດ້ານການບໍລິຫານເພື່ອໃຫ້ ADB ດຳເນີນການແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ.

6.B. ພາຍໃຕ້ຂໍ້ກຳນົດໜ້າວຽກຂອງຕົນ, ຫົວໜ້າ, OAI ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງຕໍ່ກັບທ່ານປະທານ. ຜູ້ກ່ຽວລາຍງານໂດຍກົງທ່ານປະທານ, ແລະ ຜ່ານທ່ານປະທານ, ຫາຄະນະກຳມະການກວດສອບຂອງສະພາບຜູ້ບໍລິຫານ, ກ່ຽວກັບກິດຈະກຳທີ່ສໍາຄັນ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບຂອງ OAI. ໃນການດຳເນີນກິດຈະກຳຂອງ OAI, ຫົວໜ້າ, OAI ແລະ ພະນັກງານທີ່ໄດ້ຮັບມອບອໍານາດໃນ OAI ຈະຕ້ອງມີການເຂົ້າເຖິງຢ່າງເຕັມສ່ວນ ແລະ ບໍ່ຈຳກັດຫາ (ແລະອາດຈະມີການຄອບຄອງ ຫຼື ຄວບຄຸມຊ່ວຍຄວາມ) ຂໍ້ມູນ ແລະ ບັນທຶກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບທຸກໆກິດຈະກຳຂອງ ADB, ບຸກຄະລາກອນຂອງ ADB, ແລະ ຊັບສິນທາງວັດຖຸຂອງ ADB. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຕົ້ນຕໍຂອງຫ້ອງການ OAI ມີຄື:

- ໂດຍການຮ່ວມມືກັບພະແນກ/ຫ້ອງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ສະເໜີເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍວ່າດ້ວຍການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຂອງ ADB.
- ໂດຍການຮ່ວມມືກັບພະແນກ/ຫ້ອງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ສະເໜີ ແລະ ທົດທວນຄືນລະບຽບການທີ່ສະເໝາະພາຍໃຕ້ນະໂຍບາຍຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງເພື່ອຮັບປະກັນວ່າສະມາຊິກພະນັກງານທຸກຄົນ ແລະ ທຸກໂຄງການຕ້ອງປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານສູງສຸດເພື່ອຮັກສາຄວາມຊື່ສັດສຸດຈະຫຼືດແລະຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ.
- ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຈຸດຕິດຕໍ່ເບື້ອງຕົ້ນສໍາລັບທຸກໆເຫດການກ່າວຫາເລື່ອງການສໍ້ໂກງ, ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຫຼື ການນໍາໃຊ້ໃນທາງທີ່ຜິດ ດັ່ງທີ່ໃຫ້ນິຍາມຄວາມໝາຍໂດຍ ADB ໂດຍປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ໃນທຸກກິດຈະກຳທີ່ ADB ໃຫ້ທຶນ ເຊິ່ງລວມທັງສະມາຊິກພະນັກງານຂອງມັນ.
- ດຳເນີນການສືບສວນຢ່າງເປັນເອກະລາດ ແລະ ຍຸຕິທໍາກ່ຽວກັບເລື່ອງການສໍາໂກງ ແລະ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ການບັງຄັບຂໍ້ມູນ, ການຂັດແຍ້ງຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ການນໍາໃຊ້ໃນທາງທີ່ຜິດ ໂດຍປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຂອງ ADB ທີ່ OAI ຮັບຮູ້ໄດ້ ຫຼື ຄົ້ນພົບ.
- ໂດຍປະສານຮ່ວມມືກັບຫ້ອງການຜູ້ກວດສອບບັນຊີທົ່ວໄປ (OAG) ແລະ ໃນນາມເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄວາມພະຍາຍາມບ້ອງກັນ, ດຳເນີນການກວດທົບທວນເບິ່ງການຈັດຊື້ຂອງໂຄງການຂອງກິດຈະກຳທີ່ໃຫ້ທຶນໂດຍ ADB, ເພື່ອຊ່ວຍບ້ອງກັນແລະ ຊອກຄົ້ນຫາການສໍ້ໂກງ, ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຫຼື ການນໍາໃຊ້ໃນທາງທີ່ຜິດ.
- ສະໜອງສິ່ງທີ່ພົບຈາກການສືບສວນ ເຊິ່ງຈະຕ້ອງໄດ້ຈັດການຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຫຼັກການ ແລະ ຂໍ້ແນະນຳດ້ານຄວາມຊື່ສັດເຫຼົ່ານີ້.

- ໃນການດຳເນີນການສືບສວນ, ປະສານງານກັບຫ້ອງການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ, ຫ້ອງການທີ່ປຶກສາທົ່ວໄປ (OGC), ພະແນກ BPMSD, ແລະ ພະແນກ/ຫ້ອງການອື່ນ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ, ແລະ ນຳໃຊ້ລະບຽບການທີ່ເໝາະສົມເພື່ອຕັດສິນກຳນົດວ່າການສໍ້ໂກງ, ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຫຼື ການນຳໃຊ້ໃນທາງທີ່ຜິດ ພາຍໃຕ້ນະໂຍບາຍຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນແທ້ຈິງຫຼືບໍ່; ເກັບກຳຫຼັກຖານຢ່າງພຽງພໍ; ອອກແບບລະບຽບການເພື່ອປະຕິບັດຕາມໃນຄວາມພະຍາຍາມເພື່ອກຳນົດຜູ້ກະທຳຜິດ, ຂອບເຂດຂອງການສໍ້ໂກງ, ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຫຼື ການໃຊ້ໃນທາງທີ່ຜິດ, ເຕັກນິກທີ່ນຳໃຊ້, ແລະ ສາຍເຫດຂອງການສໍ້ໂກງ, ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຫຼື ການນຳໃຊ້ທີ່ຜິດ; ຕັດສິນກຳນົດວ່າການຄວບຄຸມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຫຼື ເສີມສ້າງໃຫ້ເຂັ້ມແຂງເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມອ່ອນແອ; ແລະ ອອກແບບກົນໄກເພື່ອຊ່ວຍເປີດໂປງການສໍ້ໂກງ, ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຫຼື ການໃຊ້ໃນທາງທີ່ຜິດທີ່ຄ້າຍຄືກັນທີ່ມີຢູ່.
- ສືບສວນຂໍ້ກ່າວຫາກ່ຽວກັບການປະພຶດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງໂດຍສະມາຊິກພະນັກງານທີ່ພົວພັນກັບການລະເມີດນະໂຍບາຍຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຂອງ ADB (ເຊິ່ງລວມມີ ການກະທຳທີ່ເປັນການສໍ້ໂກງ, ການກິນສິນບິນ ຫຼື ການຂັດແຍ້ງດ້ານຜົນປະໂຫຍດ) ຫຼື ການນຳໃຊ້ໃນທາງທີ່ຜິດ (ການລັກ, ການສິ້ນເປືອງ ຫຼື ການນຳໃຊ້ຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງຊັບສິນຂອງ ADB, ບໍ່ວ່າຈະເຈດຕະນາເຮັດ ຫຼື ຜ່ານຄວາມປະໝາດລະເລີຍ), ໂດຍປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ແລະ ຂໍ້ແນະນຳດ້ານຄວາມສັດຊື່ເຫຼົ່ານີ້ ແບບ ພາກຕິດຄັດ 2 ຂອງ AO 2.04.
- ສືບສວນຂໍ້ກ່າວຫາກ່ຽວກັບການປະພຶດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງທີ່ແຈ້ງໂດຍພະແນກຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ໂດຍປະຕິບັດຕາມ AO 2.04.
- ກະກຽມ ແລະ ສົ່ງບົດລາຍງານປະຈຳປີໃຫ້ທ່ານປະທານ ເຊິ່ງສັງລວມເອົາບັນດາກິດຈະກຳຂອງຕົນ.
- ໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແລະ ປະສານຮ່ວມມືກັບທະນາຄານພັດທະນາຫຼາຍຝ່າຍ, ສະຖາບັນການເງິນລະຫວ່າງປະເທດອື່ນ, ຫຼື ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນເພື່ອແລກປ່ຽນແນວຄວາມຄິດ, ປະສົບການດ້ານການປະຕິບັດງານ ແລະ ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດໃນການແກ້ໄຂບັນຫາການສໍ້ໂກງ, ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຫຼື ການນຳໃຊ້ໃນທາງທີ່ຜິດ, ທັງພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ.

7. ຫ້ອງການສືບສວນຈະຕ້ອງດຳເນີນມາດຕະຖານທີ່ເໝາະສົມເພື່ອປົກປ້ອງໃຫ້ເປັນຄວາມລັບສຳລັບຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ສາມາດເປີດເຜີຍຕໍ່ມວນຊົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສືບສວນ, ເຊິ່ງລວມທັງຖານະຕົນຕົວຂອງພາກສ່ວນທີ່ແມ່ນຜູ້ຖືກສືບສວນ ແລະ ຂອງພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ໃຫ້ການ ຫຼື ໃຫ້ຫຼັກຖານ. ແບບວິທີເຊິ່ງທຸກຂໍ້ມູນຖືກກຳໄວ້ ແລະ ເປີດເຜີຍໃຫ້ຮູ້ຕໍ່ກັບພາກສ່ວນຕ່າງໆພາຍໃນແຕ່ລະອົງການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ຢູ່ນອກອົງການຈັດຕັ້ງນັ້ນ, ລວມທັງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາຍໃນປະເທດ, ແມ່ນຂຶ້ນກັບກົດລະບຽບ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງອົງການຈັດຕັ້ງນັ້ນໆ.

- ສຳລັບ ADB:
- 7.A. OAI ຈະຮັກສາຂໍ້ມູນ ແລະ ບັນທຶກຕ່າງໆຂອງຕົນໄວ້ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມດູແລດ້ານວັດຖຸ, ອີເລັກໂທຣນິກ ແລະ ລະບຽບການຢ່າງພຽງພໍ. OAI ຈະຈຳກັດການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການສືບສວນຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ຕໍ່ກັບບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການຢາກຮູ້. ຂຶ້ນກັບລັກສະນະຕົວຈິງຂອງແຕ່ລະກໍລະນີ, OAI ອາດຈະເປີດເຜີຍຫຼັກຖານສະເພາະຕໍ່ກັບຜູ້ຖືກສືບສວນ⁸ ໃນແບບວິທີທີ່ຄຳນຶງເຖິງຄວາມຈຳເປັນໃນການປົກປ້ອງຜູ້ເປີດໂປງ ແລະ ພະຍານ ໂດຍປະຕິບັດຕາມ AO 2.10.
 - 7.B. ມີພຽງແຕ່ OAI ແລະ ທ່ານປະທານເທົ່ານັ້ນທີ່ອາດຈະເຂົ້າເຖິງແຟັມຂໍ້ມູນ ແລະ ບັນທຶກຕ່າງໆຂອງ OAI. ຫ້ອງການ OAI ຫຼື ທ່ານປະທານອາດຈະຕັດສິນກຳນົດວ່າແຟັມຂໍ້ມູນ ແລະ ບັນທຶກຂອງ OAI ອາດຈະຖືກເປີດເຜີຍ, ໂດຍບໍ່ຖືກແກ້ໄຂ ຫຼື ປ່ຽນແປງ, ກັບບັນດາພາກສ່ວນອື່ນ, ໂດຍຂຶ້ນກັບ AO 2.04, AO 2.10, ນະໂຍບາຍວ່າດ້ວຍການສື່ສານປະຊາສຳພັນ, ແລະ ກົດລະບຽບອື່ນໆກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ADB.

⁸ “ຜູ້ຖືກສືບສວນ” ໃນການສືບສວນພາຍເຖິງພາກສ່ວນທີ່ຖືກກ່າວຫາວ່າມີສ່ວນພົວພັນໃນການລະເມີດດ້ານຄວາມຊື່ສັດ ແລະ/ຫຼື ການປະພຶດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງທີ່ OAI ກຳລັງສືບສວນ.

8. ສິ່ງທີ່ຄົ້ນພົບຈາກການສືບສວນຈະຕ້ອງອີງໃສ່ຂໍ້ເທັດຈິງ ແລະ ການວິເຄາະທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ເຊິ່ງອາດຈະປະກອບມີການລົງຄວາມເຫັນສະຫຼຸບຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ.
9. ທ້ອງການສືບສວນຈະຕ້ອງເຮັດການສະເໜີແນະຕ່າງໆຕາມເຫັນລົມຄວນ ຕໍ່ກັບຄະນະຜູ້ບໍລິຫານຂອງອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ເກີດຈາກສິ່ງທີ່ຄົ້ນພົບຈາກການສືບສວນຂອງຕົນ.
10. ທຸກການສືບສວນທີ່ດໍາເນີນໂດຍທ້ອງຖານສືບສວນແມ່ນມີລັກສະນະດ້ານການປົກຄອງບໍລິຫານ.

ຄໍານິຍາມຄວາມໝາຍ

11. ການປະພຶດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງແມ່ນການທີ່ພະນັກງານໃດໜຶ່ງບໍ່ສາມາດປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບວ່າດ້ວຍການປະພຶດ ຫຼື ມາດຕະຖານການປະພຶດທີ່ກຳນົດອອກໂດຍອົງການຈັດຕັ້ງ.

ສໍາລັບ ADB: 11.A. ກົດລະບຽບການປະພຶດ ແລະ ມາດຕະຖານການປະພຶດຂອງ ADB ຖືກກຳນົດໄວ້ໃນ AO 2.02.⁹ ກົດລະບຽບຂອງ ADB ທີ່ອະທິບາຍການປະພຶດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງແມ່ນມີຢູ່ໃນ AO 2.04.

12. ມາດຕະຖານດ້ານຫຼັກຖານທີ່ຈະຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອກຳນົດຕັດສິນວ່າການຮ້ອງຮຽນໃດໜຶ່ງແມ່ນເປັນຈິງຫຼືບໍ່ນັ້ນ ຖືກກຳນົດເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການສືບສວນເປັນຂໍ້ມູນທີ່, ໃນທັງໝົດ, ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າບາງຢ່າງແມ່ນເປັນໄປໄດ້ຫຼາຍກວ່າເປັນໄປບໍ່ໄດ້.

ສິດທິ ແລະ ພັນທະ

ພະຍານ ແລະ ຜູ້ຖືກສືບສວນ

13. ສະມາຊິກພະນັກງານຜູ້ທີ່ເຂົ້າເງື່ອນໄຂເປັນ “ຜູ້ເປີດໂປງ” ພາຍໃຕ້ກົດລະບຽບ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງອົງການຈັດຕັ້ງ ຈະຕ້ອງບໍ່ຖືກແກ້ແຄ້ນຈາກອົງການຈັດຕັ້ງ. ອົງການຈັດຕັ້ງຈະຕ້ອງຖືວ່າການແກ້ແຄ້ນເປັນການກະທຳທີ່ເປັນການປະພຶດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງອີກປະເພດໜຶ່ງ.

ສໍາລັບ ADB: 13.A. ການປົກປ້ອງຜູ້ເປີດໂປງ ແລະ ພະຍານຈະຖືກຄຸ້ມຄອງໂດຍ AO 2.10.

14. ອົງການຈັດຕັ້ງອາດຈະກຳນົດໃຫ້ພະນັກງານຕ້ອງລາຍງານການກະທຳທີ່ສົງໄສວ່າເປັນການສໍ້ໂກງ, ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ປະເພດອື່ນຂອງການປະພຶດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ.

ສໍາລັບ ADB: 14.A. ພະນັກງານ ADB ມີພັນທະຕ້ອງລາຍງານການລະເມີດດ້ານຄວາມສັດຊື່ທີ່ສົງໄສວ່າມີໃຫ້ທ້ອງຖານ OAI. ພະນັກງານຖືກສົ່ງເສີມໃຫ້ລາຍງານການປະພຶດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງອື່ນທີ່ສົງໄສວ່າມີໃຫ້ພະແນກ BPMSD, ໂດຍປະຕິບັດຕາມ AO 2.10. ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີການອະນຸມັດ ຫຼື ການໃຫ້ອຳນາດຈາກພະນັກງານໃນການລາຍງານການລະເມີດດ້ານຄວາມສັດຊື່ ຫຼື ການປະພຶດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງທີ່ສົງໄສວ່າມີ.

⁹ ຄຳຖະແຫຼງຂອງນະໂຍບາຍດ້ານບຸກຄະລາກອນ ແລະ ໜ້າທີ່, ສິດທິ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງສະມາຊິກພະນັກງານ

15. ອົງການຈັດຕັ້ງຈະກຳນົດໃຫ້ພະນັກງານໃຫ້ການຮ່ວມມືກັບການສືບສວນ ແລະ ຕອບຄຳຖາມຕ່າງໆ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຄຳຮ້ອງຂໍເອົາຂໍ້ມູນ.

ສຳລັບ ADB: 15.A. ພະນັກງານ ADB ມີໜ້າທີ່ໃນການໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືຢ່າງເຕັມສ່ວນໃນກວດກາ ຫຼື ການສືບສວນ ໃນເວລາຖືກຮ້ອງຂໍໂດຍ OAI ໃຫ້ເຮັດສິ່ງນັ້ນ. ການຮ່ວມມືດັ່ງກ່າວປະກອບມີ, ແຕ່ບໍ່ຈຳກັດ, ສິ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ກຽມພ້ອມຖືກສຳພາດ ແລະ ຕອບທຸກໆຄຳຖາມທີ່ຖືກຖາມຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ຕາມຄວາມເປັນຈິງ.
- ສະໜອງໃຫ້ OAI ທຸກໆລາຍການສິ່ງຂອງທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍເອົາທີ່ຢູ່ພາຍໃນການຄວບຄຸມຂອງສະມາຊິກພະນັກງານນັ້ນ ເຊິ່ງລວມມີ, ແຕ່ບໍ່ຈຳກັດ, ເອກະສານ ແລະ ວັດຖຸອື່ນໆ.
- ໃຫ້ການຮ່ວມມືໃນທຸກໆການທົດສອບທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍໂດຍ OAI, ເຊິ່ງລວມມີ, ແຕ່ບໍ່ຈຳກັດ, ການກຳນົດລາຍນິ້ວມື, ການວິເຄາະລາຍນິ້ວມືໜັງສື, ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງວັດແທກປະລິມານເຫຼົ້າໃນລົມຫາຍໃຈ ແລະ ການກວດຮ່າງກາຍ ແລະ ການວິເຄາະຕ່າງໆ.
- ຮັກສາ ແລະ ປົກປ້ອງຄວາມລັບຂອງທຸກຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ສົນທະນາກັບ OAI ແລະ BPMSD.

15.B. ສະມາຊິກພະນັກງານຜູ້ທີ່ແມ່ນຜູ້ຖືກສືບສວນຕ້ອງອະນຸຍາດໃຫ້ຂໍ້ມູນດ້ານການເງິນຂອງຕົນຖືກສະໜອງໂດຍກົງໃຫ້ OAI ຖ້າມີການຮ້ອງຂໍ. ຫຼັງຈາກການຮ້ອງຂໍຂອງ OAI, ຜູ້ຖືກສືບສວນຕ້ອງສະໜອງການອະນຸຍາດເປັນລາຍລັກອັກສອນສິ່ງເຖິງສະຖາບັນການເງິນຂອງຕົນຕໍ່ກັບຜົນສັກສິດນີ້, ໂດຍໃຫ້ລະເວັ້ນສິດທິດ້ານຄວາມເປັນສ່ວນຕົວ ຫຼື ການຮັກສາຄວາມລັບທີ່ຜູ້ຖືກສືບສວນອາດຈະມີ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຂໍ້ມູນທີ່ຈະຖືກເປີດເຜີຍ.

15.C. ສະມາຊິກພະນັກງານທີ່ຖືກສືບສວນອາດຈະຮ້ອງຂໍໃຫ້ສະມາຊິກພະນັກງານຜູ້ອື່ນໄປນຳໃນລະຫວ່າງການສຳພາດທີ່ຖືກດຳເນີນເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການສືບສວນ ຕາບໃດທີ່ການຮ້ອງຂໍດັ່ງກ່າວບໍ່ເຮັດໃຫ້ຊັກຊ້າ ຫຼື ຂັດຂວາງການສືບສວນ. ແນວໃດກໍ່ຕາມ, ສະມາຊິກພະນັກງານທີ່ໄປນຳດັ່ງກ່າວອາດຈະບໍ່ມາຈາກ OAI, OGC, ຫ້ອງການເລຂາ, OAG, ຫ້ອງການບໍລິການດ້ານການບໍລິຫານ ຫຼື ພະແນກ BPMSD. ທັງຜູ້ຖືກສືບສວນ ແລະ ພະຍານອາດຈະປົກສາ ດ້ວຍຄຳໃຊ້ຈ່າຍຂອງຕົນເອງ ກັບທີ່ປຶກສາດ້ານກົດໝາຍພາຍນອກກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການສືບສວນ, ແຕ່ທີ່ປຶກສາດ້ານກົດໝາຍດັ່ງກ່າວອາດຈະບໍ່ໄດ້ຕິດຕາມໄປນຳໃນອາຄານຂອງ ADB ຫຼື ໃນລະ ຫວ່າງການສຳພາດທີ່ຖືກດຳເນີນເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການສືບສວນ. ການປົກສາດັ່ງກ່າວຈະຕ້ອງບໍ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຊັກຊ້າຕໍ່ກັບການດຳເນີນການສຳພາດ ຫຼື ການປະຕິບັດຕາມພັນທະອື່ນຂອງພະນັກງານພາຍໃຕ້ກົດລະບຽບເຫຼົ່ານີ້, ເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກ OAI.

15.D. ຖ້າສະມາຊິກພະນັກງານບໍ່ປະຕິບັດຕາມພັນທະໃນການໃຫ້ການຮ່ວມມື, ADB ອາດຈະລົງຄວາມເຫັນທີ່ບໍ່ດີຈາກການປະຕິເສດດັ່ງກ່າວ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, OAI ອາດນຳສິ່ງເລື່ອງທາພະແນກ BPMSD ເພື່ອໃຫ້ດຳເນີນການປະຕິບັດວິໄນທີ່ເໝາະສົມ. ການບໍ່ໃຫ້ການຮ່ວມມືຈະປະກອບມີການບໍ່ຕອບສະໜອງຢ່າງທ່ວງທັນເວລາ ແລະ ໃນແບບທີ່ຄົບຖ້ວນຕໍ່ກັບການສອບຖາມຂອງ OAI, ການບໍ່ສາມາດສະໜອງເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານອື່ນທີ່ OAI ຮ້ອງຂໍເອົາ, ການທຳລາຍ ຫຼື ການເຊື່ອງຊ້ອນຫຼັກຖານ, ຫຼື ການບິດເບືອນຂໍ້ເທັດຈິງໃນລະຫວ່າງ, ຫຼື ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ກໍ່ຂັດ ຂວາງ, ການສືບສວນຂອງ OAI.

16. ແຕ່ລະອົງການຈັດຕັ້ງຄວນນຳໃຊ້ກົດລະບຽບ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບການ ແລະ, ໃນຂອບເຂດທີ່ມັນເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ດ້ານການຄ້າ, ເອົາລວມເຂົ້າໃນສັນຍາຂອງຕົນກັບພາກສ່ວນທີສາມ ບັນດາຂໍ້ກຳນົດທີ່ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນຂະບວນການສືບສວນຈະຕ້ອງຮ່ວມມືກັບການສືບສວນ.

17. ໃນນາມເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂະບວນການສືບສວນ, ຜູ້ຖືກສືບສວນຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບໂອກາດໃນການອະທິບາຍຊື່ແຈ້ງການປະພຶດຂອງຜູ້ກ່ຽວ ແລະ ສະແດງຂໍ້ມູນໃນນາມຂອງຜູ້ກ່ຽວ. ການຕັດສິນກຳນົດວ່າເມື່ອໃດທີ່ໂອກາດດັ່ງກ່າວຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ຖືກສືບສວນແມ່ນຖືກກຳນົດໄວ້ໂດຍກົດລະບຽບ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງອົງການຈັດຕັ້ງນັ້ນໆ.

ຫ້ອງການສືບສວນ

18. ການສືບສວນຄວນຈະຖືກດຳເນີນຢ່າງໄວ ແລະ ມີປະສິດທິພາບພາຍໃນຂໍ້ຈຳກັດຂອງຊັບພະຍາກອນທີ່ມີໃຫ້.

- 19. ຫ້ອງການສືບສວນຄວນກວດກາເບິ່ງທັງຂໍ້ມູນທີ່ຖືກກ່າວຫາ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ພົ້ນເຜີດ.
- 20. ຫ້ອງການສືບສວນຈະຮັກສາໄວ້ບັນທຶກທີ່ປອດໄພ ແລະ ຄົບຖ້ວນຂອງການສືບສວນ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກຳໄດ້.

ສໍາລັບ ADB: 20.A. OAI ຈະຮັກສາໄວ້

- ແພ້ມສໍານວນການສືບສວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບພະນັກງານ ADB ເປັນເວລາຢ່າງນ້ອຍຫ້າປີ ຫຼັງ ຈາກທີ່ພະນັກງານໄດ້ອອກຈາກ ADB, ເຊິ່ງຂຶ້ນກັບການທີ່ພະນັກງານນັ້ນມີອາຍຸຮອດເກນ ຫຼື ມີສະພາບການທີ່ ADB ຈະບໍ່ພິຈາລະນາວ່າຈ້າງພະນັກງານດັ່ງກ່າວຄືນໃໝ່ອີກ;
- ແພ້ມສໍານວນຂອງການສືບສວນອື່ນເປັນເວລາຢ່າງນ້ອຍສິບປີນັບຈາກໄດ້ຮັບການຮ້ອງຮຽນ;
- ແພ້ມເອກະສານການທົບທວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຈັດຊື້ຂອງໂຄງການເປັນເວລາຫ້າປີ ຫຼັງ ຈາກ ການອອກບົດລາຍງານ;
- ສັນຍາວ່າຈ້າງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບທີ່ປຶກສາດ້ານການກວດສອບ ແລະ ການສືບສວນທີ່ຮັກສາໄວ້ເປັນເວລາຢ່າງນ້ອຍຫ້າປີ ຫຼັງຈາກການສິ້ນສຸດສັນຍາວ່າຈ້າງ;
- ການຕິດຕໍ່ສື່ສານ, ລວມທັງບົດບັນທຶກຊ່ວຍຈໍາລະຫວ່າງຫ້ອງການ ແລະ ຄໍາສະເໜີແນະນຳກັບຄະນະຜູ້ບໍລິຫານ ເປັນເວລາຢ່າງນ້ອຍຫ້າປີ; ແລະ
- ບົດລາຍງານປະຈໍາປີຂອງ OAI ທີ່ສົ່ງໃຫ້ທ່ານປະທານ ຕະຫຼອດໄປ.

- 21. ພະນັກງານຂອງຫ້ອງການສືບສວນຈະດໍາເນີນມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມເພື່ອປ້ອງກັນການເປີດເຜີຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຕໍ່ກັບຂໍ້ມູນການສືບສວນ.
- 22. ຫ້ອງການສືບສວນຈະບັນທຶກເປັນເອກະສານສິ່ງຄົ້ນພົບ ແລະ ຂໍ້ສະຫຼຸບຈາກການສືບສວນ.
- 23. ສໍາລັບຈຸດປະສົງຂອງການດໍາເນີນການສືບສວນ, ຫ້ອງການສືບສວນຈະຕ້ອງມີການເຂົ້າເຖິງຢ່າງເຕັມສ່ວນ ແລະ ຄົບຖ້ວນຕໍ່ກັບທຸກຂໍ້ມູນ, ບັນທຶກ, ບຸກຄະລາກອນ ແລະ ຊັບສິນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງອົງການຈັດຕັ້ງ, ໂດຍປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງອົງການຈັດຕັ້ງ.

ສໍາລັບ ADB: 23.A. AO 1.02,¹⁰ ທີ່ສາມາດນໍາໃຊ້ກັບ OAI, ແລະ ຂໍ້ກຳນົດໜ້າວຽກຂອງ OAI, ສະໜອງໃຫ້ OAI ການເຂົ້າເຖິງຢ່າງເຕັມສ່ວນ ແລະ ບໍ່ຈຳກັດຕໍ່ກັບຂໍ້ມູນ ແລະ ບັນທຶກຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບທຸກກິດຈະກຳຂອງ ADB. OAI ອາດຈະກວດກາເບິ່ງສ່ວນໃດໜຶ່ງ ຫຼື ທຸກແພ້ມເອກະສານ, ບັນທຶກ, ປຶ້ມ, ຂໍ້ມູນ, ເອກະສານຂອງ ADB, ແລະ ທຸກວັດສະດຸອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບກິດຈະກຳຂອງ ADB, ຕາມທີ່ ແລະ ເມື່ອເຫັນຈໍາເປັນ; ແລະ ດໍາເນີນການຄອບຄອງຊື່ຄາວເອກະສານດັ່ງກ່າວ; ແລະ ເຮັດການອັດສໍາເນົາ.

23.B. ການຮ້ອງຂໍເອົາການເຂົ້າເຖິງອີເມວຈະຖືກເຮັດ ໂດຍປະຕິບັດຕາມ AO 4.05.¹¹

24. ໃນຂອບເຂດທີ່ມອບໃຫ້ໂດຍກົດລະບຽບ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງອົງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ສັນຍາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຫ້ອງການສືບສວນຈະມີສິດອໍານາດໃນການກວດເບິ່ງ ແລະ ອັດສໍາເນົາປຶ້ມ ແລະ ບັນທຶກຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໂຄງການ, ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ, ບຸກຄົນ ຫຼື ບໍລິສັດທີ່ເຂົ້າຮ່ວມ ຫຼື ສະແຫວງເຂົ້າຮ່ວມໃນບັນດາກິດຈະກຳທີ່ອົງການຈັດຕັ້ງໃຫ້ທຶນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນອື່ນທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນການເບີກຈ່າຍເງິນທຶນຂອງອົງການຈັດຕັ້ງ.

¹⁰ ໃບແຈ້ງຂ່າວ ກ່ຽວກັບ ອົງການຈັດຕັ້ງ
¹¹ ຫຼັກການ ກ່ຽວກັບ ເທັກໂນໂລຢີດ້ານຂໍ້ມູນ ແລະ ການສື່ສານ

25. ຫ້ອງການສືບສວນອາດຈະປຶກສາ ແລະ ຮ່ວມມືກັບອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນ, ສະຖາບັນລະຫວ່າງປະເທດ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນເພື່ອແລກປ່ຽນແນວຄວາມຄິດ, ປະສົບການໃນການປະຕິບັດວຽກ ແລະ ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດໃນການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ສອງຝ່າຍມີຮ່ວມກັນ.

26. ຫ້ອງການສືບສວນອາດຈະສະໜອງການຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນກັບບັນດາຫ້ອງການສືບສວນອື່ນ.

ສໍາລັບ ADB: 26.A. OAI ຫຼື ທ່ານປະທານ ອາດຈະຕັດສິນກຳນົດວ່າຂໍ້ມູນ, ລວມທັງຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຮັບໃນໄລຍະການສືບສວນຂອງຕົນ, ອາດຈະຖືກເປີດເຜີຍແລກປ່ຽນກັບອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນອື່ນ, ຜູ້ຕາງໜ້າ ຫຼື ໜ່ວຍງານຂອງບັນດາປະເທດທີ່ເປັນສະມາຊິກຂອງ ADB, ຫຼື ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການຮູ້ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງການຮ່ວມມື, ການເຮັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັນ, ຫຼື ການພິຈາລະນາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນ, ໂດຍອີງໃສ່ AO 2.04, AO 2.10, ນະໂຍບາຍດ້ານການສື່ສານມວນຊົນ, ແລະ ກົດລະບຽບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນຂອງ ADB. ເມື່ອ OAI ຕັດສິນໃຈເປີດເຜີຍແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ, ມັນຈະຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວຕ້ອງປົກປ້ອງຄວາມລັບຂອງຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ ແລະ ນຳໃຊ້ມັນພຽງແຕ່ເພື່ອຈຸດປະສົງທີ່ OAI ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນນັ້ນ.

26.B. OAI ອາດຈະໃຫ້ການຮ່ວມມືໃນການສືບສວນກັບອົງການຈັດຕັ້ງ, ຫ້ອງການ ຫຼື ພາກສ່ວນອື່ນໃນແບບທີ່ການຮ່ວມມືນັ້ນບໍ່ມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ກັບຄວາມເປັນເອກະລາດ ແລະ ຄວາມຍຸຕິທຳຂອງ OAI ຫຼື ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ກັບສິດທິພິເສດ ແລະ ສິດໃຫ້ພື້ນຜິດຂອງ ADB.

ຂໍ້ແນະນຳດ້ານລະບຽບການ

ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງການຮ້ອງຮຽນ

27. ຫ້ອງການສືບສວນຈະຕ້ອງຮັບເອົາທຸກການຮ້ອງຮຽນບໍ່ວ່າຈະມາຈາກແຫຼ່ງໃດໆ ລວມທັງການຮ້ອງຮຽນຈາກແຫຼ່ງທີ່ບໍ່ເປີດເຜີຍຊື່ ຫຼື ເປັນຄວາມລັບ.

28. ໃນບ່ອນທີ່ເຮັດໄດ້, ຫ້ອງການສືບສວນຈະຕ້ອງແຈ້ງບອກການໄດ້ຮັບທຸກການຮ້ອງຮຽນ.

ການໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຮຽນ

29. ທຸກຄຳຮ້ອງຮຽນຈະຕ້ອງໄດ້ລົງທະບຽນໄວ້ຄັກແນ່ ແລະ ທົບທວນກວດເບິ່ງເພື່ອຕັດສິນກຳນົດວ່າພວກມັນຢູ່ໃນຂອບເຂດອຳນາດ ຫຼື ສິດອຳນາດຂອງຫ້ອງການສືບສວນຫຼືບໍ່.

ການປະເມີນຂັ້ນຕົ້ນ

30. ເມື່ອຄຳຮ້ອງຮຽນໄດ້ຖືກລົງທະບຽນແລ້ວ, ມັນຈະຖືກປະເມີນເບິ່ງໂດຍຫ້ອງການສືບສວນເພື່ອຕັດສິນກຳນົດຄວາມໜ້າເຊື່ອຖື, ຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ການພິສູດຄວາມຈິງໄດ້ຂອງຄຳຮ້ອງຮຽນນັ້ນ. ເພື່ອຈຸດປະສົງນີ້, ຄຳຮ້ອງຮຽນຈະຖືກກວດກາເບິ່ງເພື່ອຕັດສິນວ່າມີພື້ນຖານຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍບໍ່ເພື່ອອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນການສືບສວນ.

ສໍາລັບ ADB: 30.A. OAI ປະເມີນ, ຫຼື “ກວດຄັດ” ຄຳຮ້ອງຮຽນຕ່າງໆ ປຽບກັບເກນມາດຖານດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ເພື່ອຕັດສິນກຳນົດວ່າພວກມັນສົມຄວນມີການສືບສວນຕໍ່ໄປຫຼືບໍ່. ຄຳຮ້ອງຮຽນຄວນປະກອບມີຂໍ້ກ່າວຫາ ຫຼື ຂໍ້ມູນທີ່:

- ຢູ່ພາຍໃນຂອບເຂດອຳນາດຂອງ OAI – ກ່ຽວຂ້ອງກັບກົດຈະກຳທີ່ OAI ໄດ້ຮັບມອບໝາຍໃຫ້ສືບສວນ;
- ເຊື່ອຖືໄດ້ – ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນວ່າການລະເມີດໄດ້ເກີດຂຶ້ນແທ້;

- ສາມາດກວດພິສູດຄວາມຈິງໄດ້ – ມີທາງເລືອກທີ່ເຮັດໄດ້ເພື່ອໄດ້ຮັບຫຼັກຖານຢ່າງພຽງພໍເພື່ອຕັດສິນກໍານົດຄວາມຈິງຂອງຂໍ້ກ່າວຫາ ບົນພື້ນຖານຄວາມເປັນໄປໄດ້; ແລະ
 - ສໍາຄັນ – ເລື່ອງດັ່ງກ່າວມີຄວາມສໍາຄັນພຽງພໍເພື່ອອະທິບາຍຄວາມຕ້ອງການທີ່ຕ້ອງໄດ້ດໍາເນີນການສືບສວນ ແລະ ການດໍາເນີນການແກ້ໄຂ; ແລະ
 - ຂໍ້ພິຈາລະນາອື່ນໆກ່ຽວຂ້ອງ ຕົວຢ່າງ ເລື່ອງອາດຈະຖືກແກ້ໄຂຢ່າງມີປະສິດທິຜົນຜ່ານທາງເລືອກຕ່າງໆທີ່ມີຢູ່ຕໍ່ກັບ ADB.
- 30.B. ໃນຕອນທ້າຍຂອງການກວດຄັດ, ພະນັກງານ OAI ຈະສະເໜີແນະການປິດຄໍາຮ້ອງຮຽນ ຫຼື ການສືບສວນຕໍ່ໄປໃຫ້ທົ່ວໜ້າ OAI ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ. ການຕັດສິນປິດຄະດີໃດໜຶ່ງໃນຕອນທ້າຍຂອງການກວດຄັດຈະຕ້ອງຖືກບັນທຶກໄວ້ເປັນເອກະສານຜ່ານບົດລາຍງານການປິດຄະດີທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດ, ເຊິ່ງສະແດງເຫດຜົນສໍາລັບການຕັດສິນນີ້. ຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄໍາຮ້ອງຮຽນທີ່ຖືກປິດຈະຖືກຮັກສາໄວ້ໃນແຟມເອກະສານຂອງ OAI. ຄໍາສະເໜີແນະໃຫ້ສືບຕໍ່ດໍາເນີນການສືບສວນ ຈະຖືກບັນທຶກເປັນເອກະສານຜ່ານແຜນການສືບສວນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດເພື່ອກວດພິສູດຄວາມຈິງຂອງຂໍ້ກ່າວຫາ.
- 30.C. ຖ້າການຮ້ອງຮຽນກ່ຽວພັນກັບພະນັກງານ ADB, ຫ້ອງການ OAI ອາດຈະປະສານການດໍາເນີນການສືບສວນທີ່ຕາມມາກັບທາງພະແນກ BPMSD, ໂດຍຄໍານຶງເຖິງ AOs ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ລວມທັງລັກສະນະຂອງການປະພຶດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງທີ່ເປັນໄປໄດ້. OAI ຈະເຮັດສິ່ງນີ້ຕາມການຕັດສິນໃຈຂອງຕົນເອງ ແລະ ໃນແບບທີ່ບໍ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ກັບຄວາມເປັນເອກະລາດ ແລະ ຄວາມຍຸຕິທໍາຂອງ OAI.

ການຈັດບູລິມະສິດຄະດີ

31. ການຕັດສິນກ່ຽວກັບວ່າການສືບສວນໃດຄວນຈະຖືກດໍາເນີນແມ່ນຖືກເຮັດໂດຍປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບ, ນະໂຍ ບາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງອົງການຈັດຕັ້ງ; ການຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບກົດຈະກໍາການສືບສວນໃດແດ່ທີ່ຕ້ອງນໍາໃຊ້ໃນຄະ ດີສະເພາະໃດໜຶ່ງແມ່ນຂຶ້ນກັບຫຼັກຖານສືບສວນເປັນຜູ້ຕັດສິນ.

32. ການວາງແຜນ ແລະ ການດໍາເນີນການສືບສວນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທີ່ຈັດສັນໃຫ້ ຄວນຈະຄໍານຶງເຖິງນໍ້າ ໜັກຂອງຂໍ້ກ່າວຫາ ແລະ ຜົນຮັບທີ່ເປັນໄປໄດ້.

ກິດຈະກໍາການສືບສວນ

33. ໃນບ່ອນທີ່ເປັນໄປໄດ້ຫ້ອງການສືບສວນຈະຕ້ອງຊອກຫາການຍືນຍັນຂອງຂໍ້ມູນທີ່ຢູ່ໃນການຄອບຄອງຂອງຕົນ.

34. ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງຂໍ້ແນະນໍາເຫຼົ່ານີ້, ກິດຈະກໍາການສືບສວນປະກອບມີການເກັບກໍາ ແລະ ການວິເຄາະຂໍ້ມູນທີ່ເປັນເອກະສານ, ພາບວິດີໂອ, ສຽງ, ພາບຖ່າຍ ແລະ ຂໍ້ມູນອີເລັກໂທຣນິກ ຫຼື ເອກະສານອື່ນໆ, ການສໍາພາດພະຍານ, ຂໍ້ສັ່ງເກດຂອງຜູ້ສືບສວນ, ແລະ ເຕັກນິກການສືບສວນອື່ນຕາມທີ່ຈະຈໍາເປັນເພື່ອດໍາເນີນການສືບສວນ.

ສໍາລັບ ADB: 34.A. ຕາມການຕັດສິນໃຈຂອງຕົນ, OAI ອາດຈະເກັບກໍາຫຼັກຖານທີ່ເປັນເອກະສານ, ພາບວິດີໂອ, ພາບຖ່າຍ, ຫຼັກຖານສືບສວນໃນຄອມພິວເຕີ ຫຼື ຫຼັກຖານບັນທຶກເທບ ໂດຍບໍ່ມີການແຈ້ງບອກ, ລວມທັງຕໍ່ກັບຜູ້ຖືກສືບສວນ, ໂດຍມີເງື່ອນໄຂວ່າກິດຈະກໍາດັ່ງກ່າວແມ່ນສອດຄ່ອງກັບກົດລະບຽບຂອງ ADB.

35. ກິດຈະກໍາການສືບສວນ ແລະ ການຕັດສິນໃຈທີ່ສໍາຄັນຄວນຈະຖືກບັນທຶກໄວ້ເປັນເອກະສານເປັນລາຍລັກອັກສອນ ແລະ ຖືກທົບທວນຄືນຮ່ວມກັບບັນດາຜູ້ຈັດການຂອງຫ້ອງການສືບສວນ.

36. ຂຶ້ນກັບກົດລະບຽບ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງອົງການຈັດຕັ້ງ, ຖ້າໃນເວລາໃດໜຶ່ງໃນລະຫວ່າງການສືບສວນ ຫ້ອງການສືບສວນເຫັນວ່າມັນຈະເປັນການຮອບຄອບ, ໃນຖານະເປັນມາດຕະການປ້ອງກັນໄວ້ກ່ອນ ຫຼື ເພື່ອປົກປ້ອງຂໍ້ມູນ, ໃນການບໍ່ໃຫ້ສະມາຊິກພະນັກງານທີ່ເປັນຜູ້ຖືກສອບສວນເຂົ້າຫາແຟມຂໍ້ມູນ ຫຼື ຫ້ອງການຂອງຜູ້ກ່ຽວເປັນການ

ຊົ່ວຄາວ ຫຼື ສະເໜີແນະໃຫ້ຜູ້ດັ່ງກ່າວຖືກໂຈະຈາກໜ້າທີ່, ໂດຍໄດ້ຮັບ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອື່ນ, ຫຼື ສະເໜີແນະໃຫ້ການມີການວາງຂໍ້ຈຳກັດອື່ນດັ່ງກ່າວຕໍ່ກັບກິດຈະກຳທາງການຂອງຜູ້ກ່ຽວ, ຫ້ອງການສືບສວນຈະນຳສິ່ງເລື່ອງນັ້ນທາງໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນອົງການຈັດຕັ້ງເພື່ອດຳເນີນການຢ່າງເໝາະສົມ.

- 37. ໃນຂອບເຂດທີ່ເປັນໄປໄດ້, ການສຳພາດທີ່ດຳເນີນໂດຍຫ້ອງການສືບສວນຄວນຈະຖືກດຳເນີນໂດຍສອງຄົນ.
- 38. ຂຶ້ນກັບການຕັດສິນໃຈເອງຂອງຫ້ອງການສືບສວນ, ການສຳພາດອາດຈະຖືກດຳເນີນໃນພາສາຂອງບຸກຄົນທີ່ຖືກສຳພາດ, ໂດຍນຳໃຊ້ລ່າມແປພາສາໃນບ່ອນທີ່ເໝາະສົມ.
- 39. ຫ້ອງການສືບສວນຈະບໍ່ຈ່າຍໃຫ້ພະຍານ ຫຼື ຜູ້ຖືກສືບສວນສຳລັບຂໍ້ມູນທີ່ໃຫ້. ຂຶ້ນກັບກົດລະບຽບ, ນະໂບາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງອົງການຈັດຕັ້ງ, ຫ້ອງການສືບສວນອາດຈະຮັບຜິດຊອບ ສຳລັບ ລາຍຈ່າຍທີ່ສົມເຫດສົມຜົນທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຂຶ້ນໂດຍພະຍານ ຫຼື ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນອື່ນ ເພື່ອພົບກັບຫ້ອງການສືບສວນ.
- 40. ຫ້ອງການສືບສວນອາດຈະໃຫ້ພາກສ່ວນພາຍນອກເຂົ້າມາຊ່ວຍຕົນເອງໃນການສືບສວນ.

ສິ່ງທີ່ຄົ້ນພົບຈາກການສືບສວນ

41. ຖ້າຫ້ອງການສືບສວນບໍ່ພົບຂໍ້ມູນທີ່ພຽງພໍໃນລະຫວ່າງການສືບສວນເພື່ອເປັນຫຼັກຖານພິສູດຄວາມຈິງຂອງການຮ້ອງຮຽນ, ຫ້ອງການຈະບັນທຶກເປັນເອກະສານສິ່ງທີ່ຄົ້ນພົບດັ່ງກ່າວ, ປິດການສືບສວນ, ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຮັບຮູ້, ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ສຳລັບ ADB: 41.A. ຫົວໜ້າ OAI ແລະ ຜູ້ອຳນວຍການ OAI ທັງສອງຈະຕ້ອງຮັບຮອງການປິດການສືບສວນ. ໃນກໍລະນີທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ໃນການໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກທັງສອງພາຍໃນເວລາທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ, ພະນັກງານອາວຸໂສຂອງ OAI ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍອາດຈະໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ອະນຸມັດຮັບຮອງ ການຕັດສິນໃນຖານະເປັນຜູ້ມີອຳນາດຮັບຮອງທີ່ສອງຕໍ່ຈາກຫົວໜ້າ ຫຼື ຜູ້ອຳນວຍການຂອງ OAI.

- 42. ຖ້າຫ້ອງການສືບສວນພົບຂໍ້ມູນພຽງພໍເພື່ອພິສູດຄວາມຈິງຂອງການຮ້ອງຮຽນ, ມັນຈະບັນທຶກເປັນເອກະສານສິ່ງທີ່ຄົ້ນພົບຈາກການສືບສວນ ແລະ ນຳສິ່ງສິ່ງທີ່ຄົ້ນພົບທາງໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນອົງການຈັດຕັ້ງ, ໂດຍໃຫ້ສອດ ຄອງກັບກົດລະບຽບ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງອົງການຈັດຕັ້ງ.
- 43. ໃນບ່ອນທີ່ສິ່ງຄົ້ນພົບຈາກການສືບສວນຂອງຫ້ອງການສືບສວນຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າການຮ້ອງຮຽນແມ່ນສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຄວາມຈິງໂດຍຕັ້ງໃຈ, ຫ້ອງການສືບສວນຈະ, ໃນບ່ອນທີ່ເໝາະສົມ, ນຳສິ່ງເລື່ອງນັ້ນທາງໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນອົງການຈັດຕັ້ງ.
- 44. ໃນບ່ອນທີ່ສິ່ງຄົ້ນພົບຈາກການສືບສວນຂອງຫ້ອງການສືບສວນຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ມີການບໍ່ສາມາດປະຕິບັດຕາມພັນທະໃດໜຶ່ງພາຍໃຕ້ຂະບວນການສືບສວນ ໂດຍພະຍານ ຫຼື ຜູ້ພະຍານ ຫຼື ຜູ້ຖືກສືບສວນ, ຫ້ອງການສືບສວນອາດຈະນຳສິ່ງເລື່ອງທາງໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນອົງການຈັດຕັ້ງ.

ການນຳສິ່ງເລື່ອງທາງໜ່ວຍງານພາຍໃນປະເທດ

45. ຫ້ອງການສືບສວນອາດຈະພິຈາລະນາວ່າມັນເໝາະສົມບໍ່ໃນການນຳສິ່ງຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຮ້ອງຮຽນທາງໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນປະເທດ, ແລະ ຫ້ອງການສືບສວນຈະຊອກຫາການອະນຸຍາດພາຍໃນທີ່ຈຳເປັນເພື່ອເຮັດສິ່ງນັ້ນ ໃນກໍລະນີທີ່ມັນເຫັນວ່າການນຳສິ່ງເລື່ອງດັ່ງກ່າວແມ່ນສົມຄວນເຮັດ.

ການທົບທວນ ແລະ ການປັບປຸງແກ້ໄຂ

46. ທຸກໆການດັດແປງແກ້ໄຂຕໍ່ກັບຂໍ້ແນະນຳເຫຼົ່ານີ້ຈະຖືກຮັບຮອງເອົາໂດຍອົງການຈັດຕັ້ງໂດຍສຽງສ່ວນໃຫຍ່.

ການພິມເສີຍແຜ່

47. ທຸກອົງການຈັດຕັ້ງອາດຈະພິມເສີຍແຜ່ຫຼັກການ ແລະ ຂໍ້ແນະນຳເຫຼົ່ານີ້ ໂດຍປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບການເປີດເສີຍຂໍ້ມູນຂອງຕົນ.

II. ການລົງໂທດ

ພື້ນຖານສຳລັບການດຳເນີນການແກ້ໄຂ

48. ບໍ່ວ່າການລະເມີດດ້ານຄວາມຊື່ສັດໃດໆກໍ່ອາດຈະປະກອບເປັນພື້ນຖານໃຫ້ ADB ດຳເນີນການແກ້ໄຂ, ເຊິ່ງລວມທັງການລົງໂທດ. ນີ້ລວມທັງການລະເມີດທີ່ອາດຈະບໍ່ກ່ຽວພັນກັບກິດຈະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ADB.

49. ອີງໃສ່ຂໍ້ຕົກລົງສຳລັບການຮ່ວມບັງຄັບໃຊ້ການຕັດສິນກ່ຽວກັບການເກືອດທ້າມ,¹² ADB ອາດຈະຮ່ວມເກືອດທ້າມພາກສ່ວນທີ່ໄດ້ຖືກທ້າມໂດຍສະຖາບັນໃດໜຶ່ງໃນບັນດາສະຖາບັນທີ່ເຂົ້າຮ່ວມອື່ນ,¹³ ແລະ ສະຖາບັນທີ່ເຂົ້າຮ່ວມອື່ນອາດຈະຮ່ວມເກືອດທ້າມພາກສ່ວນທີ່ ADB ໄດ້ເກືອດທ້າມຢ່າງເປີດເຜີຍ. OAI ຈະຮັບຜິດຊອບແຈ້ງໃຫ້ບັນດາສະຖາບັນທີ່ເຂົ້າຮ່ວມອື່ນຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບແຕ່ລະການຕັດສິນໃຈເກືອດທ້າມທີ່ເຮັດໂດຍ ADB ທີ່ຄົບຖ້ວນໄຂພາຍໃຕ້ຂໍ້ຕົກລົງ, ແລະ ການປ່ຽນແປງແກ້ໄຂທີ່ອາດມີ.

50. ADB ອາດຈະຕັດສິນໃຫ້ການກຳນົດຕັດສິນຂອງສະຖາບັນການເງິນລະຫວ່າງປະເທດອື່ນ ຫຼື ຂອງໜ່ວຍງານດ້ານກິດໝາຍ ຫຼື ລະບົບການທີ່ວ່າພາກສ່ວນໃດໜຶ່ງບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານດ້ານສິນທຳທີ່ເໝາະສົມ, ຕາມທີ່ຖືກກຳນົດໂດຍລະບົບຫຼັກການ, ກົດລະບຽບ ຫຼື ໜ້າທີ່ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ລວມທັງກິດໝາຍ ຫຼື ກົດລະບຽບຂອງປະເທດ, ປະກອບເປັນການບໍ່ສາມາດຮັກສາມາດຕະຖານດ້ານຫຼັກສິນທຳສູງສຸດ ຂອງພາກສ່ວນນັ້ນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໂດຍນະໂຍ ບາຍຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຂອງ ADB. ພາກສ່ວນດັ່ງກ່າວອາດຈະຕ້ອງປະເຊີນກັບການດຳເນີນການແກ້ໄຂ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການ ແລະ ຂໍ້ແນະນຳດ້ານຄວາມສັດຊື່ເຫຼົ່ານີ້.

51. ພາກສ່ວນໃດໜຶ່ງຈະຕ້ອງຖືວ່າເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບສຳລັບທຸກການກະທຳ ຫຼື ຄວາມພະຍາຍາມກະທຳ ທີ່ຈະເປັນພື້ນຖານໃຫ້ເກີດມີການດຳເນີນການແກ້ໄຂໂດຍອີກພາກສ່ວນອື່ນ, ລວມທັງ ພະນັກງານ, ຕົວແທນ ຫຼື ຜູ້ຕາງໜ້າ, ທີ່ເຮັດໜ້າໃນຄວາມສາມາດເປັນຜູ້ຕາງໜ້າພາກສ່ວນນັ້ນ, ໂດຍບໍ່ສິນວ່າການກະທຳນັ້ນໄດ້ຖືກອະນຸຍາດໂດຍສະເພາະຫຼືບໍ່ກໍ່ຕາມ.

52. ADB ຈະຮັບປະກັນຂະບວນການທີ່ຖືກຕ້ອງ, ຄວາມຍຸຕິທຳ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງ ໂດຍບໍ່ຂະບວນການທາງກົດໝາຍຢ່າງລະອຽດທຸກຢ່າງ ທີ່ມີໃຫ້ຕໍ່ກັບບັນດາພາກສ່ວນທີ່ຖືກກ່າວຫາວ່າສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຫຼື ສໍ້ໂກງ ພາຍໃຕ້ລະບົບກົດໝາຍ ຫຼື ລະບົບການຕັດສິນຂອງສານ. ລະບົບການຂອງ ADB ມີລັກສະນະເປັນການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ບໍ່ແມ່ນຂະບວນການທາງກົດໝາຍ ຫຼື ການຕັດສິນຂອງສານ, ຫຼື ເຄິ່ງກົດໝາຍ ຫຼື ເຄິ່ງການຕັດສິນຂອງສານ.

53. ມັນບໍ່ແມ່ນຈຸດປະສົງຂອງ ADB ໃນການເຮັດໃຫ້ບໍລິສັດ¹⁴ ຫຼື ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງອອກຈາກວຽກງານຂອງເຂົາເຈົ້າຜ່ານການລົງໂທດຕົນ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ຄວາມສູງທີ່ສິ່ງນີ້ອາດຈະເກີດຂຶ້ນຈະຕ້ອງບໍ່ກົດກັ້ນ ADB ຈາກການກຳນົດການລົງໂທດທີ່ເໝາະສົມ.

ແຈ້ງການຕໍ່ກັບຜູ້ຖືກສືບສວນ

ພະນັກງານ ADB

54. ການແຈ້ງການທາງພະນັກງານທີ່ເປັນຜູ້ຖືກສືບສວນຈະຖືກຄວບຄຸມໂດຍ AO 2.04.

¹² ລົງນາມໃນວັນທີ 9 ເມສາ 2010, ແລະ ມີການປັບປຸງແກ້ໄຂຕາມໄລຍະເວລາ.

¹³ ບັນດາສະຖາບັນທີ່ເຂົ້າຮ່ວມອື່ນປະກອບມີກຸ່ມທະນາຄານພັດທະນາອາຝຣິກາ, ທະນາຄານເອີຣົບເພື່ອການພື້ນຟູ ແລະ ການພັດທະນາ, ກຸ່ມທະນາຄານພັດທະນາອິນເຕີ-ອາເມລິກັນ ແລະ ກຸ່ມທະນາຄານໂລກ.

¹⁴ "ບໍລິສັດ" ຖືກນຳໃຊ້ທົ່ວໄປ ແລະ ລວມມີ ສະຫະບໍລິສັດ, ສະຖາບັນ, ອົງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນອື່ນ ເຊິ່ງອາດຈະມີສະຖານະທາງກົດໝາຍເປັນເອກະລາດ ຫຼື ອາດຈະຖືກແຍກຈາກບຸກຄົນສະເພາະພາຍໃນພວກມັນ.

ພາກສ່ວນອື່ນ

55. ຖ້າຜົນການສືບສວນຊີ້ບອກວ່າຜູ້ປະມຸນ, ທີ່ປຶກສາ, ຜູ້ຮັບເໝົາ, ຜູ້ສະໜອງສິນຄ້າ ຫຼື ພາກສ່ວນທີສາມອື່ນທີ່ບໍ່ແມ່ນລັດຖະບານ ໄດ້ກະທຳການລະເມີດດ້ານຄວາມຊື່ສັດແທ້, OAI ຈະດຳເນີນທຸກບາດກ້າວທີ່ເໝາະສົມເພື່ອນຳສະເໜີສິ່ງທີ່ຄົ້ນພົບ ແລະ ການລົງໂທດທີ່ສະເໜີແນະນຳໃຫ້ແກ່ຜູ້ຖືກສືບສວນ, ແລະ ໃຫ້ໂອກາດຜູ້ຖືກສືບສວນໄດ້ອະທິບາຍຊື້ແຈ້ງ. ໃນເວລາຕິດຕໍ່ຫາພາກສ່ວນຕ່າງໆ, OAI ອາດຈະອາໄສໃສ່ຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງຂໍ້ມູນຕິດຕໍ່ທີ່ພາກສ່ວນນັ້ນໆໄດ້ເອົາໃຫ້ ADB. ໃນຂະນະທີ່ OAI ຈະດຳເນີນທຸກຄວາມພະຍາຍາມທີ່ສົມເຫດສົມຜົນເພື່ອຕິດຕໍ່ຫາພາກສ່ວນ ຫຼື ບັນດາພາກສ່ວນທີ່ຖືກສືບສວນ, ການບໍ່ສາມາດຕິດຕໍ່ຫາພາກສ່ວນໃດໜຶ່ງໄດ້, ເຖິງແມ່ນວ່າໄດ້ພະຍາຍາມແລ້ວກໍຕາມ, ຈະບໍ່ເປັນການຂັດຂວາງ ADB ຈາກການລົງໂທດພາກສ່ວນນັ້ນໆ.

56. ໃນເວລານຳສະເໜີສິ່ງຄົ້ນພົບຂອງຕົນຕໍ່ກັບບໍລິສັດທີ່ຖືກສືບສວນໃດໆກໍຕາມ, OAI ຈະແຈ້ງກັບບໍລິສັດນັ້ນວ່າ ADB ອາດຈະກຳນົດການດຳເນີນການແກ້ໄຂຕໍ່ກັບຫົວໜ້າບໍລິສັດນັ້ນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ພົວພັນ ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນ. OAI ຈະແຈ້ງ ແລະ ນຳສະເໜີສິ່ງທີ່ຄົ້ນພົບ ແລະ ຄຳສະເໜີແນະຂອງຕົນໂດຍກົງຫາຫົວໜ້າບໍລິສັດດັ່ງກ່າວ ແລະ ບັນດາພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວພັນ ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ການດຳເນີນການແກ້ໄຂອາດຈະຖືກກຳນົດໃຫ້.

57. ພາກສ່ວນຕ່າງໆຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບໂອກາດໃນການຕອບຄືນຕໍ່ກັບທຸກຂໍ້ກ່າວຫາ ແລະ ຫຼັກຖານຕໍ່ກັບພວກເຂົາ. OAI ອາດຈະກັກໄວ້ຫຼັກຖານ ຫຼື ຂໍ້ມູນສະເພາະໃດໜຶ່ງ ຖ້າມີພື້ນຖານທີ່ສົມເຫດສົມຜົນໃຫ້ສະຫຼຸບໄດ້ວ່າການເປີດເຜີຍຫຼັກຖານ ຫຼື ຂໍ້ມູນນັ້ນອາດຈະເຮັດໃຫ້ເກີດອັນຕະລາຍຕໍ່ກັບຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ຄວາມປອດໄພ ຫຼື ການເປັນຢູ່ທີ່ດີຂອງບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ, ລວມທັງ ຜູ້ເປີດໂປງ, ຫຼື ຖ້າມັນເປັນຂໍ້ມູນທີ່ອ່ອນໄຫວ ຫຼື ເປັນຄວາມລັບ.

58. ພາກສ່ວນຕ່າງໆຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບໄລຍະເວລາທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ເຊິ່ງໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວຈະຕ້ອງບໍ່ຕໍ່າກວ່າສາມສິບ (30) ວັນຕາມເວລາປະຕິທິນ ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບສິ່ງຄົ້ນພົບ ແລະ ການລົງໂທດທີ່ສະເໜີແນະນຳ, ເຊິ່ງພາຍໃນກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ ຈະຕ້ອງສົ່ງເອກະສານເປັນລາຍລັກອັກສອນທີ່ສະແດງການຕອບໂຕ້ຄືນ ພ້ອມກັບຫຼັກຖານ, ຖ້າມີ. ຫຼັງຈາກມີການຮ້ອງຂໍ ແລະ ມີເຫດຜົນທີ່ດີ, OAI ອາດຈະໃຫ້ການຂະຫຍາຍກຳນົດເວລາຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

59. ຜູ້ຖືກສືບສວນອາດຈະຮ້ອງຂໍໃຫ້ໄດ້ຮັບໂອກາດເພື່ອເຮັດການຊີ້ແຈ້ງປາກເປົ່າຕໍ່ກັບ OAI, ໂດຍມີເງື່ອນໄຂວ່າຕ້ອງມີເຫດຜົນສະເພາະສຳລັບການຮ້ອງຂໍນີ້.

60. ຖ້າຜູ້ຖືກສືບສວນປະຕິເສດທີ່ຈະຮັບເອົາໃບແຈ້ງການຈາກ OAI, ຫຼື ຮັບເອົາໃບແຈ້ງການ ແຕ່ບໍ່ຕອບຄືນ, OAI ຈະລົງຄວາມເຫັນທີ່ບໍ່ມີຈາກການປະຕິເສດ ຫຼື ການບໍ່ຕອບຄືນດັ່ງກ່າວ, ແລະ ການປະຕິເສດ ຫຼື ການບໍ່ຕອບຄືນດັ່ງ ກ່າວ ອາດຈະຖືກຖືວ່າເປັນການເຮັດໃຫ້ສະພາບການຮ້າຍແຮງຂຶ້ນຕື່ມ.

61. OAI ຈະປະເມີນຄືນກໍລະນີ ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບການຕອບຄືນຊີ້ແຈ້ງ, ແລະ ອາດຈະດຳເນີນການສືບສວນເພີ່ມຕື່ມ ແລະ/ຫຼື ຮ້ອງຂໍເອົາຂໍ້ມູນເພີ່ມຕື່ມຈາກຜູ້ຖືກສືບສວນ.

ການດຳເນີນການແກ້ໄຂ

ລັດຖະບານ

62. ຖ້າສິ່ງຄົ້ນພົບຈາກການສືບສວນຊີ້ບອກວ່າເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານໄດ້ກະທຳ ຫຼື ມີສ່ວນພົວພັນໃນການລະເມີດດ້ານຄວາມຊື່ສັດ, OAI ຈະລາຍງານສິ່ງຄົ້ນພົບຫາຄະນະຜູ້ບໍລິຫານ. OAI ຈະເຮັດວຽກກັບຄະນະຜູ້ບໍລິຫານ ແລະ ບັນດາພະແນກການເພື່ອປະເມີນວິທີທາງທີ່ ADB ອາດຈະຕອບໂຕ້ ໂດຍປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ກົດລະບຽບ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບການອື່ນຂອງ ADB.

ພະນັກງານ ADB

63. ຖ້າສິ່ງຄົ້ນພົບໃນການສືບສວນຊີ້ບອກວ່າພະນັກງານ ADB ໄດ້ກະທຳການລະເມີນດ້ານຄວາມສັດຊື່ ຫຼື ການປະພຶດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງອື່ນ, ແລະ ຫ້ອງການ OAI ສະຫຼຸບວ່າພະແນກ BPMSD ຄວນພິຈາລະນາການປະຕິບັດວິໄນ ພາຍໃຕ້ AO 2.04, OAI ຈະລາຍງານສິ່ງຄົ້ນພົບຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ພະແນກ BPMSD. BPMSD ຮັບຜິດຊອບພຽງຝ່າຍດຽວສຳລັບຂະບວນການປະຕິບັດວິໄນ ພາຍໃຕ້ AO 2.04, ເຖິງແມ່ນວ່າ OAI ອາດຈະໃຫ້ຄຳແນະນຳ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ BPMSD ຕະຫຼອດຂະບວນການປະຕິບັດວິໄນ.

ພາກສ່ວນອື່ນ

64. ໃນບ່ອນທີ່ຜູ້ປະມູນ, ທີ່ປຶກສາ, ຜູ້ຮັບເໝົາ, ຜູ້ສະໜອງສິນຄ້າ ຫຼື ພາກສ່ວນທີສາມອື່ນທີ່ບໍ່ແມ່ນລັດຖະບານທີ່ຖືກ OAI ພົບວ່າໄດ້ກະທຳການລະເມີນດ້ານຄວາມຊື່ສັດ ຄັດຄ້ານສິ່ງທີ່ຄົ້ນພົບຈາກການສືບສວນ ຫຼື ການລົງໂທດທີ່ສະເໜີແນະນາຂອງ OAI, ຫຼື ເມື່ອບໍ່ມີການຕອບຄືນຕໍ່ກັບສິ່ງທີ່ຄົ້ນພົບ, OAI ຈະຕ້ອງສະໜອງໃຫ້ຄະນະກຳມະການຕິດຕາມກວດກາຄວາມສັດຊື່ ບົດລາຍງານການສືບສວນຂອງຕົນ, ພ້ອມກັບທຸກເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ລວມທັງການຕອບຄືນຂອງພາກສ່ວນນັ້ນຕໍ່ກັບສິ່ງທີ່ຄົ້ນພົບຖ້າມີ.

65. ໃນບ່ອນທີ່ພາກສ່ວນນັ້ນຕອບຄືນຕໍ່ກັບສິ່ງທີ່ຄົ້ນພົບຈາກການສືບສວນ ແລະ ການລົງໂທດທີ່ສະເໜີມາຂອງ OAI, ແລະ ບໍ່ຄັດຄ້ານສິ່ງທີ່ຄົ້ນພົບ ຫຼື ການລົງໂທດທີ່ສະເໜີມາ, OAI ອາດຈະຕັດສິນກຳນົດໃຫ້ ADB ວາງການລົງໂທດຕາມທີ່ລະບຸໄວ້ໃນຫົວຂໍ້ນີ້.

66. ຄະນະກຳມະການຕິດຕາມກວດກາຄວາມສັດຊື່ ປະກອບມີສະມາຊິກທີ່ມີສິດອອກສຽງປະຈຳສາມທ່ານ, ແລະ ສະມາຊິກປ່ຽນແທນສູງເຖິງຫົກທ່ານເພື່ອຕື່ມເຕັມບ່ອນຫວ່າງທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນໃນໝູ່ສະມາຊິກປະຈຳ ເນື່ອງຈາກການບໍ່ຢູ່ ຫຼື ການຂັດແຍ້ງດ້ານຜົນປະໂຫຍດ. ຫົວໜ້າ OAI ຈະສະເໜີຊື່ ແລະ ທ່ານປະທານຈະເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງສະມາຊິກຈາກບັນດາພະນັກງານອາວຸໂສຂອງ ADB, ລວມທັງ ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຜູ້ໜຶ່ງເປັນປະທານ, ເພື່ອປະຕິບັດໜ້າທີ່ເປັນໄລຍະເວລາສະເພາະໃດໜຶ່ງ.¹⁵ ພະນັກງານ, ລວມທັງຜູ້ຕ່າງໜ້າຈາກຫ້ອງການບໍລິການການດຳເນີນງານສູນກາງ ແລະ ຫ້ອງການທີ່ປຶກສາທົ່ວໄປ, ອາດຈະຖືກເອີ້ນເຂົ້າຮ່ວມເພື່ອໃຫ້ຄຳແນະນຳຄະນະກຳມະການຕິດຕາມຄວບຄຸມຄວາມສັດຊື່. ການຕັດ ສິນຂອງຄະນະກຳມະການ ຕິດຕາມກວດກາຄວາມສັດຊື່ ຈະມາຈາກການລົງຄະແນນເອົາສຽງສ່ວນໃຫຍ່. ຜູ້ອຳນວຍ ການ OAI ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນກອງເລຂາຕໍ່ກັບຄະນະກຳມະການຕິດຕາມກວດກາຄວາມສັດຊື່.

67. ການຂັດແຍ້ງດ້ານຜົນປະໂຫຍດຈະຕ້ອງໄດ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ຄະນະກຳມະການຕິດຕາມກວດກາຄວາມສັດຊື່ ຜ່ານກອງເລຂາ. ສະມາຊິກ ຫຼື ທີ່ປຶກສາໃດໜຶ່ງຂອງຄະນະກຳມະການຕິດຕາມກວດກາຄວາມສັດຊື່ຈະຕັດສິດຕົນເອງ (ຖອນຕົວ) ອອກຈາກການເຂົ້າຮ່ວມໃນການປຶກສາຫາລື ຫຼື ການຕັດສິນໃດໜຶ່ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບເລື່ອງທີ່ຕົນເອງມີການຂັດແຍ້ງດ້ານຜົນປະໂຫຍດ. ຖ້າມີການໂຕ້ຖຽງກ່ຽວກັບວ່າມີການຂັດແຍ້ງຜົນປະໂຫຍດແທ້ຫຼືບໍ່ນັ້ນ, ມັນຈະຖືກຕັດສິນໂດຍສະມາ ຊິກອື່ນຂອງຄະນະກຳມະການຕິດຕາມກວດກາຄວາມສັດຊື່. ການຖອນຕົວ ແລະ ການຕັດສິນກ່ຽວກັບການຂັດແຍ້ງຜົນປະໂຫຍດຈະຖືກບັນທຶກໄວ້ເປັນເອກະສານໂດຍກອງເລຂາ.

68. ຄະນະກຳມະການຕິດຕາມກວດກາຄວາມສັດຊື່ ຈະຕັດສິນກຳນົດວ່າມີພື້ນຖານພື້ອກຳນົດການດຳເນີນການແກ້ໄຂ ໂດຍອີງໃສ່ຫຼັກຖານທີ່ມີ, ອີງໃສ່ບົດລາຍງານຂອງ OAI ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນໆທີ່ຄະນະກຳມະການຕິດຕາມກວດກາຄວາມສັດຊື່ອາດຈະຮ້ອງຂໍເອົາ ຫຼື ໄດ້ຮັບ, ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຜູ້ຖືກສືບສວນໄດ້ລະເມີດນະໂຍບາຍຕາມການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຂອງ ADB. ຄະນະກຳມະການຕິດຕາມກວດກາຄວາມສັດຊື່ອາດຈະໃຫ້ຄຳສະເໜີແນະນຳການປະຕິບັດງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບກໍລະນີທີ່ມີພິຈາລະນາ, ແລະ ອາດຈະພິຈາລະນາວ່າ, ໃນກໍລະນີພິເສດ, ຈະເຜີຍແຜ່ຊື່ຂອງບໍລິສັດ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ຖືກເກືອດຫ້າມ ໂດຍປະຕິບັດຕາມຫຍໍ້ໜ້າ 100 ຫຼືບໍ່.

¹⁵ ໄລຍະດຳລົງຕຳແໜ່ງປຶກສາຕິແລ້ວແມ່ນ 24 ເດືອນ, ແຕ່ຫົວໜ້າ OAI ແລະ/ຫຼື ທ່ານປະທານອາດຈະກຳນົດໄລຍະເວລາເປັນຢ່າງອື່ນກໍໄດ້.

69. ຄະນະກຳມະການຕິດຕາມກວດກາຄວາມສັດຊື່ ຫຼື OAI ອາດຈະຕັດສິນກຳນົດໃຫ້ພາກສ່ວນໃດໜຶ່ງບໍ່ມີສິດເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳທີ່ ໃຫ້ທຶນ, ຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ຫຼື ສະໜັບສະໜູນໂດຍ ADB:

(i) **ການເກືອດຫ້າມ:** ການເກືອດຫ້າມໝາຍເຖິງການຕັດສິນໃຈດ້ານການບໍລິຫານໃນການບໍ່ເຮັດທຸລະກິດກັບພາກສ່ວນໃດໜຶ່ງທີ່ ADB ພິຈາລະນາວ່າບໍ່ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານດ້ານສິນທຳສູງສຸດ. ການເກືອດຫ້າມໂດຍປົກກະຕິແລ້ວຈະບໍ່ມີຜົນພັນທະດ້ານສັນຍາທີ່ມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນ, ແຕ່ຄະນະກຳມະ ການຕິດຕາມກວດກາຄວາມສັດຊື່ ແລະ OAI ອາດຈະແນະນຳໃຫ້ຍົກເລີກພັນທະດ້ານສັນຍາທີ່ມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນນັ້ນ.

ການເກືອດຫ້າມ, ຍົກເວັ້ນການເກືອດຫ້າມບໍ່ມີກຳນົດ, ຈະມີໄລຍະເວລາຕໍ່າສຸດ. ເມື່ອສິ້ນສຸດໄລຍະການລົງໂທດ, ການໃຫ້ກັບຄືນຈະບໍ່ເປັນແບບອັດຕະໂນມັດ, ແຕ່ພາກສ່ວນທີ່ຖືກເກືອດຫ້າມຈະຕ້ອງຮ້ອງຂໍເອົາການໃຫ້ກັບຄືນນັ້ນ, ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຂໍການໃຫ້ກັບຄືນ, ADB, ຜ່ານ OAI, ຈະປະເມີນຄືນການລົງໂທດ ເພື່ອຕັດສິນກຳນົດວ່າຈະໃຫ້ພາກສ່ວນນັ້ນກັບຄືນສູ່ຖານະຕໍ່າແໜ່ງເດີມຫຼືບໍ່ ຫຼື ຈະຂະຫຍາຍໄລຍະເວລາການລົງໂທດອອກໄປອີກ (ຕົວຢ່າງ ຖ້າພາກສ່ວນນັ້ນປະກົດວ່າມີສ່ວນພົວ ພັນໃນການລະເມີດດ້ານຄວາມຊື່ສັດໃດໜຶ່ງໃນລະຫວ່າງໄລຍະການລົງໂທດຂອງຕົນ), ໂດຍປະຕິບັດຕາມລະບຽບການກ່ຽວກັບການໃຫ້ກັບຄືນມາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢູ່ລຸ່ມນີ້.

(ii) **ການເກືອດຫ້າມທີ່ມີການກັບຄືນມາແບບມີເງື່ອນໄຂ:** ຄະນະກຳມະການຕິດຕາມກວດກາຄວາມຊື່ສັດ ຫຼື OAI ອາດຈະຕັດສິນກຳນົດໃຫ້ພາກສ່ວນໃດໜຶ່ງຄວນຈະຖືກເກືອດກ້າມ, ແຕ່ກຳນົດເງື່ອນໄຂສະເພາະໃດໜຶ່ງທີ່ຈະໃຫ້ການຫຼຸດຜ່ອນໄລຍະເວລາເກືອດຫ້າມຖ້າຕອບສະໜອງເງື່ອນໄຂນັ້ນໄດ້. ເງື່ອນໄຂດັ່ງກ່າວອາດຈະປະກອບມີ: (a) ການປັບປຸງດ້ານຄວາມຊື່ສັດ ແລະ/ຫຼື ການຄວບຄຸມຂອງບໍລິສັດ, ຫຼື ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການປະຕິບັດຕາມຂອງບໍລິສັດ; (b) ການດຳເນີນການໄດ້ຖືກດຳເນີນເພື່ອລົງໂທດວິໄນ/ໄລ່ອອກ ຜູ້ທີ່ຮັບຜິດຊອບສຳລັບການລະເມີດດ້ານຄວາມຊື່ສັດ; (c) ການແກ້ໄຂຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການລະເມີດດ້ານຄວາມຊື່ສັດ, ຜ່ານການແກ້ໄຂ ຫຼື ການຊົດໃຊ້ຄວາມເສຍຫາຍ.

ພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ຖືກເກືອດຫ້າມທີ່ມີການກັບຄືນມາແບບມີເງື່ອນໄຂອາດຈະຮ້ອງຂໍເອົາການກັບຄືນມາໂດຍການສະແດງໃຫ້ເຫັນການປະຕິບັດຕາມ. OAI ຈະກວດພິສູດເບິ່ງວ່າເງື່ອນໄຂທີ່ຕັ້ງໄວ້ໄດ້ຖືກ ຕອບສະໜອງໄດ້ຫຼືບໍ່, ແລະ ອີງໃສ່ສິ່ງຄົ້ນພົບຂອງຕົນ, ກຳນົດຕັດສິນວ່າຈະຍົກເລີກການເກືອດຫ້າມນັ້ນຫຼືບໍ່.

(iii) **ການບໍ່ເກືອດຫ້າມແບບມີເງື່ອນໄຂ:** ຄະນະກຳມະການຕິດຕາມກວດກາຄວາມຊື່ສັດ ຫຼື OAI ອາດຈະຕັດສິນກຳນົດວ່າການເກືອດຫ້າມແມ່ນບໍ່ຈຳເປັນ ຖ້າການດຳເນີນການສະເພາະໄດ້ຖືກເຮັດໂດຍພາກສ່ວນໃດໜຶ່ງ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, ພາກສ່ວນທີ່ຖືກລົງໂທດແມ່ນບໍ່ຖືກເກືອດຫ້າມ, ແຕ່ຖືກກຳນົດໃຫ້ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂຕ່າງໆທີ່ວາງອອກໂດຍຄະນະກຳມະການຕິດຕາມກວດກາຄວາມສັດຊື່ ຫຼື OAI ພາຍໃນໄລຍະເວລາທີ່ກຳນົດໃຫ້. ຖ້າພາກສ່ວນທີ່ຖືກລົງໂທດບໍ່ສາມາດສະແດງໃຫ້ເຫັນການປະຕິບັດເງື່ອນໄຂດັ່ງກ່າວພາຍໃນໄລຍະເວລາທີ່ກຳນົດໃຫ້, ການເກືອດຫ້າມກໍ່ຈະມີຜົນນຳໃຊ້ໂດຍອັດຕະໂນມັດເປັນໄລຍະນ້ອຍສຸດທີ່ກຳນົດໃຫ້ໂດຍຄະນະກຳມະການຕິດຕາມກວດກາຄວາມສັດຊື່ ຫຼື OAI ເມື່ອ ການບໍ່ເກືອດຫ້າມແບບມີເງື່ອນໄຂໄດ້ຖືກຕັດສິນ.

70. ການລົງໂທດອື່ນທີ່ຄະນະກຳມະການຕິດຕາມກວດກາຄວາມສັດຊື່ ຫຼື OAI ອາດຈະຕັກສິນກຳນົດວ່າ ADB ຈະຕ້ອງລົງໂທດ ປະກອບມີ:

(iv) **ການຕັກເຕືອນ:** ການຕັກເຕືອນແມ່ນການຕຳນິຕິຕຽນສຳລັບການກະທຳຂອງພາກສ່ວນໃດໜຶ່ງ ແລະ ການແຈ້ງບອກວ່າການລະເມີດຕໍ່າອາດຈະສິ່ງຜິດໃຫ້ເກີດການລົງໂທດທີ່ໜັກກວ່າ. ການເຕືອນເປັນລາຍລັກອັກສອນແມ່ນເໝາະສົມສຳລັບເຫດການໂດດດ່ຽວທີ່ຂາດການຄວບຄຸມດູແລ, ຫຼື ບ່ອນທີ່ການລະເມີດດ້ານຄວາມສັດຊື່ ຫຼື ບົດບາດຂອງພາກສ່ວນນັ້ນໃນການລະເມີດມີນ້ອຍ.

(v) **ການຊົດໃຊ້ ແລະ/ຫຼື ການແກ້ໄຂ:** ການຊົດໃຊ້ຄ່າເສຍຫາຍ ແລະ ການແກ້ໄຂດ້ານການເງິນອື່ນອາດຈະຖືກນຳໃຊ້ໃນບ່ອນທີ່ມີເງິນທີ່ບອກຈຳນວນໄດ້ທ່າຈະຕ້ອງໄດ້ຊົດໃຊ້ຄືນໃຫ້ແກ່ປະເທດລູກຄ້າ ຫຼື ໂຄງການ. ສິ່ງນີ້ອາດຈະຖືກສະເໜີແນະຢ່າງເປັນເອກະລາດ ຫຼື ຮ່ວມກັນກັບການລົງໂທດອື່ນ.

71. ຄະນະກຳມະການຕິດຕາມກວດກາຄວາມສັດຊື່ ຫຼື OAI ອາດຈະຕັດສິນກຳນົດວ່າ ADB ຈະດຳເນີນການແກ້ໄຂ ອື່ນທີ່ບໍ່ລວມກັບການລົງໂທດ, ເຊິ່ງລວມທັງຈົດໝາຍເຕືອນ, ເຊັ່ນວ່າ ໃນບ່ອນທີ່ພາກສ່ວນໃດໜຶ່ງໄດ້ກະທຳຄວາມຜິດເລັກ ນ້ອຍທີ່ບໍ່ລວມກັບການລະເມີດດ້ານຄວາມຊື່ສັດ (ຕົວຢ່າງ ການປະໝາດລະເລີຍທຳມະດາ).

72. ການຕຳນິ, ການເຕືອນ ຫຼື ການແຈ້ງເຕືອນ ບໍ່ມີຜົນຕໍ່ກັບການມີສິດຂອງພາກສ່ວນໃດໜຶ່ງໃນການເຂົ້າຮ່ວມໃນກິ ຈະກຳທີ່ໃຫ້ທຶນ, ຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ຫຼື ສະໜັບສະໜູນໂດຍ ADB.

73. ໃນກໍລະນີທີ່ພົວພັນກັບການຮ່ວມກັນຂອງບັນດາພາກສ່ວນ, ເຊິ່ງລວມທັງ ບໍລິສັດຫຸ້ນສ່ວນ, ຄະນະກຳມະການ ຕິດຕາມກວດກາຄວາມສັດຊື່ ຫຼື OAI ຈະວາງການລົງໂທດໃສ່ພາກສ່ວນທີ່ກະທຳການລະເມີດດ້ານຄວາມສັດຊື່, ຖ້າ ຄວາມຮັບຜິດຊອບສາມາດຖືກກຳນົດໄດ້.

74. ຄະນະກຳມະການຕິດຕາມກວດກາຄວາມສັດຊື່ ຫຼື OAI ອາດຈະຕັດສິນກຳນົດວ່າການລົງໂທດຄວນຈະຍັງຖືກ ວາງໃສ່ພາກສ່ວນທີ່ຮ່ວມກັນນຳອີກ, ຫຼື ຫົວໜ້າ (ເຊັ່ນວ່າ ເຈົ້າຂອງ, ຜູ້ອຳນວຍການ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫຼື ຜູ້ຖືຫຸ້ນສຳຄັນ) ຂອງ ບໍລິສັດໃດໜຶ່ງ, ແລະ/ຫຼື ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຖ້າສົມຄວນໄດ້ຮັບ, ເຖິງແມ່ນວ່າພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງນັ້ນບໍ່ມີສ່ວນ ພົວພັນໂດຍກົງໃນການລະເມີດນັ້ນກໍຕາມ. ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອາດຈະປະກອບມີພາກສ່ວນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ມີ

- (i) ຄວາມສຳພັນທາງຄອບຄົວ;
- (ii) ຄວາມສາມາດໃນການຄວບຄຸມ ຫຼື ຄອບງຳຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງຕໍ່ກັບພາກສ່ວນອື່ນ, ບໍ່ວ່າຈະ ໂດຍກົງ ຫຼື ທາງ ອອມ;
- (iii) ການເປັນເຈົ້າຂອງ, ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ຫຼື ການຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງ, ເຊິ່ງບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງ ກ່ຽວຂ້ອງກັບຈຳນວນເປີເຊັນສະເພາະຂອງການເປັນເຈົ້າຂອງ ຫຼື ສິດທິ;
- (iv) ສັນຍາຂໍ້ຕົກລົງ ຫຼື ຄວາມເພິ່ງພາອາໄສ, ເຊັ່ນວ່າ ບໍລິສັດຮ່ວມທຸລະກິດ, ກັບພາກສ່ວນອື່ນ.

75. ໃນການຕັດສິນກຳນົດການລົງໂທດຕໍ່ກັບບັນດາພາກສ່ວນທີ່ພົວພັນ, ຫົວໜ້າ ຫຼື ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຄະນະ ກຳມະການຕິດຕາມກວດກາຄວາມສັດຊື່ ຫຼື OAI ຈະພິຈາລະນາ ສິ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ຮ່ວມກັບສິ່ງອື່ນ:

- (i) ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ແລະ ໂຄງສ້າງການຈັດຕັ້ງ;
- (ii) ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງມີສ່ວນພົວພັນໃນ ຫຼື ມີອິດທິພົນຕໍ່ກັບການລະເມີດດ້ານຄວາມຊື່ສັດນັ້ນ, ຫຼື ແມ່ນຜູ້ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍເຈດຕະນາຂອງການກະທຳດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຫຼືບໍ່;
- (iii) ຄວາມເປັນໄປໄດ້ວ່າຜູ້ຖືກສືບສວນອາດຈະຫຼືບຫຼືກການລົງໂທດຜ່ານພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ໂດຍຄຳ ນຶງເຖິງອິດທິພົນທີ່ຜູ້ຖືກສືບສວນມີຕໍ່ກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃດໜຶ່ງ ແລະ ຜູ້ຖືກສືບສວນອາດຈະໄດ້ ຮັບຜົນປະໂຫຍດຜ່ານພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງນັ້ນຫຼືບໍ່.

76. ໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມ, ຄະນະກຳມະການຕິດຕາມກວດກາຄວາມຊື່ສັດ ຫຼື OAI ອາດຈະຕັດສິນບໍລິໂພດບັນ ດາ ພາກສ່ວນຕ່າງໆ (ນອກຈາກພະນັກງານ ADB) ທີ່ໃຫ້ການຮ່ວມມືກັບການສືບສວນຂອງ OAI.

ໄລຍະເວລາຂອງການເກືອດຫ້າມ

77. ການລົງໂທດພື້ນຖານສຳລັບການລະເມີດດ້ານຄວາມສັດຊື່ແມ່ນການເກືອດຫ້າມ 3 ປີ. ຄະນະກຳມະການ ຕິດຕາມກວດກາຄວາມສັດຊື່ ຫຼື OAI ອາດຈະກຳນົດໄລຍະການເກືອດຫ້າມຫຼາຍກວ່າ ຫຼື ນ້ອຍກວ່າ ຂຶ້ນກັບສະພາບການ ຕົວຈິງຂອງແຕ່ລະກໍລະນີ. ຄະນະກຳມະການຕິດຕາມກວດກາຄວາມສັດຊື່ ຫຼື OAI ຈະຕ້ອງພິຈາລະນາບັນດາປັດໃຈຕໍ່ໄປ ນີ້ ພ້ອມກັບສິ່ງອື່ນໆ ໃນການກຳນົດການລົງໂທດທີ່ຫຼາຍກວ່າ ຫຼື ນ້ອຍກວ່າ:

- (i) ຄວາມເສຍຫາຍຕົວຈິງ ຫຼື ທີ່ເປັນໄປໄດ້ ບໍ່ວ່າຈະຕໍ່ກັບຄວາມປອດໄພ/ສະຫວັດດີການຂອງມວນຊົນ, ໂຄງການທີ່ເວົ້າເຖິງ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດຂອງ ADB;

- (ii) ຄວາມສັບຊ້ອນຂອງການລະເມີດດ້ານຄວາມຊື່ສັດ, ຕົວຢ່າງ ລະດັບການວາງແຜນ, ຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງເຕັກນິກທີ່ນໍາໃຊ້, ລະດັບການບົດບັງ, ຈໍານວນ ແລະ ປະເພດຂອງບຸກຄົນ/ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ມີສ່ວນພົວພັນ, ໃນໄລຍະຂອງການລະເມີດດ້ານຄວາມຊື່ສັດ, ການແຕ່ຂະຫຍາຍດ້ານພູມມິສາດຂອງການ ລະເມີດດ້ານຄວາມສັດຊື່;
- (iii) ຂອບເຂດຂອງການຄຸ້ມຄອງ ຫຼື ການພົວພັນດ້ານການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ລະດັບການຄວບຄຸມດູແລ;
- (iv) ຄວາມສໍາຄັນຂອງບົດບາດທີ່ມີໃນການດໍາເນີນການລະເມີດດ້ານຄວາມຊື່ສັດ, ຕົວຢ່າງ ມີບົດບາດເປັນຜູ້ນໍາ, ບົດບາດສໍາຄັນ ຫຼື ບົດບາດນ້ອຍດຽວ;
- (v) ພາກສ່ວນນັ້ນສືບຕໍ່ການລະເມີດດ້ານຄວາມສັດຊື່ຫຼືບໍ່ ຫຼັງຈາກຮັບຮູ້ໄດ້ເຖິງການສືບສວນຂອງ OAI, ຫຼືວ່າພາກສ່ວນນັ້ນຢຸດເຊົາການລະເມີດໂດຍສະໝັກໃຈ;
- (vi) ລະດັບການຮ່ວມມືທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນລະຫວ່າງການສືບສວນ ຫຼື ການຂັດຂວາງການສືບສວນ;
- (vii) ພາກສ່ວນນັ້ນເຄີຍຖືກລົງໂທດໃນເມື່ອກ່ອນໂດຍ ADB ຫຼື ຖືກລົງໂທດ ຫຼື ເກືອດຫ້າມໂດຍສະຖາບັນ ຫຼື ອົງການອື່ນຫຼືບໍ່;
- (viii) ພື້ນຖານຄວາມເປັນມາຂອງພາກສ່ວນນັ້ນ, ຫຼື ຜູ້ອໍານວຍການບໍລິສັດ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫຼື ຫົວໜ້າອື່ນ;
- (ix) ການພົວພັນ ແລະ ບົດບາດຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດ ຫຼື ພະນັກງານ ADB ໃນການລະເມີດດ້ານຄວາມຊື່ສັດ;
- (x) ການຊົດໃຊ້ຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ບາດກ້າວຕ່າງໆທີ່ໄດ້ດໍາເນີນເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ;
- (xi) ການມີຢູ່, ການຈັດຕັ້ງ ການປັບປຸງ ຫຼື ການປະຕິບັດບັນດາມາດຕະການດ້ານການປົກຄອງພາຍໃນເພື່ອເສີມທະວີການຄວບຄຸມພາຍໃນ ແລະ ເພື່ອປ້ອງກັນການລະເມີດດ້ານຄວາມຊື່ສັດບໍ່ໃຫ້ເກີດຂຶ້ນຊໍ້າອີກ; ແລະ
- (xii) ທະນາຄານພັດທະນາຫຼາຍຝ່າຍ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນອື່ນໄດ້ເກືອດຫ້າມພາກສ່ວນນັ້ນຫຼືບໍ່.

78. ໂດຍຮັບຮູ້ວ່າ ການເປັນເຈົ້າຂອງ, ໂຄງສ້າງດ້ານການຈັດຕັ້ງ ແລະ/ຫຼື ຄະນະຜູ້ບໍລິຫານຂອງບໍລິສັດນັ້ນອາດຈະມີການປ່ຽນແປງຫຼັງໄລຍະເວລາໃດໜຶ່ງ, ສະນັ້ນ ADB ຈະເກືອດຫ້າມບໍລິສັດແບບບໍ່ມີກຳນົດ ພຽງແຕ່ໃນກໍລະນີທີ່ມີສະພາບການພິເສດເທົ່ານັ້ນ (ເຊັ່ນວ່າ ການລະເມີດເກີດຂຶ້ນຊໍ້າແລ້ວຊໍ້າອີກ, ມີຄວາມເສຍຫາຍພິເສດຕໍ່ກັບຜົນປະໂຫຍດ ຂອງ ADB). ເນື່ອງຈາກການປ່ຽນແປງນີ້ໂສສໍາລັບບຸກຄົນແມ່ນເປັນໄປໄດ້ນ້ອຍກວ່າ, ADB ອາດຈະເກືອດຫ້າມບຸກຄົນຜູ້ທີ່ໄດ້ກະທຳການລະເມີດດ້ານຄວາມສັດຊື່ເປັນໄລຍະເວລາບໍ່ມີກຳນົດ.

79. ໃນການຕັດສິນກຳນົດວ່າຈະລົງໂທດການເກືອດຫ້າມຫຼາຍກວ່າ ຫຼື ນ້ອຍກວ່ານັ້ນ, ຄະນະກຳມະການຕິດຕາມກວດກາຄວາມສັດຊື່ ແລະ OAI ຈະນໍາໃຊ້ຂອບເຂດຕໍ່ໄປນີ້ເພື່ອເປັນເຄື່ອງຊີ້ແນະ:

- (i) ການເກືອດຫ້າມຄັ້ງທຳອິດ, ລວມທັງກໍລະນີບ່ອນທີ່ພາກສ່ວນໃດໜຶ່ງເຄີຍໄດ້ຮັບການເຕືອນມາແລ້ວ:
 - (a) ບຸກຄົນ: 1 ປີ ຫາບໍ່ມີກຳນົດ
 - (b) ບໍລິສັດ: 1 ຫາ 7 ປີ
- (ii) ການເກືອດຫ້າມຄັ້ງທີສອງ:
 - (a) ບຸກຄົນ: ສູງເຖິງບໍ່ມີກຳນົດ
 - (b) ບໍລິສັດ: ສູງເຖິງ 10 ປີ
- (iii) ການເກືອດຫ້າມຄັ້ງຕໍ່ໆໄປ:
 - (a) ບຸກຄົນ: ສູງເຖິງບໍ່ມີກຳນົດ
 - (b) ບໍລິສັດ: ສູງເຖິງ 20 ປີ

80. ຜູ້ອຳນວຍການ OAI, ຈະແຈ້ງການຕັດສິນຂອງຄະນະກຳມະການຕິດຕາມກວດກາຄວາມສັດຊື່ ຫຼື ຂອງ OAI, ລວມທັງ ການດຳເນີນການແກ້ໄຂຕ່າງໆ, ໃຫ້ຜູ້ສືບສວນຮັບຊາບການຕັດສິນດັ່ງກ່າວ ແລະ, ບ່ອນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ໃຫ້ຜູ້ບໍລິຫານ ຫຼື ພະແນກປະຕິບັດງານຮັບຊາບນຳ. ໃນທຸກກໍລະນີບ່ອນທີ່ຄະນະກຳມະການຕິດຕາມກວດກາຄວາມສັດຊື່ໄດ້ຕັດສິນກຳນົດການດຳເນີນການແກ້ໄຂແລ້ວ, OAI ຈະແຈ້ງໃຫ້ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຮັບຊາບສິດທິໃນການຂໍອຸທອນ ໂດຍປະຕິບັດຕາມເກນມາດຖານທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຫຼັກການ ແລະ ຂໍ້ແນະນຳດ້ານຄວາມສັດຊື່ເຫຼົ່ານີ້. ບ່ອນທີ່ OAI ພົບວ່າມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ໃນການແຈ້ງໃຫ້ພາກສ່ວນໃດໜຶ່ງຮັບຊາບກ່ຽວກັບຄຳຕັດສິນຂອງຄະນະກຳມະການຕິດຕາມກວດກາຄວາມສັດຊື່, OAI ຈະປະກາດຄຳຕັດສິນດັ່ງກ່າວເທິງເວັບໄຊຂອງ ADB ໂດຍປະຕິບັດຕາມລະບຽບການທີ່ກຳນົດໄວ້ລຸ່ມນີ້.

81. OAI, ໂດຍຮ່ວມມືກັບຜູ້ບໍລິຫານ ແລະ ພະແນກ/ຫ້ອງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຈະຮັບປະກັນໃຫ້ມີການຄວບຄຸມເພື່ອບັງຄັບໃຊ້ການດຳເນີນການແກ້ໄຂ.

ການອຸທອນ

82. ຜູ້ປະມຸນ, ທີ່ປຶກສາ, ຜູ້ຮັບເໝົາ, ຜູ້ສະໜອງສິນຄ້າ ຫຼື ພາກສ່ວນທີສາມອື່ນທີ່ປະສົບກັບການລົງໂທດທີ່ຕັດສິນໂດຍ ADB ສາມາດອຸທອນການຕັດສິນຂອງຄະນະກຳມະການຕິດຕາມກວດກາຄວາມສັດຊື່ ຕໍ່ກັບຄະນະກຳມະການອຸທອນການລົງໂທດພາຍໃນ 90 ວັນນັບຈາກວັນທີ່ແຈ້ງການຂອງ OAI ກ່ຽວກັບການຕັດສິນຂອງຄະນະກຳມະການຕິດຕາມກວດກາຄວາມສັດຊື່. ທຸກພາກສ່ວນທີ່ຖືກລົງໂທດທີ່ OAI ບໍ່ສາມາດແຈ້ງການລົງໂທດໃຫ້ຮັບຊາບໄດ້ ໂດຍບໍ່ແມ່ນຄວາມຜິດຂອງຝ່າຍໃດ, ແຕ່ໃນຕໍ່ມາຮູ້ໄດ້ເຖິງການລົງໂທດນັ້ນ, ອາດຈະຂໍອຸທອນພາຍໃນກຳນົດເວລາທີ່ເໝາະສົມ. ທຸກ ການອຸທອນຕ້ອງເປັນລາຍລັກອັກສອນ, ແລະ ລະບຸຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ສັ້ນໆ ເຫດຜົນສຳລັບການຮ້ອງຂໍການທົບທວນ ຄືນຄຳຕັດສິນຂອງຄະນະກຳມະການຕິດຕາມກວດກາຄວາມສັດຊື່, ແລະ ອະທິບາຍເຫດຜົນຍ້ອນຫຍັງ OAI ບໍ່ສາມາດຕິດຕໍ່ຫາພາກສ່ວນນັ້ນ, ຖ້າເປັນໄປໄດ້.

83. ການເກືອດຫ້າມອັນເນື່ອງມາຈາກການລະເມີດການລົງໂທດແມ່ນບໍ່ສາມາດອຸທອນໄດ້ ແລະ ຄຳຕັດສິນຂອງຄະນະກຳມະການຕິດຕາມກວດກາຄວາມສັດຊື່ ຫຼື ຂອງ OAI, ຕາມເໝາະສົມ, ຈະຕ້ອງເປັນສຸດທ້າຍ.

84. ຄະນະກຳມະການອຸທອນການລົງໂທດຈະພິຈາລະນາການອຸທອນທີ່ປະກອບມີຂໍ້ມູນໃໝ່ໃນຂອບເຂດທີ່:
- (i) ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວບໍ່ມີໃຫ້ ຫຼື ຮັບຮູ້, ຫຼື ບໍ່ສາມາດຮັບຮູ້ໄດ້ຢ່າງມີເຫດຜົນ, ຕໍ່ກັບພາກສ່ວນນັ້ນໃນເວລາທີ່ມີການຊອກຫາການອຸທິບາຍຈາກມັນໂດຍ OAI; ແລະ
 - (ii) ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວກ່ຽວຂ້ອງກັບກໍລະນີ ແລະ ອາດຈະກ່ຽວຂ້ອງກັບການຕັດສິນກຳນົດການລົງໂທດ.

85. ຄະນະກຳມະການອຸທອນການລົງໂທດອາດຈະຫຼຸດຜ່ອນ ຫຼື ຍົກເລີກການລົງໂທດທີ່ ADB ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ ອີງໃສ່ການອຸທອນ. ຄະນະກຳມະການອຸທອນການລົງໂທດອາດຈະ, ໃນຖານະເປັນມາດຕະການທາງເລືອກ, ກຳນົດໃຫ້ຄະນະກຳມະການຕິດຕາມກວດກາຄວາມສັດຊື່ພິຈາລະນາຄືນກໍລະນີນັ້ນໆ ຖ້າເຫັນວ່າຫຼັກຖານທີ່ສົ່ງມາໃຫ້ຄວນຈະຖືກປະເມີນເບິ່ງຄືນ.

86. ຄະນະກຳມະການອຸທອນການລົງໂທດຈະປະກອບມີຮອງປະທານສອງ ຫຼື ສາມທ່ານ, ຂຶ້ນກັບລັກສະນະຂອງກໍລະນີ ແລະ ຄວາມຍາວຂອງການລົງໂທດ.¹⁶ ຫົວໜ້າ OAI ແມ່ນກອງເລຂາຕໍ່ກັບຄະນະກຳມະການນັ້ນ. ທ່ານຮອງປະທານທີ່ຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງຮອງປະທານດິນສຸດຈະເປັນປະທານຄະນະກຳມະການອຸທອນການລົງໂທດ. ຫົວໜ້າ OAI ຈະສະເໜີຊື່ສະມາຊິກເພື່ອບັນຈຸເຂົ້າໃນຄະນະກຳມະການນັ້ນ ແລະ ຈະຢູ່ໃນຄວາມສາມາດໃຫ້ຄຳປຶກສາແນະນຳ. ທີ່ປຶກສາທົ່ວໄປກໍ່ອາດຈະເຂົ້າຮ່ວມໃນຄວາມສາມາດໃຫ້ຄຳປຶກສາແນະນຳ. ໃນກໍລະນີງ່າຍໆ, ຫົວໜ້າ OAI ອາດຈະສົ່ງກໍລະນີການອຸທອນທີ່ບໍ່ມີການຄັດຄ້ານຫາຄະນະກຳມະການອຸທອນການລົງໂທດ, ເຊິ່ງໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວຈະປະກອບມີຮອງປະທານສອງທ່ານ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າໜຶ່ງໃນສະມາຊິກສອງທ່ານຂອງຄະນະກຳມະການອຸທອນການລົງໂທດ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຮອງປະທານສາມທ່ານໃນການຕັດສິນການອຸທອນ.

¹⁶ ຖ້າລັກສະນະຂອງການລົງໂທດຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການພິຈາລະນາໂດຍຮອງປະທານ 3 ທ່ານ, ແລະ ກອງເລຂາຕັດສິນກຳນົດວ່າ ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ໃນການເອີ້ນປະຊຸມທີ່ມີຮອງປະທານສາມທ່ານພາຍໃນໄລຍະເວລາທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ, ປະທານຄະນະກຳມະການອາດຈະແຕ່ງຕັ້ງຫົວໜ້າ ຫຼື ຮອງຫົວໜ້າພະແນກ ຫຼື ຫ້ອງການເຮັດໜ້າທີ່ເປັນສະຊິກຄະນະກຳມະການຄືນທີສາມ.

87. ຄະນະກຳມະການອຸທອນການລົງໂທດຈະໃຫ້ຄຳຕັດສິນຂອງຕົນພຽງແຕ່ ເມື່ອສະມາຊິກທຸກຄົນເຫັນດີເປັນເອກະພາບນຳກັນ. ຖ້າປະທານຄະນະກຳມະການອຸທອນ ການລົງໂທດຕັດສິນກຳນົດວ່າ ທາງຄະນະກຳມະການບໍ່ສາ ມາດ ບັນລຸໄດ້ມະຕິເປັນເອກະພາບ, ປະທານຄະນະກຳມະການຈະຮຽກຮ້ອງໃຫ້ທ່ານປະທານໃຫຍ່ ADB ເຂົ້າມາຕັດສິນ. ທ່ານ ປະທານໃຫຍ່ຈະຊ່ວຍແກ້ໄຂຄວາມແຕກຕ່າງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄະນະກຳມະການອຸທອນການລົງໂທດບັນລຸໄດ້ມະຕິຕົກລົງ ເປັນເອກະພາບກັນ ຫຼື, ຖ້າສິ່ງນັ້ນຍັງເປັນໄປບໍ່ໄດ້, ທ່ານປະທານໃຫຍ່ກໍຈະເຮັດການຕັດສິນສຸດທ້າຍ.

88. ຄຳຕັດສິນຂອງຄະນະກຳມະການອຸທອນການລົງໂທດຕໍ່ກັບທຸກການອຸທອນ, ແລະ ຄຳຕັດສິນຂອງຄະນະກຳມະການຕິດຕາມກວດກາຄວາມສັດຊື່ຕໍ່ກັບກໍລະນີທີ່ທາງຄະນະກຳມະການອຸທອນການລົງໂທດສົ່ງມາໃຫ້ສືບສວນ ຈະຖືວ່າ ເປັນຄຳຕັດສິນສຸດທ້າຍ, ຕຸກມັດ ແລະ ບໍ່ສາມາດຮ້ອງຂໍອຸທອນຕື່ມອີກໄດ້.

ການກັບຄືນມາສູ່ຖານະຫຼືຕຳແໜ່ງເດີມ

89. ພາກສ່ວນທີ່ຖືກເກືອດຫ້າມອາດຈະຮ້ອງຂໍເອົາການກັບຄືນມາຖານະຫຼືຕຳແໜ່ງເດີມ ຫຼັງຈາກສິ້ນສຸດໄລຍະ ການເກືອດຫ້າມ. OAI ອາດຈະພະຍາຍາມແຈ້ງໃຫ້ພາກສ່ວນຕ່າງໆຮຽກຮ້ອງກັບໂອກາດໃນການຮ້ອງຂໍເອົາການກັບຄືນມາ ໃນປະມານ 45 ວັນກ່ອນການສິ້ນສຸດໄລຍະລົງໂທດຕໍ່າສຸດ.

90. ການຮ້ອງຂໍກັບຄືນສູ່ຖານະຫຼືຕຳແໜ່ງເດີມຈະຕ້ອງ:

- (i) ເປັນລາຍລັກອັກສອນ, ສົ່ງເຖິງ ຜູ້ອຳນວຍການ OAI;
- (ii) ອ້າງອີງເຖິງເຫດຜົນສຳລັບການລົງໂທດ; ແລະ
- (iii) ໃຫ້ພື້ນຖານຍ້ອນຫຍັງ ADB ຄວນພິຈາລະນາການກັບຄືນສູ່ຖານະຫຼືຕຳແໜ່ງເດີມ.

91. OAI ຈະປະເມີນເບິ່ງຄວາມຊື່ຖືໄດ້ຂອງການຮ້ອງຂໍເອົາການກັບຄືນສູ່ຖານະຫຼືຕຳແໜ່ງເດີມ ແລະ ຈະປະເມີນ ເບິ່ງຄຸນຄວາມດີຂອງພາກສ່ວນທີ່ຂໍການກັບຄືນມາ. ບັນດາບັດໃຈທີ່ OAI ອາດຈະພິຈາລະນາປະກອບມີ:

- (i) ການປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂກຳນົດທີ່ວ່າໆໃຫ້ ອີງຕາມຫຍໍ້ໜ້າ 69(b);
- (ii) ເຫດຜົນທີ່ມີການລົງໂທດ;
- (iii) ການຊົດໃຊ້ຄວາມເສຍຫາຍ;
- (iv) ການປ່ຽນແປງໃນຄະນະຜູ້ບໍລິຫານ ຫຼື ເຈົ້າຂອງບໍລິສັດ ແລະ ຫົວໜ້າຂອງບໍລິສັດໄດ້ຖືກລົງໂທດແລ້ວ ແລະ ຍັງຄົງຖືກລົງໂທດ ຫຼືບໍ່;
- (v) ກົນໄກທີ່ສາມາດກວດສອບໄດ້ເພື່ອປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດ;
- (vi) ການດຳເນີນການດ້ານບໍລິຫານ, ທາງແພ່ງ ຫຼື ທາງອາຍາທີ່ມີປະສິດທິຜົນທີ່ດຳເນີນໂດຍພາກສ່ວນທີ່ຖືກ ເກືອດຫ້າມເພື່ອແກ້ໄຂການລະເມີດດ້ານຄວາມສັດຊື່;
- (vii) ທຸກຂໍ້ມູນອື່ນທີ່ຊີ້ບອກວ່າພາກສ່ວນນັ້ນມີສ່ວນພົວພັນໃນການລະເມີດດ້ານຄວາມສັດຊື່ຫຼັງຈາກໄດ້ຖືກ ລົງໂທດໂດຍ ADB, ລວມທັງ ການລົງໂທດທີ່ວ່າໆໃຫ້ໂດຍອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນ; ແລະ
- (viii) ຜົນຂອງການສືບສວນດ້ານບໍລິຫານ ຫຼື ອາຍາ.

92. ໃນຕອນສະຫຼຸບຂອງການທົບທວນ ຫຼື ການສືບສວນຂອງຕົນ, OAI ຈະຕັດສິນກຳນົດວ່າພາກສ່ວນໃດໜຶ່ງຄວນ ໄດ້ຮັບການໃຫ້ກັບຄືນສູ່ຖານະຫຼືຕຳແໜ່ງເດີມຫຼືບໍ່. ຖ້າ OAI ຕັດສິນກຳນົດວ່າພາກສ່ວນໃດໜຶ່ງບໍ່ຄວນໄດ້ຮັບການໃຫ້ ກັບຄືນສູ່ຖານະຫຼືຕຳແໜ່ງເດີມ, OAI ຈະເຮັດບົດລາຍງານເຖິງຄະນະກຳມະການຕິດຕາມກວດກາຄວາມສັດຊື່ ພ້ອມກັບ ຄຳສະເໜີແນະ. ຄະນະກຳມະການຕິດຕາມກວດກາຄວາມສັດຊື່ອາດຈະຕັດສິນໃຫ້ການມີສິດຄືນ, ຫຼື ຂະຫຍາຍການລົງ

ໂທດອອກໄປອີກເປັນເວລານ້ອຍສຸດສະເພາະໃດໜຶ່ງ ເຊິ່ງຫຼັງຈາກນັ້ນ ພາກສ່ວນດັ່ງກ່າວກໍ່ອາດຈະຮ້ອງຂໍເອົາການກັບຄືສູ່ ຖານະຫຼືຕໍາແໜ່ງເດີມ.

93. ໃນກໍລະນີທີ່ ADB ເກືອດຫ້າມພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວພັນ, ຫົວໜ້າບໍລິສັດ ຫຼື ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພ້ອມກັນກັບ ການລົງໂທດຕໍ່ກັບບໍລິສັດໃດໜຶ່ງທີ່ໄດ້ລະເມີດນະໂຍບາຍຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຂອງ ADB, ການທົບທວນຄືນ ແລະ ຄຳສະເໜີແນະຂອງ OAI, ແລະ ການຕັດສິນຕໍ່ກັບການຮ້ອງຂໍເອົາການກັບຄືນສູ່ຖານະຫຼືຕໍາແໜ່ງເດີມ, ອາດຈະຍັງແກ້ໄຂ ການກັບຄືນສູ່ຖານະຫຼືຕໍາແໜ່ງເດີມຂອງພາກສ່ວນເຫຼົ່ານັ້ນນຳອີກ.

94. OAI ຈະແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ການຕັດສິນຕໍ່ກັບການຮ້ອງຂໍເອົາການກັບຄືນສູ່ຖານະຫຼືຕໍາແໜ່ງເດີມ, ລວມທັງ ພື້ນຖານຂອງການຕັດສິນໃຈຂະຫຍາຍການລົງໂທດເປັນໄລຍະເວລາເພີ່ມເຕີມໃດໜຶ່ງ. ຖ້າຄະນະກຳມະການຕິດຕາມ ກວດກາຄວາມສັດຊື່ຕັດສິນຂະຫຍາຍການລົງໂທດເປັນໄລຍະເວລາເພີ່ມເຕີມໃດໜຶ່ງ, ພາກສ່ວນນັ້ນອາດຈະຮ້ອງຂໍອຸທອນ ການຕັດສິນດັ່ງກ່າວຕໍ່ກັບຄະນະກຳມະການອຸທອນການລົງໂທດ, ໂດຍປະຕິບັດຕາມລະບຽບຂັ້ນຕອນກ່ຽວກັບການອຸທອນ.

95. ທຸກພາກສ່ວນທີ່ຖືກລົງໂທດທີ່ OAI ບໍ່ສາມາດແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ກ່ຽວກັບສິ່ງຄົ້ນພົບ ແລະ ການລົງໂທດ ໂດຍບໍ່ແມ່ນ ຄວາມຜິດຂອງຝ່າຍນັ້ນ, ແຕ່ໃນເວລາຕໍ່ມາຮູ້ໄດ້ເຖິງການລົງໂທດນັ້ນ, ອາດຈະຮ້ອງຂໍການກັບຄືນສູ່ຖານະຫຼືຕໍາແໜ່ງເດີມ ໃນເວລາໃດກໍ່ໄດ້, ລວມທັງທຸກຂໍ້ມູນ ແລະ ຄຳອະທິບາຍທີ່ສະໜັບສະໜູນການຮ້ອງຂໍນັ້ນ, ລວມທັງເຫດຜົນຍ້ອນ ຫຍັງ ພາກສ່ວນນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, ຄຳຮ້ອງຂໍການກັບຄືນສູ່ຖານະຫຼືຕໍາແໜ່ງເດີມຈະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາຈາກຄະນະກຳມະການຕິດຕາມກວດກາຄວາມຊື່ສັດ. ການຕັດສິນດັ່ງກ່າວຈະເປັນສຸດທ້າຍ, ຜູກມັດ ແລະ ບໍ່ສາມາດອຸທອນໄດ້ອີກ.

96. OAI ອາດຈະລິເລີ່ມພຽງຝ່າຍດຽວການປະເມີນຈຸດຕີຂອງການໃຫ້ພາກສ່ວນມາໃດໜຶ່ງກັບຄືນສູ່ຖານະຫຼືສະພາບເດີມ ຫຼື ບໍ່ດັ່ງນັ້ນກໍ່ເອົາອອກພາກສ່ວນນັ້ນອອກຈາກລາຍຊື່ຂອງຜູ້ທີ່ ADB ປະກາດວ່າຂາດສິດເຂົ້າຮ່ວມ. OAI ອາດຈະເຮັດສິ່ງນີ້ ເພື່ອປ້ອງກັນການດຳເນີນຄວາມຍຸຕິທຳໃນທາງທີ່ຜິດ, ຫຼື ປ້ອງກັນການລ້າສະໄໝຂອງລາຍຊື່ຜູ້ຖືກເກືອດກ້າມຂອງ ADB.

ການເປີດເສີຍ

97. ລາຍຊື່ຂອງພາກສ່ວນທີ່ ADB ເກືອດຫ້າມແມ່ນບໍ່ຖືກເປີດເສີຍ, ອີງຕາມນະໂຍບາຍດ້ານການປະຊາສຳພັນຂອງ ADB. ແນວໃດກໍ່ຕາມ, ລາຍຊື່ດັ່ງກ່າວບໍ່ແມ່ນຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຄວາມລັບ ແລະ OAI ສາມາດເປີດເສີຍລາຍຊື່ຂອງພາກສ່ວນ ທີ່ ADB ເກືອດຫ້າມໃຫ້ແກ່ພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງຮູ້, ລວມທັງ ແຕ່ບໍ່ຈຳກັດ, ສະພາບບໍລິຫານຂອງ ADB, ໜ່ວຍງານລັດຖະບານ ທີ່ມີສ່ວນພົວພັນກັບບັນດາກິດຈະກຳຂອງ ADB, ສະຖາບັນການພັດທະນາຫຼາຍ ຝ່າຍອື່ນ ແລະ ບັນດາໜ່ວຍງານຜູ້ໃຫ້ທຶນສອງຝ່າຍ.

98. OAI ຈະແຈ້ງພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ ADB ປະກາດວ່າເປັນຜູ້ຂາດສິດໃຫ້ຮັບຊາບວ່າ ADB ບໍ່ໄດ້ປະກາດເສີຍແຜ່ ຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ການພະຍາຍາມເຂົ້າຮ່ວມໃນບັນດາກິດຈະກຳທີ່ ADB ໃຫ້ທຶນ, ຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ຫຼື ສະໜັບສະໜູນ ໃນຂະນະທີ່ຍັງເປັນຜູ້ຂາດສິດ ຈະສົ່ງຜົນໃຫ້ເກີດການຂະຫຍາຍໄລຍະເວລາຂອງການລົງໂທດ ແລະ ຊື່ຂອງຕົນຖືກປະກາດ ເສີຍແຜ່ເທິງເວັບໄຊຂອງ ADB ແລະ ການຖືກເກືອດຫ້າມຕາມມາຈາກບັນດາສະຖາບັນອື່ນ ໂດຍການປະຕິບັດຕາມຂໍ້ ຕົກລົງສຳລັບການບັງຄັບໃຊ້ຮ່ວມກັນການຕັດສິນເກືອດຫ້າມ. OAI ຍັງຈະປະກາດເສີຍແຜ່ຊື່ຂອງພາກສ່ວນທີ່ຖືກເກືອດ ຫ້າມ ອີງໃສ່ໜ້າ 79(b) ແລະ (c). ການປະກາດເສີຍແຜ່ຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ຈົນກວ່າວ່າສິນສຸດໄລຍະການອຸທອນ, ຫຼື ການ ປະຕິເສດການອຸທອນ ຖ້າມີ.

99. ຖ້າທຸກຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນໃນການແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກສືບສວນຮູ້ກ່ຽວກັບການຕັດສິນເກືອດຫ້າມ ໄດ້ລົ້ມເຫຼວ (ເຊັ່ນວ່າ ຜູ້ຖືກສືບສວນປະຕິເສດທີ່ຈະຮັບເອົາການຕິດຕໍ່ສື່ສານ, ຫຼື ໄດ້ຍ້າຍທີ່ຢູ່ ແລະ ບໍ່ສາມາດຊອກເຫັນທີ່ຢູ່ ໄດ້), ຄະນະກຳມະການຕິດຕາມກວດກາຄວາມສັດຊື່ ຫຼື OAI ອາດຈະອະນຸມັດການຕິດປະກາດຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ, ລວມທັງ ຊື່ຂອງຜູ້ຖືກສືບສວນ ເທິງເວັບໄຊຂອງ ADB, ເຊິ່ງຈະນຳໄປສູ່ການເກືອດຫ້າມຕ່າງໆໄປ ອີງຕາມຂໍ້ຕົກລົງສຳລັບການຮ່ວມ ບັງຄັບໃຊ້ການຕັດສິນກ່ຽວກັບການເກືອດຫ້າມ.

100. ຄະນະກຳມະການຕິດຕາມກວດກາຄວາມຊື່ສັດອາດຈະ, ໃນກໍລະນີພິເສດ ເຊັ່ນວ່າ ພາກສ່ວນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ພົວ ພັນ ກັບການລະເມີດດ້ານຄວາມສັດຊື່ທີ່ຮ້າຍແຮງ, ຕັດສິນກຳນົດວ່າການລົງໂທດຄວນຈະຖືກປະກາດເປີດເຜີຍ, ເຖິງແມ່ນວ່າ ມັນຈະກ່ຽວກັບການລະເມີດຄັ້ງທຳອິດກໍຕາມ.

ການຮ່ວມເກືອດຫ້າມ

101. ພາຍໃຕ້ຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍການຮ່ວມບັງຄັບໃຊ້ການຕັດສິນກ່ຽວກັບການເກືອດຫ້າມ, ການຕັດສິນເກືອດຫ້າມ ໂດຍສະຖາບັນທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃດໜຶ່ງຈະມີເງື່ອນໄຂໃຫ້ເກີດການເກືອດຫ້າມທົ່ວໄປຈາກບັນດາສະຖາບັນທີ່ເຂົ້າຮ່ວມອື່ນ ຖ້າ:

- (i) ການຕັດສິນນັ້ນແມ່ນອີງ, ໃນທັງໝົດ ຫຼື ສ່ວນໃດໜຶ່ງ, ໃສ່ສິ່ງທີ່ຄົ້ນພົບວ່າມີການກະທຳຜິດໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍກວ່າການກະທຳຜິດທີ່ສາມາດລົງໂທດໄດ້ ຖືກໄດ້ກຳນົດໄວ້ພາຍໃຕ້ກອບວຽກຮ່ວມກັນເພື່ອການ ປ້ອງກັນ ແລະ ການຕໍ່ຕ້ານການສໍ້ໂກງ ແລະ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ລົງວັນທີ 17 ກັນຍາ 2006, ເຊັ່ນວ່າ ການກະທຳທີ່ເປັນການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ການສໍ້ໂກງ, ການບັງຄັບຂົ່ມຂູ່ ແລະ ການຮ່ວມຫົວກັນ;
- (ii) ການຕັດສິນຖືກປະກາດເຜີຍແຜ່ໂດຍສະຖາບັນທີ່ອອກການລົງໂທດ;
- (iii) ໄລຍະເບື້ອງຕົ້ນຂອງການເກືອດຫ້າມກາຍໜຶ່ງປີ;
- (iv) ການຕັດສິນຖືກເຮັດຫຼັງຈາກສັນຍາຂໍ້ຕົກລົງໄດ້ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ຕໍ່ກັບສະຖາບັນທີ່ອອກການລົງໂທດ;
- (v) ການຕັດສິນໂດຍສະຖາບັນທີ່ອອກການລົງໂທດຖືກເຮັດພາຍໃນສືບປີນັບຈາກວັນທີຂອງການເຮັດການ ກະທຳຜິດທີ່ສາມາດລົງໂທດໄດ້; ແລະ
- (vi) ການຕັດສິນຂອງສະຖາບັນທີ່ອອກການລົງໂທດບໍ່ໄດ້ຖືກເຮັດ ໃນການຮັບຮູ້ການຕັດສິນໃດໜຶ່ງທີ່ຖືກ ເຮັດໃນເວທີລະດັບປະເທດ ຫຼື ເວທີສາກົນອື່ນ.

102. ຜູ້ອຳນວຍການ OAI ຈະແຈ້ງໃຫ້ບັນດາສະຖາບັນທີ່ເຂົ້າຮ່ວມອື່ນຮັບຊາບແຕ່ລະການລົງໂທດຂອງ ADB ທີ່ມີ ຄຸນສົມບັດພາຍໃຕ້ສັນຍາຂໍ້ຕົກລົງດັ່ງກ່າວ, ແລະ ທຸກການແກ້ໄຂດັດແປງໃນນັ້ນ. ການແຈ້ງການປະກອບມີ (a) ຊື່ ແລະ ຂໍ້ມູນຕິດຕໍ່ຂອງພາກສ່ວນທີ່ຖືກລົງໂທດ, (b) ການກະທຳຜິດທີ່ສາມາດລົງໂທດໄດ້ທີ່ພົບວ່າໄດ້ກະທຳຜິດແທ້, ແລະ (c) ໄລຍະຂອງການເກືອດຫ້າມ ຫຼື ການແກ້ໄຂດັດແປງໃນນັ້ນ. ໂດຍປະຕິບັດຕາມສັນຍາຂໍ້ຕົກລົງ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການປະກາດເຜີຍແຜ່ການລົງໂທດ, ແຈ້ງການຈະຖືກຈຳກັດຕໍ່ກັບການລົງໂທດທີ່ຖືກຕິດປະກາດເທິງເວັບໄຊ ຂອງ ADB, ແລະ ຈະຖືກສົ່ງພຽງແຕ່ຫຼັງຈາກການຕິດປະກາດດັ່ງກ່າວເທົ່ານັ້ນ. ທຸກການຕັດສິນຕໍ່ມາໃນການເອົາການລົງ ໂທດອອກຈາກເວັບໄຊ ADB, ເຊັ່ນວ່າ ຖ້າພາກສ່ວນໃດໜຶ່ງທີ່ໃນເບື້ອງຕົ້ນບໍ່ສາມາດຖືກຕິດຕໍ່ໄດ້ ໃນເວລາຕໍ່ມາໄດ້ຖືກ ພົບ, ຈະຕ້ອງປະກອບເປັນການແກ້ໄຂດັດແປງທີ່ຈະເອົາການລົງໂທດອອກຈາກການຄວບຄຸມຂອງສັນຍາຂໍ້ຕົກລົງ, ເຖິງ ແມ່ນວ່າການລົງໂທດຖືກຮັກສາໄວ້ ແຕ່ບໍ່ຖືກປະກາດເຜີຍແຜ່.

103. ເມື່ອການລົງໂທດທີ່ມີເງື່ອນໄຂພາຍໃຕ້ສັນຍາຂໍ້ຕົກລົງສຳລັບການຮ່ວມບັງຄັບໃຊ້ການຕັດສິນເກືອດຫ້າມຖືກ ກຳນົດອອກໂດຍສະຖາບັນທີ່ເຂົ້າຮ່ວມອື່ນ, ຫົວໜ້າ ແລະ ຜູ້ອຳນວຍການ OAI ຈະຄັດກວດຄັດລາຍຊື່ຂອງການລົງໂທດ ເພື່ອຕັດສິນກຳນົດວ່າການຮ່ວມເກືອດຫ້າມໂດຍ ADB ຄວນຈະຖືກເຮັດຫຼືບໍ່. ການກວດຄັດຈະຕ້ອງພິຈາລະນາເຖິງກົດ ລະບຽບວ່າດ້ວຍການມີສິດອີງໃສ່ສັນຊາດຂອງ ADB, ເຊິ່ງຍົກເວັ້ນຜູ້ທີ່ບໍ່ດັ່ງນັ້ນອາດຈະບໍ່ມີສິດເນື່ອງຈາກເຫດຜົນດ້ານ ສັນຊາດ, ແລະ ການຮ່ວມເກືອດຫ້າມຈະຂັດກັບຂໍ້ພິຈາລະນາດ້ານກົດໝາຍ ຫຼື ດ້ານສະຖາບັນອື່ນຂອງ ADB ຫຼືບໍ່. ຖ້າ ການຕັດສິນຮ່ວມເກືອດຫ້າມຖືກເຮັດ, ການຮ່ວມເກືອດຫ້າມຈະຖືກປະກາດເຜີຍແຜ່ເທິງເວັບໄຊຂອງ ADB, ໂດຍຈະມີຜົນ ນັບແຕ່ມີປະກາດເຜີຍແຜ່ດັ່ງກ່າວ. ທຸກການຕັດສິນບໍ່ຮ່ວມເກືອດກຳມະບໍລິສັດ ຫຼື ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງທີ່ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຈະມີສິດເຂົ້າ ຮ່ວມໃນກິດຈະກຳທີ່ ADB ໃຫ້ທຶນ ຈະຕ້ອງຖືກສະເໜີແນະໂດຍຫົວໜ້າ OAI ຕໍ່ກັບທ່ານປະທານ.

104. ເມື່ອການລົງໂທດຕໍ່ກັບພາກສ່ວນທີ່ຖືກຮ່ວມເກືອດຫ້າມຖືກຍົກເລີກໂດຍສະຖາບັນທີ່ເຂົ້າຮ່ວມທີ່ອອກການລົງ ໂທດ, ການຮ່ວມເກືອດຫ້າມໂດຍ ADB ກໍ່ຈະຖືກຍົກເລີກເຊັ່ນກັນ.

ນະໂຍບາຍຕໍ່ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຂອງ ADB

2 ກໍລະກົດ 1998

ຕົວຫຍໍ້

ADB	ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ
BPMSD	ພະແນກງົບປະມານ, ບຸກຄະລາກອນ ແລະ ລະບົບຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ
COSO	ຫ້ອງການບໍລິການການປະຕິບັດງານສູນກາງ
DMC	ສະມາຊິກທີ່ເປັນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ
GDP	ຍອດລວມຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ
IMF	ກອງທຶນການເງິນລະຫວ່າງປະເທດ
MDB	ທະນາຄານພັດທະນາຫຼາຍຝ່າຍ
NGO	ອົງການຈັດຕັ້ງບໍ່ສັງກັດລັດ
OAS	ອົງການນາໆລັດອາເມລິກາ
OECD	ອົງການການຮ່ວມມື ແລະ ການພັດທະນາດ້ານເສດຖະກິດ
OGA	ສຳນັກງານຜູ້ກວດສອບທົ່ວໄປ
OGC	ສຳນັກງານທີ່ປຶກສາທົ່ວໄປ
SPD	ພະແນກຍຸດທະສາດ ແລະ ນະໂຍບາຍ
TA	ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການ

I. ພາກສະເໜີ

1. ບັນຫາການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ເຊິ່ງໃນທີ່ນີ້ໄດ້ຮັບການໃຫ້ນິຍາມຄວາມໝາຍເປັນ ການນໍາໃຊ້ຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫ້ອງການພາກລັດ ຫຼື ເອກະຊົນ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ, ແມ່ນໜຶ່ງໃນບັນດາສະພາບການທີ່ຍືນນານທີ່ສຸດທີ່ບັນດາ ລັດຖະບານຕ່າງໆຕ້ອງປະເຊີນໃນຕະຫຼອດປະຫວັດສາດທີ່ຜ່ານມາ. ເຖິງແມ່ນວ່າອາດຈະມີຄວາມແຕກຕ່າງໃນລັກສະ ນະ ແລະ ຂະໜາດຂອງພຶດຕິກຳສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ແລະ ຂອບເຂດທີ່ມາດຕະການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຖືກບັງຄັບໃຊ້, ປະກົດ ການນີ້ສາມາດພົບເຫັນໄດ້ໃນທຸກເວລາ ແລະ ພາຍໃນເກືອບວ່າທຸກລະບົບການເມືອງ. ນອກນັ້ນ ມັນຍັງສາມາດພົບເຫັນ ພາຍໃນພາກເອກະຊົນນໍາອີກ. ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ການເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃນພາກລັດ ແລະ ພາກ ເອກະຊົນແມ່ນຂົງເຂດບັນຫາສະເພາະສໍາລັບທັງປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ ແລະ ປະເທດທີ່ກໍາລັງພັດທະ ນາໃນພາກພື້ນ ອາຊີ ແລະ ປາຊີຟິກ.

2. ໃນປະຫວັດສາດ, ບັນຫາກ່ຽວກັບ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງມັກຈະແລ່ນເປັນຮອບວຽນ, ເຊິ່ງການເປີດເຜີຍການນໍາໃຊ້ ທີ່ຜິດທາງການໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດການໂຄສະນາຕໍ່ຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຕ້ານທາງດ້ານການບໍລິ ທານທີ່ ໃນເວລາຕໍ່ມາຈະຄ່ອຍໆຈາກຫາຍໄປຈົນກວ່າວ່າຮອບວຽນຕໍ່ໄປຂອງເລື່ອງເສຍຫາຍທີ່ໃຫ້ແຮງກະຕຸ້ນເພີ່ມເຕີມອີກສໍາລັບ ການປະຕິຮູບ. ຄວາມຕ້ອງການຫຼຸດຜ່ອນ ຫຼື ກໍາຈັດການສໍ້ລາດບັງຫຼວງແມ່ນໃຈກາງຂອງຫຼາຍໆການປ່ຽນແປງໃໝ່ທີ່ຍືນນານ ສໍາລັບການປົກຄອງທີ່ດີ. ການປະຕິຮູບການປົກຄອງພາກລັດຂະໜາດໃຫຍ່ຂອງທາຍລັດຕະວັດທີສິບຫ້າຫາຕົ້ນສັດຕະວັດ ທີ່ຊາວເຊັ່ນວ່າ ການນໍາມາໃຊ້ລະບົບລັດຖະກອນທີ່ປະສົບຜົນສໍາເລັດດ້ວຍຕົນເອງ, ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຢ່າງມີອາຊີບຂອງ ບັນດາກະຊວງ ແລະ ພະແນກການຂອງລັດຖະບານ, ຫຼື ການສ້າງຂະບວນການ ແລະ ໜ່ວຍງານງົບປະມານ, ການຈັດຊື້ ແລະ ການກວດສອບບັນຊີທີ່ເຮັດໃຫ້ເປັນທາງການກວາໂດ້ມີຮາກເຫງົ້າຂອງພວກມັນໃນຄວາມຕ້ອງການຫຼີກລ່ຽງການນໍາ ໃຊ້ໃນທາງທີ່ຜິດແຕ່ຕົ້ນຂອງການກິນສິນບິນ ແລະ ການອຸປະກາລະທາງການເມືອງ.

3. ໃນຫວ່າງບໍ່ດົນມານີ້, ຄວາມພະຍາຍາມເພື່ອຕໍ່ຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໄດ້ກາຍເປັນຈຸດໃຈກາງຂອງການຖືກ ຖຽງ ກ່ຽວກັບ ການປົກຄອງທີ່ດີ ແລະ ການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດ. ແຮງກະຕຸ້ນທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງການເຄື່ອນຍ້າຍນີ້ໄດ້ມາ ຈາກຫຼາຍໆແຫຼ່ງ. ໃນເບື້ອງຝ່າຍຜູ້ໃຫ້ທຶນ, ການສິ້ນສຸດຂອງສົງຄາມເຢັນໄດ້ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມເຕັມໃຈຂອງບັນດາປະເທດທີ່ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ເພື່ອເບິ່ງຜ່ານຄວາມບໍ່ເໝາະສົມດ້ານການເງິນ ເນື່ອງຈາກຜົນປະໂຫຍດດ້ານການເມືອງທີ່ກວ້າງກວ່າ. ຄວາມອິດເມື່ອຍຂອງຜູ້ໃຫ້ທຶນໄດ້ວາງຄວາມກົດດັນທີ່ນັບມື້ນັບເພີ່ມຂຶ້ນຕໍ່ກັບໜ່ວຍງານຊ່ວຍເຫຼືອຕ່າງ ປະເທດໃຫ້ສະແດງ ໃຫ້ເຫັນວ່າ ພວກເຂົາກໍາລັງນໍາສົ່ງຄຸນຄ່າສູງສຸດສໍາລັບເງິນ. ຫຼາຍໆບໍລິສັດຫຼາຍຊາດໄດ້ເຊື່ອວ່າຜົນປະໂຫຍດຂອງເຂົາເຈົ້າ ຈະໄດ້ດີກວ່າໂດຍການແຂ່ງຂັນຢ່າງເປີດກວ້າງ ແລະ ໂປ່ງໃສ. ຢ່າງສຸດຂີດ, ຕົວຢ່າງໃນທາງລົບຂອງລະບອບ “ຊຸມໂຈນ” ໄດ້ເນັ້ນໜັກຄວາມອັນຕະລາຍຂອງການພັງທະລາຍທາງການເມືອງ ແລະ ສັງຄົມ ຖ້າການສໍ້ລາດບັງຫຼວງທີ່ກໍາລັງແຜ່ລາມ ສືບຕໍ່ຮ່າຍແຮງຂຶ້ນໂດຍບໍ່ມີການຍັບຍັ້ງ.

4. ໃນເບື້ອງຜູ້ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ, ໃນບັນດາປະເທດໃນທົ່ວພາກພື້ນອາຊີ ແລະ ປາຊີຟິກ, ປະຊາຊົນໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າມັນ ບໍ່ເຕັມໃຈທີ່ຈະອິດກັນຕໍ່ກັບການນໍາໃຊ້ໃນທາງທີ່ຜິດຂອງຊັບສິນຫຼວງເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວອີກຕໍ່ໄປ. ການມີເສລີ ພາບ ຫຼາຍຂຶ້ນຂອງສົມວນຊົນໃນຫຼາຍໆບ່ອນໃນໂລກໄດ້ເຮັດໃຫ້ນັກຂ່າວສາມາດຂຽນບົດຄວາມໄດ້ຢ່າງມີອິດສະຫຼະ ກວ່າ ກ່ຽວກັບ ການບໍ່ຮອບຄອບຂອງທາງການ. ການບັບປຸງໃນການສຶກສາ ແລະ ກະແສຂໍ້ມູນທີ່ນັບມື້ນັບເພີ່ມຂຶ້ນລະຫວ່າງບັນ ດາປະເທດ ຕ່າງໆໄດ້ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນຮັບຮູ້ໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນກ່ຽວກັບຄວາມພະຍາຍາມຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃນປະເທດອື່ນ ແລະ ມີຄວາມ ເຕັມໃຈນ້ອຍລົງທີ່ຈະອິດກັນຕໍ່ກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຢ່າງເປັນລະບົບໃນປະເທດຂອງຕົນ. ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອົງການບໍ່ສັງກັດ ລັດໃນທົ່ວໂລກ (NGOs) ທີ່ອຸທິຕິນເພື່ອຕໍ່ຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໄດ້ຊ່ວຍນໍາສະເໜີ ແລະ ຮັກ ສາປະເດັນດັ່ງກ່າວໃຫ້ຢູ່ໃນ ຄວາມສົນໃຈທັງໃນປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ ແລະ ປະເທດທີ່ກໍາລັງພັດທະນາ.

5. ຫຼາຍໆການເຄື່ອນໄຫວເຫຼົ່ານີ້ມີແນວໂນ້ມທີ່ຄົງຢູ່ຢ່າງນ້ອຍໃນທົດສະວັດຕໍ່ໄປ ຫຼື ຫຼາຍກວ່ານັ້ນ, ເຊິ່ງສິ່ງຜົນໃຫ້ເກີດ ການປ່ຽນແປງທີ່ສໍາຄັນໃນຂົງເຂດທີ່ບັນດາທະນາຄານພັດທະນາຫຼາຍຝ່າຍ (MDBs) ດໍາເນີນງານຢູ່. ຄວາມກົດດັນສໍາລັບ ມາດຕະການຕ້ານການກິນສິນບິນ ແລະ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງທີ່ຈິງຈັງກວ່າແມ່ນບໍ່ຖືກໂດດດ່ຽວ ແລະ ເກີດຂຶ້ນເປັນບາງຄັ້ງຄາວ

ອີກຕໍ່ໄປ. ຄືກັນກັບຄໍາຖາມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼື ແມ່ຍິງໃນການພັດທະນາ, ປະຊາຊົນໃນເຂດເລືອກຕັ້ງທີ່ມີອິດທິພົນ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງກັນດີ ທັງຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ນອກປະຊາຄົມ MDB ຈະກົດດັນຢ່າງໜັກເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ປະເດັນເລື່ອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ການປົກຄອງທີ່ດີຍັງຄົງເປັນເລື່ອງທີ່ສໍາຄັນແລະຕໍ່ເນື່ອງໃນການໂຕ້ຖຽງເລື່ອງການພັດທະນາ.

6. ໂດຍຂານຕອບຕໍ່ກັບຄວາມກົດດັນເຫຼົ່ານີ້, ຫຼາຍໆອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນກໍາລັງນໍາໃຊ້ມາດຕະການທີ່ແຂງແຮງກວ່າໃນການຕໍ່ຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ:

- (i) ຢູ່ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຂອງຊາວອາເມລິກາໃນເດືອນພຶດສະພາ 1994, ອົງການນາໆລັດອາເມລິກາ (OAS) ໄດ້ໃຫ້ຄໍາພັນສັນຍາຈະເອົາຜິດການໃຫ້ສິນບິນຂ້າມຊາດ ແລະ “ການຮັ່ງມີຢ່າງຜິດກົດໝາຍ” ຂອງບັນດາເຈົ້າໜ້າທີ່ໃນປະເທດນີ້. ໃນເດືອນມີນາ 1996, ລັດທີ່ເປັນສະມາຊິກ 21 ລັດຂອງ OAS ໄດ້ລົງນາມໃນສົນທິສັນຍາ Caracas, ເຊິ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການດໍາເນີນການຮ່ວມກັນຢ່າງມີພະລັງໃນສີ່ຂົງເຂດສໍາຄັນ: ມາດຕະການປ້ອງກັນ ແລະ ການຮ່ວມມືສາກົນ, ການໃຫ້ສິນບິນຂ້າມຊາດ, ການຮັ່ງມີຢ່າງຜິດກົດໝາຍ, ແລະ ການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ. ສົນທິສັນຍາ Caracas ດຽວນີ້ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ລະຫວ່າງບັນດາປະເທດທີ່ໄດ້ລົງນາມຮັບຮອງເອົາມັນ: ໂບລິເວຍ, ຄອສຕາ ຣິກາ, ເອກົວດໍ, ແມັກຊິໂກ, ປາຣາກວາຍ, ເປຣູ ແລະ ເວເນຊູເອລາ.
- (ii) ສະພາລັດຖະມົນຕີຂອງ ອົງການການຮ່ວມມື ແລະ ການພັດທະນາດ້ານເສດຖະກິດ (OECD) ໄດ້ອະນຸມັດມະຕິຕົກລົງທີ່ສົ່ງເສີມໃຫ້ບັນດາລັດທີ່ເປັນສະມາຊິກຂອງຕົນຍຸດຕິການສາມາດຫັກພາສີໄດ້ຂອງສິນບິນ ແລະ ເງິນເບີເຊັ່ນຈາກຕ່າງປະເທດສໍາລັບບໍລິສັດຫຼາຍຊາດຂອງພວກເຂົາໃນ ເດືອນພຶດສະພາ ປີ 1996. ໜຶ່ງປີຕໍ່ມາ, ມັນໄດ້ອະນຸມັດຄໍາສະເໜີແນະເຕັມຊຸດສໍາລັບການເຮັດໃຫ້ການໃຫ້ສິນບິນຂ້າມຊາດເປັນສິ່ງຜິດກົດໝາຍ, ໂດຍອອກຂໍ້ກຳນົດດ້ານການບັນຊີ ແລະ ການຄວບຄຸມການ ກວດສອບບັນຊີຈາກພາຍນອກແລະພາຍໃນທີ່ເຄັ່ງຄັດຂຶ້ນ, ການຈັດຊື້ພາກລັດທີ່ເຄັ່ງຄັດ ແລະ ການຄວບຄຸມລະຫວ່າງປະເທດທີ່ແໜ້ນໜາ. ໃນເດືອນທັນວາ ປີ 1997, OECD ໄດ້ຮັບຮອງເອົາສົນທິສັນຍາທີ່ເຮັດໃຫ້ການໃຫ້ສິນບິນຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຕ່າງປະເທດເປັນຄວາມຜິດທາງອາຍາ, ໃນລະດັບດຽວກັນກັບການໃຫ້ສິນບິນຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານທ້ອງຖິ່ນໃນປະເທດບ່ອນທີ່ບໍລິສັດຕັ້ງຢູ່.
- (iii) ໃນຫວ່າງບໍດິນມານີ້ ສະພາການຄ້າສາກົນໄດ້ອະນຸມັດກົດລະບຽບວ່າດ້ວຍການປະພຶດສະບັບແກ້ໄຂທີ່ຫ້າມການໃຫ້ສິນບິນ ແລະ ສະເໜີແນະໃຫ້ສະມາຄົມທີ່ເປັນສະມາຊິກຂອງຕົນໃນທົ່ວໂລກ, ແລະ ບໍລິສັດທີ່ເປັນສະມາຊິກຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຮັບເອົາ ແລະ ນໍາໃຊ້ກົດລະບຽບທີ່ເຄັ່ງຄັດຂຶ້ນເຫຼົ່ານີ້.
- (iv) ໃນເດືອນທັນວາ ປີ 1996, ສະມັດຊາໃຫຍ່ແຫ່ງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ໄດ້ຜ່ານຖະແຫຼງການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ການໃຫ້ສິນບິນໃນດໍາເນີນການຄ້າລະຫວ່າງປະເທດ.

7. ໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ສະເໜີທີ່ມີອິດທິພົນທີ່ສຸດກ່ຽວກັບຈຸດຍືນທີ່ເຄັ່ງຄັດຕໍ່ກັບປະເດັນການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງແມ່ນທ່ານປະທານທະນາຄານໂລກ, James Wolfensohn. ໃນກອງປະຊຸມປະຈໍາປີຂອງທະນາຄານໂລກ ແລະ ກອງທຶນການເງິນລະຫວ່າງປະເທດ (IMF) ໃນເດືອນຕຸລາ 1996, Wolfensohn ອະທິບາຍລັກສະນະຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງເປັນ “ມະເລັງ” ຕໍ່ກັບເສດຖະກິດໂລກ ແລະ ເນັ້ນໜັກວ່າມັນເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ຈະ “ເສີມທະວີ” ຄວາມພະຍາຍາມຂອງທະນາຄານເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫານີ້. ກະມະການຜູ້ຈັດການຂອງ IMF, Michel Camdessus, ກໍ່ເວົ້າຢ່າງກົງໄປກົງມາ ວ່າ ຕັ້ງແຕ່ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ເຈົ້າໜ້າທີ່ IMF ຕ້ອງຖືວ່າມັນແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງເຂົາເຈົ້າໃນການກົດດັນໃຫ້ມີການປະຕິຮູບການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃນບັນດາປະເທດທີ່ຮ້ອງຂໍການຍື່ມເງິນ. ຫຼັງຈາກກອງປະຊຸມປະຈໍາປີ, ຄະນະເຮັດວຽກໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງຮອງປະທານທະນາຄານໂລກຝ່າຍເສດຖະກິດການພັດທະນາ ເພື່ອພັດທະນາຍຸດທະສາດວ່າດ້ວຍການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງແບບປະສົມປະສານ. ບົດລາຍງານສຸດທ້າຍ, ພ້ອມກັບຂໍ້ແນະນຳພະ ນັກງານ, ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດໂດຍສະພາຜູ້ບໍລິຫານຂອງທະນາຄານໂລກໃນວັນທີ 2 ກັນຍາ ປີ 1997.

8. ວິທີການຂອງທະນາຄານໂລກແມ່ນຍຸດທະສາດແບບສົມດູນໃນການຕໍ່ສູ້ກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ເຊິ່ງອີງໃສ່ສີ່ເລື່ອງຫຼັກ: (i) ປ້ອງກັນການສໍ້ໂກງ ແລະ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃນບັນດາໂຄງການທີ່ທະນາຄານໂລກໃຫ້ທຶນ; (ii) ຊ່ວຍບັນດາປະເທດທີ່ຮ້ອງຂໍການສະໜັບສະໜູນຈາກທະນາຄານໂລກໃນຄວາມພະຍາຍາມຫຼຸດຜ່ອນການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ;

(iii) ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຢ່າງຈະແຈ້ງກວ່າໃນຍຸດທະຍາດການຊ່ວຍເຫຼືອປະເທດ, ການເຈລະຈາດ້ານນະໂຍບາຍ, ວຽກງານການວິເຄາະ, ແລະ ການເລືອກ ແລະ ການອອກແບບໂຄງການ; ແລະ (iv) ເພີ່ມປາກສຽງ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ຄວາມພະຍາຍາມຂອງສາກົນໃນການຫຼຸດຜ່ອນການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ.¹

9. ໃນເດືອນສິງຫາ, IMF ໄດ້ດໍາເນີນບາດກ້າວທີ່ບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນໃນການໂຈະສ່ວນທິສອງຂອງການໃຫ້ທຶນສະໜັບສະໜູນການປັບປຸງໂຄງລ່າງ ເມື່ອໜຶ່ງໃນບັນດາປະເທດສະມາຊິກຂອງມັນບໍ່ສາມາດສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າມັນກໍາລັງດໍາເນີນມາດຕະການຢ່າງພຽງພໍໃນການຫຼຸດຜ່ອນບັນຫາການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ. ທະນາຄານໂລກໄດ້ສະໜັບສະໜູນການດໍາເນີນການຂອງ IMF ຢ່າງເຂັ້ມແຂງ ແລະ ເຕືອນວ່າ ການໃຫ້ຍືມຂອງຕົນເອງຈະ “ຫຼຸດລົງຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ” ຖ້າບໍ່ດໍາເນີນການຢ່າງເດັດຂາດໃນສ່ວນຂອງລັດຖະບານນັ້ນ.² ໃນບັນດາກອງປະຊຸມປະຈຳປີຂອງທະນາຄານໂລກ ແລະ ກອງທຶນ IMF ຢູ່ຮອງກົງ, ປະເທດຈີນ ໃນເດືອນກັນຍາ 1997, ຄວາມມັ່ງໝັ້ນຂອງທັງສອງສະຖາບັນໃນການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໄດ້ຖືກຍືນຍັນອີກຢ່າງເຂັ້ມແຂງ.

10. ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ປີ 1997 ຂອງກຸ່ມປະເທດອຸດສະຫະກຳເຈັດປະເທດຢູ່ເມືອງ Denver, ສະຫະລັດເມລິກາ, ໄດ້ເນັ້ນໜັກໂດຍສະເພາະຕໍ່ກັບບົດບາດຂອງ MDBs ໃນການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ. ຖະແຫຼງການຈາກກອງປະຊຸມຂັ້ນຕົ້ນຂອງບັນດາລັດຖະມົນຕີການເງິນ ແລະ ນາຍທະນາຄານສູນກາງໃນເດືອນເມສາ ຍັງຄົງແມ່ນ “ຍ້ອນຜົນກະທົບທີ່ຮ້າຍແຮງຂອງການໃຫ້ສິນບິນ ແລະ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໂດຍທົ່ວໄປຕໍ່ກັບການບັນລຸໄດ້ການພັດທະນາ, ການເຕີບໂຕ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານເສດຖະກິດແບບຍືນຍົງ, ພວກເຮົາຍິນດີຮັບເອົາການເພີ່ມການເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ກັບບັນຫາເຫຼົ່ານີ້ໃນນາມຕາງໜ້າສະຖາບັນການເງິນລະຫວ່າງປະເທດ ແລະ OECD.” ໃນເດືອນມິຖຸນາ, ຄໍາຖະແຫຼງການຂອງກອງປະຊຸມສຸດທ້າຍໄດ້ຊຸກຍູ້ໃຫ້ IMF ແລະ MDBs ເສີມທະວີກິດຈະກຳຂອງພວກເຂົາເພື່ອຊ່ວຍປະເທດຕ່າງໆຕໍ່ສູ້ ກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ເຊິ່ງລວມມີ ມາດຕະການເພື່ອຮັບປະກັນກົດໝາຍ, ປັບປຸງປະສິດທິພາບ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພາກລັດ, ແລະ ຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ປະສິດທິພາບດ້ານສະຖາບັນ. ນອກນັ້ນ ສະຖາບັນການເງິນລະຫວ່າງປະເທດຍັງຖືກຊຸກຍູ້ໃຫ້ສ້າງເສີມການປົກຄອງທີ່ດີໃນຂົງເຂດຄວາມອາດສາມາດຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ປະສານງານຢ່າງເຕັມສ່ວນກັບຄວາມພະຍາຍາມທະນາຄານໂລກເພື່ອກຳນົດຂໍ້ແນະນຳດ້ານການຈັດຊື້ທີ່ຕອບສະໜອງມາດຕະຖານສູງສຸດສໍາລັບຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວາມເຄັ່ງຄັດ.

11. ຫຼາຍໆສະມາຊິກທີ່ເປັນປະເທດກໍາລັງພັດທະນາ (DMCs) ຂອງທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ (ADB) ໄດ້ມີບົດບາດທີ່ສໍາຄັນຢ່າງຍິ່ງໃນຂະບວນການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງທີ່ນັບມື້ນັບເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວ. ໃນອາຊີຕາເວັນອອກ, ຫຼາຍໆປະເທດທີ່ໄດ້ມີອັດຕາການເຕີບໂຕໃນລະດັບສູງໃນອາດິດທີ່ຜ່ານມາໄດ້ສະແດງຄວາມເປັນຫວ່າງວ່າຄວາມຄິດກ່ຽວກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງສາມາດຂັດຂວາງຄວາມສາມາດຂອງພວກເຂົາໃນການດຶງດູດການລົງທຶນໃນອະນາຄົດ. ໃນປີ 1995, ປະເທດສາທາລະນະລັດ ປະຊາຊົນຈີນ ໄດ້ຜ່ານກົດໝາຍທີ່ກຳນົດໃຫ້ບັນດາເຈົ້າໜ້າທີ່ພັກກອມມູນິດ ໃນລະດັບສູງກວ່າລະດັບປະເທດຕ້ອງແຈ້ງລາຍຮັບຂອງພວກເຂົາ. ນາຍົກລັດຖະມົນຕີປະເທດໄທ ໃຫ້ຄໍາໝັ້ນສັນຍາໃນເດືອນມັງກອນ ປີ 1997 ຈະເຮັດອະນາໄມກົມພາສີ, ເຊິ່ງກໍາລັງສ້າງ “ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເຊື່ອງຊ່ອນ” ສໍາລັບຄົນຕ່າງປະເທດທີ່ກໍາລັງຊອກເຮັດທຸລະກິດໃນປະເທດໄປທ. ໃນເດືອນດຽວກັນ, ປະທານປະເທດຟິລິບປິນອະທິບາຍ “ຜົນຮ້າຍຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃນການບໍລິການພາກລັດ” ເປັນໜຶ່ງໃນຄວາມເດືອດຮ້ອນທີ່ຍາວນານທີ່ສຸດຂອງປະເທດ ແລະ ສັ່ງໃຫ້ທຸກພະແນກການຂອງລັດຖະບານສົ່ງບົດລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າປະຈຳເດືອນກ່ຽວກັບການຕໍ່ສູ້ກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງພາຍໃນຫ້ອງການຂອງເຂົາເຈົ້າ.

12. ໃນອະນຸທະວີບອາຊີສູງໃຕ້, ບັນຫາການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໄດ້ກາຍເປັນໜຶ່ງໃນປະເດັນທີ່ຮີບດ່ວນທີ່ສຸດທີ່ຫົວໜ້າລັດຖະບານກໍາລັງປະເຊີນໃນທຸກມື້ນີ້. ໃນປາກົດສະຖານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ໄດ້ເອົາຄວາມພະຍາຍາມເຮັດອະນາໄມລັດຖະບານເປັນໜຶ່ງໃນບັນດາເປົ້າໝາຍຕົ້ນຕໍຂອງລັດຖະບານຊຸດໃໝ່ຂອງລາວ. ປະທານປະເທດອິນເດຍ ໃນຫວ່າງບໍດິນມານີ ໄດ້ອະທິບາຍການສໍ້ລາດບັງຫຼວງເປັນໜຶ່ງໃນສິ່ງທ້າທາຍໃຫຍ່ສຸດທີ່ປະເທດຂອງລາວກໍາລັງພະເຊີນ.³

¹ ເບິ່ງທະນາຄານໂລກ. 1997. ການຊ່ວຍບັນດາປະເທດຕໍ່ສູ້ກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ: ບົດບາດຂອງທະນາຄານໂລກ, ວໍຊິງຕັນ ດີ. ຊີ.
² ກ່າວອ້າງໃນ Oxford Analytica. 1997. ບົດຄວາມຫຍໍ້ປະຈຳວັນກ່ຽວກັບອາຊີປາຊີຟິກ, 14 ສິງຫາ. ບັນຫາອື່ນໆທີ່ກ່າວເຖິງໂດຍ IMF ປະກອບມີ ຄວາມລົ້ມເຫຼວໃນການດໍາເນີນຄະດີກັບຜູ້ກະທໍາຜິດໃນການສ້າງດ້ານການເງິນຫຼາຍລ້ານໂດລາ; ຄວາມຜິດປົກກະຕິກ່ຽວກັບການໃຫ້ສັນຍາຮັບເພົາສໍາລັບສອງໂຄງການດ້ານພະລັງງານ; ແລະ ການນໍາໃຊ້ກອງທຶນນອກປະເທດເພື່ອຊື້ເອື້ອຍິນແຈ້ງສໍາລັບທ່ານປະທານ ແລະ ກໍສ້າງສະໜາມບິນສາກົນຢູ່ບານເກີດຂອງທ່ານປະທານ.
³ K.R. Narayanan. 1997. “ຕໍ່ໄປ ອິນເດຍສໍາລັບທຸກຄົນ, ອິດກັນ ແລະ ບໍ່ໂກງກິນ,” ບົດບັນນາທິການ, *International Herald Tribune*, 13 ສິງຫາ.

II. ການຕອບສະໜອງຂອງ ADB

13. ໃນຖານະເປັນສະຖາບັນການພັດທະນາຫຼາຍຝ່າຍທີ່ສໍາຄັນສະຖາບັນໜຶ່ງ ແລະ ເປັນໜຶ່ງໃນບັນດາແຫຼ່ງໃຫ້ທຶນການພັດທະນາທີ່ນໍາໜ້າໃນອາຊີ, ADB ຍິນດີຮັບເອົາການເນັ້ນໜັກໃສ່ການຕໍ່ສູ້ກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງວຽກງານທີ່ກວ້າງກວ່າຂອງຕົນຕໍ່ກັບປະເດັນເລື່ອງການປົກຄອງ ແລະ ການເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດ. ເອກະສານສະພາບລິຫານຂອງ ADB, ການປົກຄອງ: ການຄຸ້ມຄອງການພັດທະນາທີ່ດີ, ຮັບຮູ້ຄວາມສໍາຄັນຂອງການມີ ຄວາມຮັບຜິດຊອບສໍາລັບເຈົ້າໜ້າທີ່ພາກລັດ, ແລະ ຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວາມສາມາດຄາດເດົາໄດ້ໃນການດໍາເນີນງານຂອງລັດຖະບານ--ຫຼັກການສໍາຄັນໃນການຕໍ່ສູ້ກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ.⁴ ການເນັ້ນໜັກຂອງນະໂຍບາຍຕໍ່ກັບການເສີມສ້າງສິ່ງທີ່ຈໍາເປັນຕ້ອງມີກ່ອນທີ່ສໍາຄັນສໍາລັບການບໍລິຫານພາກລັດຢ່າງມີປະສິດທິຜົນຖືກອອກແບບມາເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີອົງປະກອບພື້ນຖານທີ່ສໍາຄັນເພື່ອການບໍລິຫານປົກຄອງທີ່ໂປ່ງໃສ, ຄາດເດົາໄດ້ ແລະ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ. ອົງປະກອບພື້ນຖານເຫຼົ່ານີ້ປະກອບມີກອບກົດໝາຍທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ກົນໄກການບັງຄັບໃຊ້ທີ່ມີປະສິດທິຜົນ; ການບໍລິຫານພາກລັດທີ່ເປັນມີອາຊີບ, ມີຄວາມສາມາດ, ຫ້າວຫັນ ແລະ ປະສິບຜົນສໍາເລັດດ້ວຍຄວາມສາມາດຂອງຕົນເອງ; ການປະຕິບັດການຈັດຊື້ຢ່າງໂປ່ງໃສ; ລະບົບຄວບຄຸມພາຍໃນທີ່ມີປະສິດທິຜົນ; ແລະ ຫ້ອງການກວດສອບເອກະລາດທີ່ດໍາເນີນງານໄດ້ເປັນຢ່າງດີ. ການມີສ່ວນຮ່ວມ, ເຊິ່ງເປັນຫຼັກການສໍາຄັນທີ່ສຳຄັນໃນນະໂຍບາຍດ້ານການປົກຄອງຂອງ ADB, ກໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຊັ່ນກັນ. ປະສິບການຂອງຮອງກົງ, ຈີນ, ແລະ ສິງກາໂປ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າການສະໜັບສະໜູນ ຈາກມວນຊົນແມ່ນສິ່ງທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດໃນການຕໍ່ສູ້ໄລຍະຍາວກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດ.

14. ໃນລະດັບທີ່ກວ້າງທີ່ສຸດ, ຈຸດຍືນຂອງ ADB ຕໍ່ກັບປະເດັນການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງມີຈຸດປະສົງເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນພາລະທີ່ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງທີ່ແຜ່ຂະຫຍາຍ ແລະ ເປັນລະບົບ ມີຕໍ່ກັບລັດຖະບານ ແລະ ເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນ. ໂດຍສະເພາະແລ້ວ, ວິທີການຂອງ ADB ແມ່ນສຸມໃສ່ສາມຈຸດປະສົງຕໍ່ໄປນີ້:

- (i) ສະໜັບສະໜູນຕະຫຼາດທີ່ມີການແຂ່ງຂັນ ແລະ ການບໍລິຫານປົກຄອງພາກລັດທີ່ມີປະສິດພາບ, ປະສິດທິຜົນ, ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ໂປ່ງໃສ ໃນນາມເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງວຽກງານທີ່ກວ້າງກວ່າຂອງ ADB ກ່ຽວກັບການປົກຄອງທີ່ດີ ແລະ ການເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດ;
- (ii) ສະໜັບສະໜູນຄວາມພະຍາຍາມຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງທີ່ມີແນວໂນ້ມປະສິບຜົນສໍາເລັດ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ແລະ ປັບປຸງຄຸນນະພາບການສື່ສານຮ່ວມມືຂອງພວກເຮົາກັບ DMCs ໃນຂອບເຂດປະເດັນການປົກຄອງ, ລວມທັງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ; ແລະ
- (iii) ຮັບປະກັນວ່າໂຄງການ ແລະ ພະນັກງານຂອງ ADB ຕ້ອງປະຕິບັດມາດຕະຖານດ້ານສິນທໍາສູງສຸດ.

15. ຂໍ້ທີ່ສາມ ແລະ ທີ່ສີ່ຈະກໍານົດເວທີສໍາລັບການສົນທະນາກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງເຫຼົ່ານີ້ ໂດຍການແກ້ໄຂບັນດາຄໍາຖາມກ່ຽວກັບນິຍາມຄວາມໝາຍທີ່ກ່ຽວກັບຫົວຂໍ້ ແລະ ຄໍາໃຊ້ຈ່າຍທີ່ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງກໍ່ໃຫ້ເກີດຕໍ່ກັບການພັດທະນາ. ສ່ວນທີ່ເຫຼືອຂອງເອກະສານຈະພິຈາລະນາລັກສະນະຂອງການຕອບສະໜອງຂອງ ADB. ຂໍ້ທີ່ຫ້າຈະອະທິບາຍທ່າທ່າຂອງ ADB ຕໍ່ກັບປະເດັນການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ອະທິບາຍແຜນງານຕ່າງໆໃນປະຈຸບັນຂອງ ADB ທີ່ມີອົງປະກອບດ້ານການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ. ນອກນັ້ນ ມັນຍັງຊີ້ໃຫ້ເຫັນຜົນສະທ້ອນຂອງນະໂຍບາຍຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຂອງ ADB ສໍາລັບການດໍາເນີນງານໃນປະຈຸບັນຂອງ ADB. ຫົວຂໍ້ສຸດທ້າຍຈະສະຫຼຸບຄວາມໂດຍການຊີ້ໃຫ້ເຫັນບາດກ້າວສະເພາະຕໍ່ໄປທີ່ ADB ຈະເຮັດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍນີ້.

⁴ R151-95: ການປົກຄອງ: ການຄຸ້ມຄອງການພັດທະນາທີ່ດີ, 17 ສິງຫາ.

III. ຄໍານິຍາມຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ

16. ຄໍາສັບ “ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ” ຖືກນໍາໃຊ້ເປັນຄໍາສັບອ້າງອີງສັ້ນໆສໍາລັບຂອບເຂດທີ່ກວ້າງຂວາງຂອງກິດຈະກຳເຖື່ອນ ຫຼື ຜິດກົດໝາຍ. ເຖິງແມ່ນວ່າບໍ່ມີຄໍານິຍາມທີ່ໄວໄປ ຫຼື ຄໍານິຍາມລະອຽດກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ປະກອບເປັນພຶດຕິກຳທີ່ເປັນການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ບັນດາຄໍານິຍາມທີ່ໂດດເດັ່ນທີ່ສຸດມີການເນັ້ນໜັກຄ້າຍຄືກັນຕໍ່ກັບການນໍາໃຊ້ໃນທາງທີ່ຜິດອໍານາດ ຫຼື ຕໍາແໜ່ງລາຊະການເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ. ພົດຈະນານຸກົມ *Oxford Unabridged Dictionary* ໃຫ້ນິຍາມຄວາມໝາຍຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງເປັນ “ຄວາມເສື່ອມຊາມ ຫຼື ການທໍາລາຍຄວາມຊື່ສັດໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ລາຊະ ການ ໂດຍການກິນສິນບິນ ຫຼື ການເຂົ້າຂ້າງ.” ພົດຈະນານຸກົມ *Merriam Webster’s Collegiate Dictionary* ໃຫ້ນິຍາມຄວາມໝາຍເປັນ “ການຊັກຊວນຈູງໃຈກະທໍາຜິດໂດຍວິທີທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫຼື ຜິດກົດໝາຍ (ຄືກັນກັບການໃຫ້ສິນບິນ).” ຄໍານິຍາມທີ່ສັ້ນໆແລະຈະແຈ້ງທີ່ນໍາໃຊ້ໂດຍທະນາຄານໂລກແມ່ນ “ການນໍາໃຊ້ໃນທາງທີ່ຜິດຕໍາແໜ່ງລາຊະການເພື່ອ ຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ.” ຄໍານິຍາມນີ້ຄ້າຍຄືກັນກັບຄໍານິຍາມທີ່ນໍາໃຊ້ໂດຍ ອົງການເພື່ອຄວາມໂປ່ງໃສສາກົນ (TI), ເຊິ່ງແມ່ນ NGO ແຖວໜ້າໃນວຽກງານຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃນທົ່ວໂລກ:

“ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງປະກອບມີພຶດຕິກຳໃນສ່ວນຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ໃນພາກລັດ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນນັກການເມືອງ ຫຼື ຂ້າລາຊະການ, ເຊິ່ງພວກເຂົາສ້າງຄວາມຮັ່ງມີໃຫ້ແກ່ຕົນເອງ ຫຼື ພວກທີ່ໄກ້ຊິດຕົນເອງ ຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຜິດກົດໝາຍ ໂດຍການໃຊ້ອໍານາດລາຊະການທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບມອບໃຫ້ໃນທາງທີ່ຜິດ.”⁵

17. ຄໍານິຍາມເຫຼົ່ານີ້ເປັນປະໂຫຍດຫຼາຍ ແຕ່ ໃນການທັກສະຕັດສິນຂອງ ADB ພວກມັນບໍ່ໃຫ້ຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງພຽງພໍຕໍ່ກັບບັນຫາການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃນພາກເອກະຊົນ ຫຼື ຕໍ່ກັບບົດບາດຂອງພາກເອກະຊົນໃນການສົ່ງເສີມການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃນພາກລັດ. ດ້ວຍຄໍານິຍາມທີ່ສັ້ນໆແລະຈະແຈ້ງ, ADB ໃຫ້ນິຍາມຄວາມໝາຍຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງເປັນ “ການນໍາໃຊ້ໃນທາງທີ່ຜິດຕໍາແໜ່ງແລະໜ້າທີ່ຂອງພາກລັດ ຫຼື ເອກະຊົນ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ.” ຄໍານິຍາມທີ່ລະອຽດກວ່າມີດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງປະກອບມີພຶດຕິກຳໃນສ່ວນຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ໃນພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນເຊິ່ງພວກ ເຂົາສ້າງຄວາມຮັ່ງມີໃຫ້ແກ່ຕົນເອງ ແລະ/ຫຼື ພວກທີ່ໄກ້ຊິດເຂົາເຈົ້າຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຜິດກົດໝາຍ, ຫຼື ຊັກຊວນຈູງໃຈຄົນອື່ນໃຫ້ເຮັດສິ່ງນັ້ນ ໂດຍການນໍາໃຊ້ໃນທາງທີ່ຜິດຕໍາແໜ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າມີ.

18. ລາຍການຂອງພຶດຕິກຳທີ່ຜິດກົດໝາຍທີ່ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວຖືກອ້າງອີງເຖິງເປັນ “ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ” ແມ່ນມີໃນ Box 1. ລາຍຊື່ບໍ່ກວມເອົາພຶດທຸກຢ່າງ ແລະ ມີຈຸດປະສົງສະແດງໃຫ້ເຫັນບັນດາຂົງເຂດຂອງຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ຄວາມກັງວົນທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຕໍ່ກັບ ADB. ບາງປະເພດຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງແມ່ນເລື່ອງພາຍໃນ, ໃນນັ້ນ ພວກເຂົາແຊກແຊງຄວາມສາມາດຂອງໜ່ວຍງານລັດຖະບານໃດໜຶ່ງໃນການວ່າຈ້າງ ຫຼື ຄຸ້ມຄອງພະນັກງານຂອງຕົນ, ໃນການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຂອງຕົນຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ຫຼື ດໍາເນີນການສືບສວນພາຍໃນຢ່າງຍຸຕິທໍາ. ສ່ວນອື່ນກໍແມ່ນເລື່ອງພາຍນອກ, ເຊິ່ງໃນນັ້ນພວກມັນປະກອບມີຄວາມພະຍາຍາມບິດເບືອນ ຫຼື ຂູດຮີດເງິນຈາກລູກຄ້າ ຫຼື ຜູ້ສະໜອງສິນຄ້າ, ຫຼື ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກຂໍ້ມູນພາຍໃນ. ນອກນັ້ນ ສ່ວນອື່ນຍັງປະກອບມີການແຊກແຊງຢ່າງບໍ່ສົມຄວນໃນການດໍາເນີນງານຂອງຕະຫຼາດ ເຊັ່ນວ່າ ການນໍາໃຊ້ອໍານາດລັດເພື່ອຈໍາກັດການແຂ່ງຂັນ ແລະ ສ້າງການເຊົ່າແບບຜູກຂາດ.

19. ຄໍານິຍາມທີ່ແຄບກວ່າຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງມັກຈະຈໍາເປັນເພື່ອແກ້ໄຂພຶດຕິກຳທີ່ຜິດກົດໝາຍປະເພດສະເພາະໃດໜຶ່ງ. ໃນຂົງເຂດການສໍ້ໂກງດ້ານການຈັດຊື້, ຕົວຢ່າງ, ທະນາຄານໂລກໃຫ້ນິຍາມການກະທໍາທີ່ສໍ້ລາດບັງຫຼວງເປັນ “ການສະເໜີໃຫ້, ການໃຫ້, ການຮັບເອົາ ຫຼື ການຂໍຮ້ອງເອົາສິ່ງຕ່າງໆທີ່ມີຄ່າເພື່ອຄອບງໍາການດໍາເນີນການຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ລາຊະການໃນຂະບວນການຈັດຊື້ ຫຼື ໃນການປະຕິບັດສັນຍາຮັບເໝົາ.” ການກໍາທະທີ່ເປັນການສໍ້ໂກງຖືກໃຫ້ຄວາມໝາຍເປັນ “ການບິດເບືອນຂໍ້ເທັດຈິງໃນ ຫຼື ເພື່ອຄອບງໍາຂະບວນການຈັດຊື້ ຫຼື ການປະຕິບັດສັນຍາເຊິ່ງກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ກັບຜູ້ກູ້

⁵ ເບິ່ງທະນາຄານໂລກ 1997, ໜ້າທີ 8. ນອກນັ້ນ ຍັງເບິ່ງອົງການເພື່ອຄວາມໂປ່ງໃສສາກົນ 1996. *ບັນຖາງຂໍ້ມູນຂອງ TI*, ບັບປຸງໂດຍ Jeremy Pope. Berlin: TI, ໜ້າ1. ຄໍານິຍາມຂອງທະນາຄານໂລກ ປະກອບມີກິດຈະກຳຕົວແທນພາກເອກະຊົນຜູ້ທີ່ກ່ຽວກັບທໍາລາຍນະໂຍບາຍ ແລະ ຂະບວນການເພື່ອຄວາມໂປ່ງໃສທາງການແຂ່ງຂັນ.

ຍືມ, ແລະ ປະກອບມີ ການຮ່ວມຫົວກັນ ໃນໝູ່ຜູ້ປະມູນ ... ທີ່ຖືກອອກແບບມາເພື່ອກຳນົດລາຄາການປະມູນໃນລະດັບທີ່ບໍ່ເປັນຈິງ ແລະ ບໍ່ມີການແຂ່ງຂັນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ກູ້ຢືມບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການແຂ່ງຂັນແບບບໍ່ເສຍຄ່າ ແລະ ເປີດກວ້າງ.⁶

20. ມັນມັກຈະເປັນປະໂຫຍດສະເໝີໃນການແຍກຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຂະໜາດໃຫຍ່, ເຊິ່ງໂດຍປົກກະຕິແລ້ວພົວພັນເຖິງເຂົ້າໜ້າທີ່ອາວຸໂສ, ການຕັດສິນ ຫຼື ສັນຍາທີ່ສໍາຄັນ, ແລະ ການແລກປ່ຽນເງິນກ້ອນໃຫຍ່; ແລະ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຂະໜາດນ້ອຍ ເຊິ່ງພົວພັນກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ລະດັບຕໍ່າ, ການສະໜອງການບໍລິການ ແລະ ສິນຄ້າແບບປະຈຳປົກກະຕິ, ແລະ ເງິນຈຳນວນນ້ອຍ. ນອກນັ້ນ ມັນຍັງເປັນປະໂຫຍດໃນການແຍກຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງເປັນລະບົບ ເຊິ່ງແຜ່ລາມໄປທົ່ວລັດຖະບານ ຫຼື ກະຊວງໃດໜຶ່ງ; ແລະ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງລາຍບຸກຄົນ, ເຊິ່ງໂດດດ່ຽວກວ່າ ແລະ ເປັນບາງຄັ້ງຄາວ. ສຸດທ້າຍ, ມັນເປັນປະໂຫຍດໃນການຈຳແນກລະຫວ່າງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງແບບຮ່ວມຫົວກັນ ເຊິ່ງລະບົບທີ່ສັບຊ້ອນຖືກອອກແບບຂຶ້ນມາເພື່ອຮັບເອົາ ແລະ ເຜີຍແຜ່ການໃຫ້ສິນບິນ, ແລະ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງທີ່ບໍ່ຮ່ວມຫົວກັນ ເຊິ່ງເຈົ້າໜ້າທີ່ລາຍບຸກຄົນອາດຈະສະແຫວງຫາ ຫຼື ແຂ່ງຂັນເອົາການໃຫ້ສິນບິນໃນບາງຄັ້ງຄາວ ແລະ ບໍ່ມີປະສານງານກັນ.

ຫ້ອງ 1. ລາຍການອະທິບາຍພຶດຕິກຳການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ

- ການອອກແບບ ຫຼື ການຄັດເລືອກໂຄງການທີ່ບໍ່ປະຢັດ ຍ້ອນໂອກາດສໍາລັບສ່ວນແບ່ງດ້ານການເງິນ ແລະ ການອຸດໜູນດ້ານການເມືອງ.
- ການສໍ້ໂກງໃນການຈັດຊື້, ລວມທັງ ການຮ່ວມຫົວກັນ, ການຄິດລາຄາເກີນຈິງ, ຫຼື ການເລືອກຜູ້ຮັບເໝົາ, ຜູ້ສະໜອງສິນຄ້າ ແລະ ທີ່ປົກສາໃນເກນມາດຕານ ທີ່ບໍ່ແມ່ນຜູ້ປະມູນທີ່ສະເໜີລາຄາຕໍ່າສຸດຜ່ານການປະເມີນຜົນ.
- ການຈ່າຍເງິນທີ່ຜິດກົດໝາຍ “ເງິນເລັ່ງລັດ” ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານ ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກການນໍາສົ່ງສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການທີ່ທ່ວງທັນເວລາ ເຊິ່ງມວນຊົນມີສິດທິໄດ້ຮັບຕາມກົດໝາຍ, ເຊັ່ນວ່າ ໃບອະນຸຍາດ ແລະ ໃບທະບຽນ.
- ການຈ່າຍເງິນທີ່ຜິດກົດໝາຍໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກການເຂົ້າເຖິງສິນຄ້າ, ການບໍລິການ, ແລະ/ຫຼື ຂໍ້ມູນທີ່ປະຊາຊົນທົ່ວໄປບໍ່ມີສິດເຂົ້າເຖິງ, ຫຼື ເພື່ອປະຕິເສດການເຂົ້າເຖິງຂອງປະຊາຊົນທົ່ວໄປຕໍ່ກັບສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການທີ່ເຂົາເຈົ້າມີສິດເຂົ້າເຖິງຕາມກົດໝາຍ.
- ການຈ່າຍເງິນທີ່ຜິດກົດໝາຍເພື່ອຂັດຂວາງການນໍາໃຊ້ກິດລະບຽບ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດໃນແບບທີ່ຍຸຕິທໍາ ແລະ ກົງໄປກົງມາ, ໂດຍສະເພາະໃນຂົງເຂດກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມປອດໄພສາທາລະນະລັດ, ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ຫຼື ການເກັບພາສີ.
- ການຈ່າຍເງິນໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານເພື່ອສົ່ງເສີມ ຫຼື ຮັກສາໂວ້ການເຂົ້າເຖິງແບບຜູກຂາດ ຫຼື ແບບມີຜູ້ໃຫ້ບໍລິການຈໍາ ນວນນ້ອຍຕໍ່ກັບຕະຫຼາດ ໂດຍຂາດເຫດຜົນທາງເສດຖະກິດສໍາລັບຂໍ້ຈໍາກັດດັ່ງກ່າວ.
- ການຍ້ອຍອກຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຄວາມລັບເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນເອງ, ເຊັ່ນວ່າ ການນໍາໃຊ້ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການຂົນສົ່ງມວນຊົນເພື່ອລົງທຶນໃນອະສັງຫາລິມະຊັບທີ່ເປັນໄປໄດ້ວ່າຈະມີລາຄາສູງຂຶ້ນ.
- ການເຈດຕະນາເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫຼື ຂໍ້ມູນທີ່ເຮັດໃຫ້ເຂົ້າໃຈຜິດກ່ຽວກັບສະຖານະການເງິນຂອງບໍລິສັດທີ່ອາດຈະກິດກັນຜູ້ລົງທຶນທີ່ເປັນໄປໄດ້ຈາກການປະເມີນຄ່າຂອງພວກມັນຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ເຊັ່ນວ່າ ການບໍ່ສາມາດເປີດເຜີຍໜີ້ສິນຂະໜາດໃຫຍ່ ຫຼື ການປະເມີນຄ່າຊັບສິນຕໍ່າເກີນຄວາມເປັນຈິງໃນວິສະຫະກິດທີ່ຖືກຳນົດໃຫ້ຫັນເປັນເອກະຊົນ.
- ການລັກ ຫຼື ການຍ້ອຍອກເງິນຈາກຊັບສິນ ແລະ ຄັງເງິນຂອງລັດ.
- ການຂາຍໜ້າທີ່, ຕໍາແໜ່ງທາງການ, ຫຼື ການເລື່ອນຊັ້ນ; ການໃຊ້ອໍານາດຕໍາແໜ່ງຂອງຕົນແຕ່ງຕັ້ງຍາດພີ່ນ້ອງເຂົ້າຕໍາແໜ່ງດຶງຫຼື ການກະທໍາອື່ນທີ່ທໍາລາຍການສ້າງການບໍລິການພາກລັດຢ່າງມີອາຊີບ ແລະ ອີງໃສ່ຄວາມສາມາດ.
- ການບົບບັງຄັບ ແລະ ການນໍາໃຊ້ທ້ອງການພາກລັດໃນທາງທີ່ຜິດ, ເຊັ່ນວ່າ ການນໍາໃຊ້ການຂົ່ມຂູ່ການກວດສອບພາສີ ຫຼື ການລົງໂທດທາງກົດໝາຍເພື່ອຊອກຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ.
- ການຂັດຂວາງຄວາມຍຸຕິທໍາ ແລະ ການແຊກແຊງໃນໜ້າທີ່ຂອງໜ່ວຍງານຕ່າງໆທີ່ຮັບຜິດຊອບຄົ້ນຫາ, ສືບສວນ ແລະ ດໍາເນີນຄະດີການປະພຶດທີ່ຜິດກົດໝາຍ.

⁶ ໃນການເຄື່ອນໄຫວເພື່ອເຮັດໃຫ້ມາດຕະຖານການຈັດຊື້ຂອງ ADB ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານຂອງທະນາຄານໂລກ ໃນດ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ຄໍານິຍາມເຫຼົ່ານີ້ອາດຈະຖືກນໍາເອົາມາໃຊ້ໂດຍ ADB. ເບິ່ງຫົວຂໍ້ສຸດທ້າຍຂອງເອກະສານນີ້.

IV. ຄໍາເສຍຫາຍຂອງການສໍາລາດບັງຫຼວງ

21. ຢູ່ເລື້ອຍໆ ການສໍາລາດບັງຫຼວງບໍ່ຖືກເຫັນວ່າເປັນສິ່ງທີ່ມີຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ກັບການພັດທະນາ. ໃນທົດສະວັດຕົ້ນໆ, ການໂຕ້ຖຽງກ່າວໄປເຖິງວ່າ ມັນສາມາດມີຜົນກະທົບທີ່ເປັນປະໂຫຍດນໍາອີກ. ໃນບັນດາປະເທດ ບ່ອນທີ່ອັດຕາຄ່າຈ້າງຂອງພະນັກງານພາກລັດມັກຈະຕໍ່າ ແລະ ໃນບາງກໍລະນີ ແມ່ນບໍ່ກຸ້ມກິນຊໍ້າ, ບາງຄົນຍິນຍັນວ່າມັນແມ່ນເລື່ອງທໍາມະຊາດສໍາລັບລັດຖະກອນໃນການເພີ່ມເງິນເດືອນຂອງເຂົາເຈົ້າໂດຍວິທີທາງອື່ນ. ມີການກ່າວຫາວ່າ ການສໍາລາດບັງຫຼວງສາມາດສົ່ງເສີມປະສິດທິພາບດ້ານເສດຖະກິດໄດ້ ໂດຍການຊ່ວຍຟື້ນຟູລາຄາທີ່ບໍ່ເປັນຈິງ ແລະ ຖືກກໍານົດໂດຍຝ່າຍບໍລິຫານໃຫ້ກັບຄືນສູ່ລະດັບຈະແຈ້ງຂອງຕະຫຼາດ. ບາງຄົນອື່ນຍິນຍັນວ່າ ການສໍາລາດບັງຫຼວງມີບົດບາດດ້ານການແຈກຢາຍຄືນທີ່ເປັນປະໂຫຍດ, ໂດຍການໂອນຊັບພະຍາກອນຈາກບຸກຄົນ ແລະ ບໍລິສັດທີ່ຮັ່ງມີ ໄປສູ່ພາກສ່ວນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ມີລາຍໄດ້ນ້ອຍກວ່າ, ຫຼືວ່າມັນສາມາດເຮັດໜ້າທີ່ເປັນເຄື່ອງມືໃນການເຕົ້າໂຮມຊາດ ໂດຍການເຮັດໃຫ້ບຸກຄົນທີ່ມີອໍານາດປົກຄອງສາມາດລໍ້ໃຈ ຫຼືເລືອກເອົາກຸ່ມຄົນດ້ານການເມືອງ, ຊົນເຜົ່າ ຫຼື ສາສະໜາຕ່າງໆໃຫ້ເຕົ້າໂຮມກັນ. ສຸດທ້າຍ, ນັກວິຊາການບາງຄົນໂຕ້ຖຽງວ່າ ການສໍາລາດບັງຫຼວງແມ່ນໄລຍະຕາມທໍາມະຊາດໜຶ່ງຂອງການພັດທະນາ. ພວກເຂົາພົບວ່າ ມັນແຜ່ລາມໂດຍທົ່ວໄປໃນໃນຫຼາຍໆປະເທດທີ່ກ່າວໜ້າແລ້ວ ຈົນກວ່າຮອດໄລຍະບໍດິນມານີ້, ເມື່ອມັນຖືກຫຼຸດລົງ (ແຕ່ບໍ່ຖືກກໍານົດຖິ້ມໄດ້) ຜ່ານການບັງຄັບໃຊ້ການປະຕິຮູບພາກລັດໄປເທື່ອລະກ້າວ ໃນຕະຫຼອດສັດຕະວັດທີ່ຜ່ານມາ.

22. Robert Klitgaard, ໜຶ່ງໃນບັນດານັກສຶກສາທີ່ສະຫຼາດທີ່ສຸດກ່ຽວກັບບັນດາເລື່ອງການສໍາລາດບັງຫຼວງໃນການພັດທະນາ, ໃຫ້ຄວາມເຫັນວ່າ ການໂຕ້ແຍ້ງເຫຼົ່ານີ້ມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັນຫຼາຍຢ່າງ.⁷ ທໍາອິດ, ພວກມັນມັກຈະອ້າງອີງເຖິງຜົນປະໂຫຍດທີ່ເກີດຈາກການກະທໍາທີ່ຜິດກົດໝາຍສະເພາະໃດໜຶ່ງ ໂດຍບໍ່ພິຈາລະນາເຖິງຜົນກະທົບທັງລະບົບຂອງການສໍາລາດບັງຫຼວງ. ເຖິງແມ່ນວ່າເຫດການ ຫຼື ການເຄື່ອນໄຫວທີ່ຍົກຕົວຢ່າງມາອາດຈະມີຜົນທາງບວກ, ແຕ່ມັນອາດຈະສ້າງຜົນພາຍນອກທາງລົບທີ່ທໍາລາຍຜົນການດໍາເນີນງານຂອງລະບົບໃນທັງໝົດ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ກັບປະສິດທິພາບການເຄື່ອນໄຫວໄລຍະຍາວຂອງເສດຖະກິດຫຼຸດລົງ.

23. ອັນທີສອງ, ຫຼາຍໆຜົນປະໂຫຍດທີ່ຖືກກ່າວຫາຈາກການສໍາລາດບັງຫຼວງ, ເຊັ່ນວ່າ ການປັບປຸງປະສິດທິພາບການດໍາເນີນທຸລະກິດຂອງລັດຖະບານ ຫຼື ເພີ່ມຄ່າຈ້າງຂອງລັດຖະກອນ, ພຽງແຕ່ປະກົດຕໍ່ກັບພື້ນຖານຂອງພາກລັດທີ່ກໍາລັງລົ້ມເຫຼວໃນການດໍາເນີນງານຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ. ປະສິດທິພາບດ້ານເສດຖະກິດ ເຊັ່ນວ່າ ສິ່ງກາໂປ ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງອິດທິນ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງໃນການປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງພາກລັດ, ໂດຍການປັບປຸງລະບຽບການດ້ານພາສີ ຫຼື ການຈ່າຍຄ່າຈ້າງທີ່ແຂ່ງຂັນໄດ້ກັບພາກເອກະຊົນ, ເປັນຕົ້ນ, ແມ່ນເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະສົ່ງຜົນໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດ ອັນໃຫຍ່ຫຼວງກວ່າການອິດທິນຕໍ່ກັບການສໍາລາດບັງຫຼວງລະດັບຂັ້ນຂ້າງສູງເພື່ອຊົດເຊີຍສິ່ງທີ່ຂາດເຂີນເຫຼົ່ານີ້.

24. ອັນທີສາມ, ການສໍາລາດບັງຫຼວງສົ່ງເສີມຜູ້ຄົນໃຫ້ຫຼີກລຽງທັງກິດລະບຽບທີ່ດີ ແລະ ບໍ່ດີ. ບໍ່ມີການຄ້າປະກັນວ່າຜູ້ນໍາເຂົ້າທີ່ໃຫ້ສິນບິນເຈົ້າໜ້າທີ່ດ້ານພາສີ ໃຫ້ເລັ່ງລັດການອະນຸຍາດນໍາເຂົ້າຢ່າງວິວພະຍາດທີ່ຕ້ອງການທີ່ສຸດ ໃນໜຶ່ງອາທິດ ຈະບໍ່ໃຫ້ສິນບິນເຈົ້າໜ້າທີ່ເພື່ອເລັ່ງລັດການອະນຸຍາດເສບຕິດທີ່ຜິດກົດໝາຍ ໃນຕໍ່ໄປ.

25. ໜ້າວຽກຂອງການປະເມີນຜົນກະທົບຕົວຈິງຂອງການສໍາລາດບັງຫຼວງຕໍ່ກັບການພັດທະນາຂອງປະເທດແມ່ນວຽກທີ່ສັບສົນທີ່ດຽວນີ້ແມ່ນຕ້ອງການຄວາມເຂົ້າໃຈໃສ່ທາງວິຊາການທີ່ນັບມື້ນັບຫຼາຍຂຶ້ນ. ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີຕົວຢ່າງໃນເວລາທີ່ການກະທໍາທີ່ຜິດກົດໝາຍສາມາດປັບປຸງອັດຕາຜົນຕອບແທນທາງເສດຖະກິດໄດ້, ແຕ່ຫຼັກຖານຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າການສໍາລາດບັງຫຼວງໂດຍປົກກະຕິແລ້ວກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນເສຍຫາຍຫຼາຍກວ່າຜົນປະໂຫຍດ. ການສຶກສາກ່ຽວກັບການສໍາລາດບັງຫຼວງໃນປະເທດອາຝຣິກາໜຶ່ງ ສະຫຼຸບວ່າ ການສໍາລາດບັງຫຼວງເຮັດໃຫ້ການຂັດແຍ້ງ ລະຫວ່າງຊົນເຜົ່າເພີ່ມຂຶ້ນ, ທໍາລາຍອໍານາດການປົກຄອງເທດສະບານ ແລະ ໜ່ວຍງານລັດຖະບານກາງ, ເຮັດໃຫ້ລະບົບຄຸນນະທໍາໃນການຈ້າງງານ ແລະ ການເລື່ອນຊັ້ນຕໍາແໜ່ງເສຍຫາຍ, ແລະ ກໍ່ໃຫ້ເກີດ “ບັນຍາກາດແຫ່ງຄວາມບໍ່ໄວ້ວາງໃຈທີ່ປົກຄຸມໄປທົ່ວທຸກລະດັບຂອງການບໍລິຫານປົກຄອງ.” ການສຶກສາກ່ຽວກັບປະເທດອາຊີໜຶ່ງພົບວ່າ ບໍ່ມີໃນກໍລະນີໃດພາຍໃຕ້ການພິຈາລະນາທີ່ເງິນທີ່ໄດ້ຈາກ

⁷ Robert Klitgaard, 1988. ການຄວບຄຸມການສໍາລາດບັງຫຼວງ. Berkeley ແລະ Los Angeles: ມະຫາວິທະຍາໄລຄາລິຟໍເນຍ ຖະແຫຼງຂ່າວ ໜ້າ. 32.

ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຈະຖືກ “ລົງທຶນໂດຍກົງ ແລະ ໃຫ້ຜົນດີ.”⁸ ການສຶກສາຢ່າງກວ້າງຂວາງກ່ຽວກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃນປະເທດອາຊີອີກປະເທດໜຶ່ງໄດ້ສະຫຼຸບວ່າ:

ການກິນສິນບົນ ແລະ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໄດ້ລົງຜົນກະທົບທາງລົບຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງຕໍ່ກັບຄວາມພະຍາຍາມດ້ານການພັດທະນາ, ໂດຍຂັດກັບສິ່ງທີ່ເອີ້ນວ່າ “ຂໍ້ສົມມຸດຖານຂອງນັກແກ້ໄຂປັບປຸງ” ທີ່ແຜ່ຫຼາຍໃນປະເທດຕາເວັນຕົກ ເຊິ່ງຖືວ່າການສໍ້ລາດບັງຫຼວງເປັນດັ່ງບາດກ້າວທີ່ຈໍາເປັນໜຶ່ງໃນຂະບວນ ການພັດທະນາ ຫຼື ວິທີເລັ່ງການພັດທະນາໃຫ້ໄວຂຶ້ນ. ກົງກັນຂ້າມ [ການຄົ້ນຄວ້າຂອງພວກເຮົາ] ພົບວ່າ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງນໍາໄປສູ່ການເອື້ອອໍານວຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ຜະລິດທີ່ບໍ່ມີປະສິດທິພາບ, ການແຈກຢາຍຢ່າງບໍ່ຍຸຕິທໍາ ແລະ ບໍ່ທົ່ວເຖິງຂອງຊັບພະຍາກອນຂອງລັດທີ່ຂາດແຄນ, ແລະ ການຮົ່ວໄຫຼຂອງລາຍຮັບຈາກກອງທຶນຂອງລັດ ຖະບານ ໄປຫາມືເອກະຊົນ. ໂດຍກົງນ້ອຍກວ່າ ແຕ່ຮ້າຍແຮງຫຼາຍກວ່າ, ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງນໍາໄປສູ່ ການສູນເສຍຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃນລັດຖະບານ.⁹

26. ຫຼັງຈາກການກວດກາໃກ້ຊິດຂຶ້ນ, ຫຼາຍໆປະສິດທິພາບດ້ານການແຈກແຍກຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດດ້ານການເມືອງ ປະກົດວ່າບໍ່ເປັນຈິງ. ແທນທີ່ຈະເສີມທະວີການແຈກຢາຍລາຍຮັບທີ່ທົ່ວເຖິງແລະຍຸຕິທໍາ, ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງບົດເບື້ອງການຈັດສັນຊັບພະຍາກອນສັງຄົມໃຫ້ທັນທີຈາກຜູ້ທີ່ມີສິດໄດ້ຮັບຕາມກົດໝາຍ ແລະ ເຂົ້າຫາຄົນຮັ່ງມີ, ຜູ້ມີອໍານາດ ແລະ ຜູ້ມີການເຊື່ອມໂຍງທີ່ດີທາງການເມືອງ. ແທນທີ່ຈະເປັນການຊົດເຊີຍລັດຖະກອນເນື່ອງຈາກເງິນເດືອນຕໍ່າ, ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງເຮັດລະບົບຄຸນນະທໍາເຊື່ອມຖອຍ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຄວາມເປັນມືອາຊີບໃນການບໍລິການ ແລະ ຄວາມພູມໃຈໃນການເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງໝູ່ຄະນະ. ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ, ມັນສາມາດເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມບໍ່ປະສິດທິພາບເພີ່ມເຕີມອີກໃນພາກລັດ.¹⁰ ແທນທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມຊື່ສັດດ້ານການເມືອງແທ້ແທ້ຂຶ້ນ, ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງເປັນການປູກຝັງການເຍາະເຍີ້ຍຖາກຖາງ ແລະ ຄວາມບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ກັບຂະບວນການທາງການເມືອງ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບມັນ.

27. ຫຼາຍໆການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບຜົນເສຍຫາຍຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃນກໍລະນີລາຍບຸກຄົນ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຮູບພາບຂອງຊັບພະຍາກອນທີ່ເສຍໄປ, ໃຊ້ຈ່າຍໂດຍບໍ່ມີປະໂຫຍດ ຫຼື ໃຊ້ໂດຍບໍ່ໄດ້ປະໂຫຍດສູງສຸດ:

- (i) ບາງການຄາດຄະເນຄໍານວນວ່າ ເງິນປະມານ \$30 ຕື້ ໃນການຊ່ວຍເຫຼືອອາຜລິກາ ໄດ້ໄປຕົກຢູ່ໃນບັນຊີທະນາຄານຕ່າງປະເທດ. ຈໍານວນນີ້ຫຼາຍກວ່າສອງເທົ່າລວມຍອດຜະຕະພັນພາຍໃນປະຈໍາປີ (GDP) ຂອງປະເທດການາ, ເຄັນຢາ ແລະ ອູແກນດາ ລວມກັນ.¹¹
- (ii) ໃນຕະຫຼອດ 20 ປີທີ່ຜ່ານມາ, ປະເທດອາຊີຕາເວັນອອກຄາດຄະເນວ່າໄດ້ສູນເສຍເງິນເຖິງ \$48 ຕື້ ເນື່ອງຈາກການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ເຊິ່ງຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງຕ່າງປະເທດທັງໝົດຂອງມັນ \$40.6 ຕື້.¹²
- (iii) ບົດລາຍງານພາຍໃນຂອງລັດຖະບານປະເທດອາຊີອີກປະເທດໜຶ່ງພົບວ່າ ໃນຕະຫຼອດທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ, ຊັບສິນຂອງລັດໄດ້ຫຼຸດລົງຫຼາຍກວ່າ \$50 ຕື້, ເຊິ່ງໂດຍຕົ້ນຕໍແລ້ວ ເພາະວ່າ ເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ສໍ້ລາດບັງຫຼວງເຈດຕະນາຕີລາຄາພວກມັນຕໍ່າເກີນຈິງ ໃນການຄ້າຂາຍຊັບສິນນັ້ນເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງພາກເອກະຊົນ ຫຼື ຜູ້ລົງທຶນສາກົນ ເພື່ອແລກປ່ຽນເອົາຄ່າຕອບແທນ.¹³
- (iv) ໃນປະເທດອາຊີສ່ຽງໃຕ້ປະເທດໜຶ່ງ, ບົດລາຍງານຂອງລັດຖະບານໃນບໍດິນມານີ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ເງິນຈໍານວນ \$50 ຕື້ ໃນແຕ່ລະວັນໄດ້ຖືກຍ້າຍອອກ ເນື່ອງຈາກການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານທີ່ຜິດພາດ ແລະ ການສໍ້

⁸ ການອ້າງອີງອາຜິກາແມ່ນມາຈາກ Herbert Werlin. 1979. “ຜົນຕາມາຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ: ປະສິດທິພາບຂອງການາ,” ໃນ Monday U. Ekpo, ed. *ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຂອງຂໍ້ລາຊະການໃນເຂດຊະຮາຣາ ອາຜິກາ: ກ້າວໄປສູ່ການຄົ້ນຫາສາຍເຫດ ແລະ ຜົນຕາມມາ*. Washington DC: ມະຫາວິທະຍາໄລ Press of America, ໜ້າ 253. ການອ້າງອີກສອງແມ່ນມາຈາກ Kang Sintak. 1978. “ບົດສະຫຼຸບ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີແນະ,” ໃນເອກະສານທີ່ສ້າງຂຶ້ນສໍາລັບກອງປະຊຸມຄະນະຜູ້ເຮັດວຽກຄັ້ງທີ່ສູງກ່ຽວກັບພຶດຕິກຳຂອງຂໍ້ລາຊະການແລະ ການພັດທະນາ, ຮ່ອງກົງ, ປະເທດຈີນ, ເດືອນສິງຫາ, ນໍາມາອ້າງອີງໃນ Klitgaard. 1988. ໜ້າ 37.

⁹ Ledivina V. Carino ແລະ Josie H. de Leon. 1983. *ບົດລາຍງານສູດທ້າຍສໍາລັບການສຶກສາກ່ຽວກັບການກິນສິນບົນ ແລະ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ລະບຽບລາຊະການ ແລະ ຄວາມບໍ່ມີປະສິດທິພາບໃນລັດຖະບານ*, ອ້າງອີງໃນ Klitgaard. 1988. ໜ້າ 38.

¹⁰ ໃນປະເທດອາຜິກາໜຶ່ງ, ຕົວຢ່າງ, ແຕ່ລະຜູ້ຂົນສົ່ງສິນຄ້າທີ່ນໍາເຂົ້າມາ ຖືກກວດກາສາມຄັ້ງໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ດ່ານພາສີ ເນື່ອງຈາກໂອກາດໃນການກິນສິນບົນ ແລະ ການຈ່າຍເງິນເລັ່ງລັດຂັ້ນຕອນ, ແທນທີ່ຈະດໍາເນີນການກວດກາກັບບ່ອນ ອີງໃສ່ປະຫວັດທີ່ຜ່ານມາຂອງຜູ້ນໍາເຂົ້າ, ຄືກັນກັບວິທີປະຕິບັດໃນຫຼາຍໆປະເທດອື່ນ.

¹¹ Michelle Celarier. 1996. “The Search for the Smoking Gun,” *Euromoney* (ກັນຍາ): 49

¹² ການຄາດຄະເນຂອງລັດຖະບານພິລິບປິນ, ອ້າງອີງຈາກ *Reuter Newswire*. 1997. “Philippines Corruption a ‘Nightmare’ -Ramos,” 11 ເດືອນມັງກອນ. ເບິ່ງ *Philippine Star*. 1997. “ຄໍາເປີເຊັນຕໍ່ກັບການກວດສອບບັນຊີ: P1.2 B ສູນເສຍຕໍ່ກັບການກິນສິນບົນ ໃນແຕ່ລະປີ,” 12 ເດືອນມິຖຸນາ.

¹³ ບົດລາຍງານພາຍໃນ, ອ້າງອີງຈາກ *Business Week*. 1993. “The Destructive Costs of Greasing Palms,” 6 ທັນວາ, ໜ້າ133.

ລາດບັງຫຼວງ. ນາຍົກລັດຖະມົນຕີໄດ້ປະກາດຢ່າງເປີດເຜີຍໃນຫວ່າງບໍ່ດົນມານີ້ວ່າ ສ່ວນໃຫຍ່ຂອງຂ້າລາຊະການ ແລະ ກິນຈັກການປົກຄອງ ຈາກຂັ້ນເທິງເຖິງຂັ້ນລຸ່ມ ລ້ວນແຕ່ສໍ້ລາດບັງຫຼວງ.¹⁴

- (v) ໃນເມືອງໜຶ່ງທາງພາກເໜືອຂອງອາເມລິການ, ທຸລະກິດສາມາດຕັດ \$330 ລ້ານຈາກລາຍຈ່າຍການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອປະຈຳປີ \$1.5 ຕື້ ໂດຍການກຳຈັດຖິ້ມອຸດສະຫະກຳຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ພວກມາເຟັຍຄວບຄຸມ. ບັນຫາສະເພາະອີກອັນໜຶ່ງແມ່ນການແຊກຊຶມໜວຍງານກຳນົດລະບຽບ ໂດຍ ອາຊະຍາກຳທີ່ມີການ ຈັດຕັ້ງ.¹⁵
- (vi) ການສຶກສາຜົນກະທົບຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຕໍ່ກັບນະໂຍບາຍການຈັດຊື້ຂອງລັດຖະບານໃນຫຼາກຫຼາຍປະເທດໃນອາຊີ ເປີດເຜີຍວ່າ ລັດຖະບານເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຈ່າຍເງິນຫຼາຍຂຶ້ນແຕ່ 20% ຫາ 100% ສໍາ ລັບສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຈ່າຍຕາມຄວາມຈິງ.¹⁶
- (vii) ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງສາມາດກໍ່ຜົນເສຍຫາຍຕໍ່ຫຼາຍໆລັດຖະບານ ເຖິງ 50% ຂອງລາຍຮັບຈາກພາສີຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເມື່ອເຈົ້າໜ້າທີ່ໃນປະເທດລາຕິນອາເມລິກາໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ໄດ້ຮັບເງິນເປີເຊັນໃດໜຶ່ງຈາກສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເກັບກຳໄດ້, ໄດ້ມີການເພີ່ມຂຶ້ນ 60% ໃນລາຍຮັບຈາກການເກັບພາສີ ພາຍໃນ 1 ປີ.¹⁷
- (viii) ບາງການຄາດຄະເນກ່ຽວກັບບົດບາດຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃນປະເທດເອີຣົບ ສະຫຼຸບວ່າ ມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ໜີ້ສິນທັງໝົດຂອງລັດຖະບານໃນປະເທດນີ້ເພີ່ມຂຶ້ນເຖິງ 15% ຫຼື \$200 ຕື້. ໃນເມືອງໜຶ່ງ, ການລິເລີ່ມການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໄດ້ຫຼຸດຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງ 35-40%, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ເມືອງນັ້ນສາມາດເພີ່ມລາຍຈ່າຍສໍາລັບການບໍາລຸງສ້ອມແປງໂຮງຮຽນ, ເສັ້ນທາງ, ໄຟຖະນົນ ແລະ ການບໍລິການສັງຄົມອື່ນໆ.¹⁸

28. ເຖິງວ່າເກືອບວ່າເປັນໄປບໍ່ໄດ້ໃນການປະເມີນຄ່າຢ່າງຖືກຕ້ອງແມ່ນຢ່າ, ແຕ່ຜົນເສຍໂດຍທາງອ້ອມຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງມັກຈະສາມາດເຮັດໃຫ້ຜົນເສຍຫາຍໂດຍກົງເບິ່ງຄືນອຍລົງ. ຊັບພະຍາກອນທີ່ຂາດແຄນໄດ້ຖືກໃຊ້ຈ່າຍຢ່າງເສຍຖິ້ມໃນບັນດາໂຄງການທີ່ບໍ່ຄຸ້ມຄ່າ ເນື່ອງຈາກຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການໄດ້ຮັບສິນບິນກຳໄລງາມ, ແລະ ຂະແໜງ ການທີ່ເປັນບູລິມະສິດ ເຊັ່ນວ່າ ການສຶກສາ ຫຼື ສຸຂະພາບ ແມ່ນປະສິບການຂາດແຄນງົບປະມານ. ກິດຈະກຳທາງທຸລະກິດທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍແມ່ນຖືກກົດຂວາງ ຫຼື ຍັບຢັ້ງ. ຄວາມປອດໄພຂອງມວນຊົນແມ່ນຢູ່ໃນຄວາມສ່ຽງເກີດອັນ ຕະລາຍເນື່ອງຈາກຜະລິດຕະພັນ ແລະ ການກໍ່ສ້າງທີ່ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ. ເງິນທຶນໄດ້ປ່ຽນທິດທາງໄປສູ່ສະຖານທີ່ການລົງທຶນທີ່ໂປ່ງໃສ ແລະ ຄາດເດົາໄດ້ກວ່າ. ບຸກຄົນຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊັ່ນນັ້ນຈະບໍ່ພົວພັນໃນພຶດຕິກຳທີ່ຜິດກົດໝາຍຕັດສິນວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ມີທາງເລືອກ ແລະ ກຳລັງດ້ານປັນຍາຄວາມຮູ້ໄດ້ປ່ຽນທິດທາງຈາກການສະແຫວງຫາທີ່ໄດ້ຜົນດີໄປສູ່ການຄິດຫາວິທີທາງເພື່ອ “ເຂົ້າກັບລະບົບ.” ໃນກໍລະນີສຸດຂີດ, ຄວາມຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງພາກລັດເອງກໍ່ມີຄວາມສົງໄສ, ແລະ ລັດຖະບານອາດຈະປະເຊີນກັບຄວາມໝັ້ນຄົງ ຫຼື ການພັງທະລາຍດ້ານການເມືອງ.

29. ເຖິງແມ່ນວ່າການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຈະມີຜົນເສຍຫາຍຫຼາຍ, ຜົນກະທົບຂອງມັນຕໍ່ກັບການພັດທະນາແມ່ນບໍ່ຄືກັນບາງປະເທດສາມາດອິດທິພົນຕໍ່ກັບການໃຫ້ສິນບິນ ແລະ ການກິນສິນບິນໃນລະດັບຂັ້ນຂ້າງສູງ ເພື່ອຮັກສາອັດຕາການເຕີບໂຕດ້ານເສດຖະກິດ, ໃນຂະນະທີ່ປະເທດອື່ນບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້. ຫຼາຍປັດໃຈອື່ນມີອິດທິພົນຕໍ່ກັບຂອບເຂດທີ່ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງເປັນສິ່ງກົດຂວາງຕໍ່ກັບຂະບວນການພັດທະນາ. ໃນເກືອບທຸກລະດັບພື້ນຖານ, ພື້ນຖານດ້ານຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ແຫຼ່ງຄວາມໄດ້ປຽບທາງດ້ານການແຂ່ງຂັນ ມີບົດບາດສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງໃນຄວາມສາມາດດຶງດູດການລົງທຶນຂອງປະເທດນັ້ນໆ.¹⁹ ປັດໃຈທີ່ສອງແມ່ນຮູບແບບທີ່ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຖືກດຳເນີນ. ໃນບາງປະເທດ, ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງແມ່ນເປັນເລື່ອງປົກກະຕິຢ່າງສູງ. ການຈ່າຍສິນບິນໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວຮູ້ກັນກ່ອນລ່ວງໜ້າ ແລະ ສຸມໃສ່ຢູ່ຂັ້ນສູງໃນແບບ “ຈຸດດຽວ.”

¹⁴ *The News*. 1997. 28 ເດືອນມີນາ.
¹⁵ *The Financial Times*. 1997. 6 ເດືອນມິຖຸນາ.
¹⁶ Thinapan Nakata. 1978. “ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃນຂ້າລາຊະການໄທ. ໃຜໄດ້ທັງແດ່, ແນວໃດ ແລະ ຍ້ອນຫຍັງ ໃນລາຍຈ່າຍພາກລັດ.” *ໜີ້ສິນບິນໄທກ່ຽວກັບການບໍລິຫານພາກລັດ* 18 (ເດືອນມັງກອນ): 102128; Clive Gray. 1979. “ການຊົດເຊີຍລັດຖະກອນໃນ ອິນໂດເນເຊຍ. ວາລະສານຂ່າວຂອງການສຶກສາດ້ານເສດຖະກິດຂອງອິນໂດເນເຊຍ 15 (ມີນາ): 85–113; ແລະ Robert Wade. 1982. “ລະບົບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງດ້ານການບໍລິຫານ ແລະ ການເມືອງ: Canal Irrigation in India.” *Journal of Development Studies* 18 (April): 287–328. ອາງອີງໃນ Klitgaard. 1988. pp. 39–40.
¹⁷ *Business Week*. 1993. “The Destructive Costs of Greasing Palms.” 6 ເດືອນທັນວາ, ໜ້າ. 134–135.
¹⁸ *Business Week*. 1993. “The Destructive Costs of Greasing Palms.” 6 ເດືອນທັນວາ, ໜ້າ. 135.
¹⁹ ປະເທດທີ່ມີຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ຫຼາຍກວ່າ ຫຼື ມີຄ່າໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວຈະດຶງດູດການລົງທຶນໄດ້ຫຼາຍກວ່າປະເທດທີ່ສະແຫວງຫາການແຂ່ງຂັນເປັນບ່ອນທີ່ມີຄ່າຈ້າງຕ່ຳ, ການຜະລິດທີ່ໃຊ້ເຮງງານຫຼາຍ. ບັນດາປະເທດທີ່ຮັ່ງມີດ້ານຊັບພະຍາກອນ ຍັງມັກຈະພິຈາງອັດຕາການເຕີບໂຕ ທີ່ຕ່ຳກວ່າປະເທດທີ່ຫຼາຍກວ່າ. ເບິ່ງ Philip R. Lane and Aaron Tornell. 1996. “ຜົນກະທົບຂອງອຳນາດ, ການເຕີບໂຕ ແລະ ຄວາມໂລບ.” *Journal of Economic Growth*, 1 (June): 213–241.

ວິທີການດັ່ງກ່າວອາດຈະຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການດໍາເນີນງານ ແລະ ເພີ່ມລະດັບຄວາມສາດຂອງການຄາດເດົາໄດ້ຕໍ່ກັບການຕັດສິນໃຈລົງທຶນ, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ປະເທດເປັນຕາສິນໃຈຫຼາຍກວ່າປະເທດອື່ນບ່ອນທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ລາຊະການສາມາດຮຽກຮອງເອົາການຈ່າຍເງິນຢ່າງບໍ່ແນ່ນອນ ແລະ ບໍ່ຄາດເດົາກ່ອນໄດ້. ສຸດທ້າຍ, ຂອບເຂດທີ່ເງິນຍັງຄົງຢູ່ໃນປະເທດ ແລະ ຖືກລົງທຶນໃນກິດຈະກຳເສດຖະກິດທີ່ໃຫ້ໝາກໃຫ້ຜົນ, ຫຼື ໄຫຼອອກນອກປະເທດສູ່ບັນຊີທະນາຄານຕ່າງປະເທດ, ກໍ່ຈະມີຜົນກະທົບຕໍ່ກັບຄວາມສາມາດຂອງປະເທດນັ້ນໆໃນການອິດກັນລະດັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງທີ່ຂ້ອນຂ້າງສູງ ແລະ ຍັງພໍໃຈກັບອັດຕາການເຕີບໂຕດ້ານເສດຖະກິດທີ່ພໍໃຊ້ໄດ້.

30. ເຖິງຈະມີເງື່ອນໄຂເຫຼົ່ານີ້, ການຄົ້ນຄວ້າຫວ່າງບໍດິນມານີ້ ແລະ ອີງໃສ່ປະສົບການເປັນຫຼັກ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າເຖິງແມ່ນມີການແກ້ໄຂສໍາລັບສິ່ງທີ່ປ່ຽນແປງເຊັ່ນວ່າ ປະສິດທິພາບຂອງຂໍ້ລາຊະການບັນດາປະເທດທີ່ອິດກັນຕໍ່ກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃນລະດັບຂ້ອນຂ້າງສູງແມ່ນຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ້ໃນການດໍາເນີນງານຢ່າງຄຸ້ມຄ່າເທົ່າກັນກັບທີ່ພວກເຂົາຖ້າບໍ່ເຊັ່ນນັ້ນອາດຈະມີໄດ້. ໃນການສຶກສາຫຼາຍກວ່າ 70 ປະເທດໃນລະຫວ່າງທ້າຍຊຸມປີ 1970 ຫາ ຕົ້ນຊຸມປີ 1980, ນັກເສດຖະສາດຂອງ IMF, Paolo Mauro ຄົ້ນພົບວ່າ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ “ມີຄວາມພົວພັນໃນທາງລົບຢ່າງແຂງແກ່ນກັບອັດຕາການລົງທຶນ, ໂດຍບໍ່ສິນຈໍານວນລະບຽບການ.” ຕົວແບບຂອງ Mauro ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ການປັບປຸງທີ່ຜິດປຸງຈາກມາດຕະຖານໜຶ່ງໃນ “ດັດສະນີການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ” ຈະປ່ຽນເປັນການເພີ່ມຂຶ້ນ 2.9% ຂອງ GDP ໃນອັດຕາການລົງທຶນ ແລະ ເພີ່ມຂຶ້ນ 1.3% ໃນອັດຕາລາຍຮັບປະຈໍາປີຕໍ່ຫົວຄົນຂອງການເຕີບໂຕ GDP.²⁰

31. ການວິເຄາະນີ້ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນໂດຍການສຶກສາອື່ນໃນຫວ່າງບໍດິນນີ້. ໂດຍນໍາໃຊ້ຂໍ້ມູນຈາກ 39 ປະເທດອຸດສະຫະກຳ ແລະ ປະເທດກຳລັງພັດທະນາທີ່ຄວບຄຸມສໍາລັບການບິດເບືອນລາຍໄດ້, ການສຶກສາ ແລະ ນະໂຍ ບາຍ, ທີ່ນັກຄົ້ນຄວ້າທະນາຄານໂລກພົບວ່າ ບັນດາປະເທດທີ່ຮັບຮູ້ວ່າມີລະດັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຂ້ອນຂ້າງຕໍ່າ ມັກຈະສາມາດດຶງດູດການລົງທຶນໄດ້ຫຼາຍກວ່າບັນດາປະເທດທີ່ຮັບຮູ້ວ່າມັກຈະມີການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຫຼື ກິດຈະກຳທີ່ຜິດກົດໝາຍ. ຜົນໄດ້ຮັບນີ້ແມ່ນຖືກຕ້ອງສໍາລັບທັງປະເທດບ່ອນທີ່ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຍັງຖືກເຮັດຮວມກັນ ແລະ ສາມາດຄາດເດົາໄດ້, ແລະ ບັນດາປະເທດບ່ອນທີ່ມັນບໍ່ແມ່ນ.²¹ ການສຶກສາອີກອັນໜຶ່ງໃນຫວ່າງບໍດິນມານີ້, ເຊິ່ງນໍາໃຊ້ການວິເຄາະແບບຄະນິດສາດເສດຖະສາດເພື່ອກວດເບິ່ງຜົນກະທົບຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຕໍ່ກັບການລົງທຶນໂດຍກົງຂອງຕ່າງປະເທດໃນອາຊີຕາເວັນອອກ, ພົບວ່າ ການຮັບຮູ້ເຂົ້າໃຈການສໍ້ລາດບັງຫຼວງມີຜົນກະທົບຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ ແລະ ໃນທາງລົບຕໍ່ກັບກະແສການລົງທຶນຂອງຕ່າງປະເທດ. ອີງໃສ່ສິ່ງຄົ້ນພົບຂອງການສຶກສາ, ອາຊີ ຕາເວັນອອກ ແມ່ນບໍ່ແຕກຕ່າງຈາກພາກພື້ນອື່ນໃນເລື່ອງນີ້.²²

²⁰ Paolo Mauro. 1995. “ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ການເຕີບໂຕ.” *ໜັງສືພິມເສດຖະກິດລາຍໂຕມາດ*. (ສິງຫາ): 681–711. ຂໍ້ຄວາມອ້າງອີງແມ່ນມາຈາກໜ້າທີ 695 ແລະ 683, ຕາມລຳດັບ. ຄວນເອົາໃຈໃສ່ວ່າຫຼາຍໆການສຶກສາດ້ານເສດຖະກິດໃນທົ່ວປະເທດແມ່ນອີງໃສ່ລະດັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງທີ່ຮັບຮູ້ໄດ້ (ທຽບກັບຕົວຈິງ), ແລະ ການສຶກສາດັ່ງກ່າວສາມາດມີບັນຫາໄດ້ໃນການເຊົາແບ່ງແຍກຜົນກະທົບຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນຂອງຕົວປຸງອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄຸນນະພາບການປົກຄອງ.

²¹ ການວິເຄາະຖືກດໍາເນີນໂດຍ Jose Eduardo Campos ແລະ Sanjay Pradhan ຮ່ວມກັບບົດລາຍງານການພັດທະນາໂລກ 1997. Washington DC: ກຸ່ມທະນາຄານໂລກ, ໜ້າ 102–109.

²² Shang-Jin Wei. 1997. “ການເກັບພາສີແມ່ນການສໍ້ລາດບັງຫຼວງແນວໃດຕໍ່ກັບນັກລົງທຶນສາກົນ.” *Working Paper 6030*, ສໍານັກງານເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ, Cambridge, MA.

V. ທ່າທີຂອງ ADB ຕໍ່ກັບປະເດັນການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ

32. ອີງໃສ່ການສົນທະນາຂ້າງເທິງ, ADB ຍືນຍັນວ່າ ພຶດຕິກຳສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ຜິດກົດໝາຍແມ່ນສິ່ງກົດ ຂວາງ ທີ່ຮ້າຍແຮງຕໍ່ກັບຂະບວນການພັດທະນາ. ADB ປະຕິເສດຂໍ້ໂຕ້ຖຽງທີ່ວ່າຜົນປະໂຫຍດທາງບວກຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແມ່ນເໝືອນກວ່າຜົນກະທົບທາງລົບຂອງມັນ, ຫຼື ວ່າ ມັນບໍ່ເໝາະສົມສໍາລັບສະຖາບັນການເງິນລະຫວ່າງປະເທດໃນການແກ້ ໄຂປະເດັນບັນຫາດັ່ງກ່າວ. ADB ຮັບຮູ້ວ່າປະສົບການຈາກເຂດພາກພື້ນອາຊີປາຊີຟິກ ແລະ ບ່ອນອື່ນໆ ລ້ວນແຕ່ສະແດງ ໃຫ້ເຫັນວ່າ ຄວາມຄືບໜ້າອັນໃຫຍ່ຫຼວງແມ່ນສາມາດເຮັດໄດ້ໃນການຕໍ່ສູ້ຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຖ້າມີການປະຕິຮູບດ້ານ ກົດໝາຍ, ສະຖາບັນ ແລະ ນະໂຍບາຍຢ່າງຖືກຕ້ອງເໝາະສົມ. ADB ຍືນດີຮັບເອົາ ການເນັ້ນໜັກໃສ່ປະເດັນການຕ້ານກ ານສໍ້ລາດບັງຫຼວງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄວາມພະຍາຍາມທີ່ກວ້າງວ່າຂອງຕົນໃນການສົ່ງເສີມຫຼັກການແຫ່ງຄວາມໂປ່ງໃສ, ຄວາມສາມາດຄາດເດົາໄດ້, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມ ພາຍໃຕ້ນະໂຍບາຍວ່າດ້ວຍການປົກຄອງຂອງຕົນ.

33. ໃນລະດັບທີ່ກວ້າງທີ່ສຸດ, ຈຸດຍືນຂອງ ADB ຕໍ່ກັບປະເດັນການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແມ່ນມີຈຸດປະສົງ ຫຼຸດຜ່ອນພາລະທີ່ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຢ່າງແຜ່ລາມແລະເປັນລະບົບກໍ່ໃຫ້ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ກັບເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນ ແລະ ການ ພັດທະນາຂອງປະເທດ DMC ຂອງ ADB. ໂດຍປະຕິບັດຕາມ ມາດຕາ 36(2) ຂອງກົດບັດ, ແຜນລິເລີ່ມຂອງ ADB ກ່ຽວກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຈະອ້າງອີງຢ່າງດຽວໃສ່ແຕ່ຂໍ້ພິຈາລະນາດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ບັນຫາກ່ຽວກັບການຄຸ້ມ ຄອງການພັດທະນາທີ່ດີ. ພວກມັນຈະບໍ່ຍຸງກ່ຽວກັບການແຊກແຊງໃນດ້ານການເມືອງຂອງປະເທດ DMC ຫຼື ຖືກຄອບງໍາ ໂດຍລັກສະນະທາງການເມືອງ.

34. ເວົ້າຢ່າງຈະແຈ້ງກວ່າ, ວິທີການຂອງ ADB ຈະສຸມໃສ່ສາມຈຸດປະສົງພື້ນຖານລຸ່ມນີ້:

- (i) ສະໜັບສະໜູນຕະຫຼາດທີ່ມີການແຂ່ງຂັນ ແລະ ການບໍລິຫານປົກຄອງພາກລັດທີ່ມີປະສິດພາບ, ປະ ສິດທິຜົນ, ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ໂປ່ງໃສ ໃນນາມເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງວຽກງານທີ່ກວ້າງກວ່າຂອງ ADB ກ່ຽວກັບການປົກຄອງທີ່ດີ ແລະ ການເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດ;
- (ii) ສະໜັບສະໜູນຄວາມພະຍາຍາມຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງທີ່ມີແນວໂນ້ມປະສົບຜົນສໍາເລັດ ຕາມແຕ່ລະ ກໍລະນີ ແລະ ປັບປຸງຄຸນນະພາບການສື່ສານຮ່ວມມືຂອງພວກເຮົາກັບ DMCs ໃນຂອບເຂດປະເດັນການ ປົກຄອງ, ລວມທັງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ; ແລະ
- (iii) ຮັບປະກັນວ່າໂຄງການ ແລະ ພະນັກງານຂອງ ADB ຕ້ອງປະຕິບັດມາດຕະຖານດ້ານສິນທໍາສູງສຸດ.

ຈຸດປະສົງທີ 1: ສະໜັບສະໜູນຕະຫຼາດທີ່ມີການແຂ່ງຂັນ ແລະ ການບໍລິຫານປົກຄອງພາກ ລັດທີ່ມີປະສິດພາບ, ປະສິດທິຜົນ, ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ໂປ່ງໃສ

35. ໃນຖານະເປັນເລື່ອງນະໂຍບາຍ, ການຊຸກຍູ້ຕົ້ນຕໍຂອງວຽກງານຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຂອງທະນາຄານຈະແກ້ ໄຂບັນຫານີ້ ໃນນາມເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງໜ້າວຽກທີ່ກວ້າງກວ່າຂອງຕົນໃນດ້ານການປົກຄອງ ແລະ ການເສີມສ້າງຄວາມ ອາດສາມາດ. ວິທີການຂອງ ADB ຈະເນັ້ນໜັກໃສ່ການລົງມືກ່ອນ ແລະ ວາງເງິນລາງວັນພິເສດຕໍ່ກັບຄວາມພະ ຍາຍາມ ຕໍ່ເນື່ອງໃນການຍົກລະດັບປະສິດທິພາບຂອງຕະຫຼາດ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງພາກລັດໃນທັງໝົດ. ການເນັ້ນໜັກໃສ່ການ ປ້ອງກັນ ແລະ ຜ່ານການດໍາເນີນຄະດີນີ້ສະທ້ອນເຖິງຄວາມເຊື່ອທີ່ວ່າແຜນການລິເລີ່ມດ້ານການປົກຄອງທີ່ມີບູລິມະສິດສູງ ສຸດຈະມີຜົນກະທົບດ້ານບວກຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງໃນການຕໍ່ສູ້ຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ. ຄວາມສໍາເລັດໃນໄລ ຍະຍາວມີຄວາມ

ເປັນໄປໄດ້ກວ່າທີ່ຈະມາຈາກການປະຕິຮູບດ້ານເສດຖະກິດ, ກິດໝາຍ ແລະ ສະຖາບັນການຈັດຕັ້ງ ຢ່າງອິດທິນ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງ ແທນທີ່ຈະດຳເນີນຄວາມພະຍາຍາມໄລຍະສັ້ນ ແລະ ກວ້າງຂວາງໃນການລົງໂທດຜູ້ກະທຳຜິດ.²³

36. ມີສອງຂົງເຂດບູລິມະສິດບ່ອນທີ່ ADB ຈະສຸມຄວາມພະຍາຍາມດ້ານການປົກຄອງທີ່ກວ້າງກວ່າໃສ່: ການເຈລະລາດ້ານນະໂຍບາຍ ທີ່ກ້າວໄປສູ່ການເຮັດໃຫ້ມີເສລີພາບດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ການປະຕິຮູບການປົກຄອງ. ກ່ຽວກັບຂົງເຂດທຳອິດ, ADB ສາມາດນຳໃຊ້ການເຈລະຈາກັບປະເທດ DMCs ເພື່ອສົ່ງເສີມການສະເໜີແນະດ້ານນະໂຍບາຍທີ່ຈະຊ່ວຍກຳຈັດການບິດເບືອນຕະຫຼາດ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນໂອກາດສຳລັບການຊອກຫາການເຊົ່າໃນສ່ວນຂອງບໍລິສັດ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດ. ການເຮັດໃຫ້ລະບົບການອອກໃບອະນຸຍາດມີເສລີພາບກວ່າ, ການເປີດກວ້າງການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດແລກປ່ຽນຕ່າງປະເທດ, ການຫຼຸດຜ່ອນຂອງການລາຄາທີ່ກຳນົດຕາຍຕົວ, ການຂະຫຍາຍໂອກາດເຂົ້າເຖິງສິນເຊື່ອສຳລັບຂາວກະສິກອນຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຜູ້ເຮັດທຸລະກິດ, ການກຳຈັດຖິ້ມການອຸດໜູນ ແລະ ເງິນກູ້ດອກເບ້ຍຕ່ຳແກ່ບໍລິສັດທີ່ມີເງື່ອນໄຂເອື້ອອຳນວຍ, ແລະ ການນຳໃຊ້ການແຍກກັນຢ່າງຈະແຈ້ງລະຫວ່າງການຜະລິດ ແລະ ໜ້າທີ່ການກຳນົດລະບຽບ ແມ່ນວິທີທາງທັງໝົດທີ່ການປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍສາມາດເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມສະເໝີພາບ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນໂອກາດສຳລັບພຶດຕິກຳທີ່ສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຫຼື ຜິດກົດໝາຍ. ADB ກຳລັງສະແຫວງຫາຫຼາຍໆຢ່າງຂອງແນວຄິດລິເລີ່ມເຫຼົ່ານີ້ໃນການພົວພັນເຈລະຈາກັບປະເທດ DMCs (ຫ້ອງ 2).

ຫ້ອງ 2. ຕົວຢ່າງຂອງເງິນກູ້ ແລະ ເງິນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຂອງ ADB ທີ່ສະໜັບສະໜູນການຫັນໃຫ້ເປັນຕະຫຼາດເສລີພາບ ແລະ ການປະຕິຮູບດ້ານນະໂຍບາຍ

ເງິນກູ້ 1444 ແລະ TA 2587: ໂຄງການພື້ນຟູເສັ້ນທາງ ແລະ ການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ສະຖາບັນຂອງຂະແໜງເສັ້ນທາງ ຂອງປະເທດ Kyrgyz: ໃນເດືອນມິຖຸນາ 1996, ສະພາບໍລິຫານໄດ້ອະນຸມັດເງິນກູ້ \$50 ລ້ານ ໃຫ້ແກ່ປະເທດ Kyrgyz Republic ເພື່ອພື້ນຟູເສັ້ນທາງ. ອົງປະກອບຂອງໂຄງການນີ້ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (TA) ໄດ້ຖືກອອກແບບມາເພື່ອເປີດຂະແໜງຂົນສົ່ງສູ່ການແຂ່ງຂັນ, ສະນັ້ນ ລູກຄ້າມີສິດເລືອກລະຫວ່າງການແຂ່ງຂັນທາງເລືອກບິນພື້ນຖານດ້ານລາຄາ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງການບໍລິການ, ແລະ ບໍ່ມີການເລືອກປະຕິບັດຂອງລັດຖະບານ (ຜ່ານ ກົດລະບຽບ, ການຄວບຄຸມລາຄາ, ການອອກໃບອະນຸຍາດທີ່ເລືອກປະຕິບັດ ຫຼື ການແຊກແຊງອື່ນ) ລະຫວ່າງ ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການຂົນສົ່ງທີ່ເປັນຂອງລັດ ແລະ ເອກະຊົນ.

ເງິນກູ້ 1506: ໂຄງການຄຸ້ມຄອງຊັບພະກອນພາກລັດຂອງແຄວ້ນ Gujarat: ໃນເດືອນທັນວາ 1996, ສະພາບໍລິຫານໄດ້ອະນຸມັດເງິນກູ້ \$250 ລ້ານ ແລະ ເງິນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າດ້ານ TA ເພີ່ມເຕີມໃຫ້ແກ່ແຄວ້ນ Gujarat ຂອງອິນເດຍເພື່ອປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງການຄຸ້ມຄອງພາກລັດ, ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຖອນການລົງທຶນຂອງວິສະຫະກິດລັດທີ່ຖືກເລືອກ, ແລະ ປັບປຸງໂຄງລ່າງພື້ນຖານຂອງຕົນ. ວັດຖຸປະສົງຕົ້ນຕໍຂອງການເຈລະຈາດ້ານນະໂຍບາຍຂອງທະນາຄານແມ່ນເພື່ອປ່ຽນແປງຜົນກະທົບຂອງນະໂຍບາຍ ແລະ ກົດລະບຽບ ທີ່ຜ່ານມາທີ່ຈຳແນກການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງພາກເອກະຊົນໃນໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ລວມທັງ ການຂາດຄວາມໂປ່ງໃສຂອງລະບົບການຕັດສິນບັນຫາ; ການຂາດກົດລະບຽບທີ່ຄວບຄຸມການລົງທຶນ, ການປະເມີນຜົນການປະມູນ, ແລະ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະມູນ; ບັນຫາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການກຳນົດລາຄາ ແລະ ປະເດັດເລື່ອງການກຳນົດກົດລະບຽບໃນເງື່ອນໄຂທີ່ຜູກຂາດ; ແລະ ຄວາມອ່ອນແອຂອງລະບົບກົດໝາຍ, ການໄກ່ເກຍ ແລະ ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ້ງ. ເປົ້າໝາຍແມ່ນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການພົວພັນຂອງພາກລັດໃນການສະໜອງໂດຍກົງສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການສະເພາະ, ໃນຂະນະເສີມທະວີບົດບາດດ້ານລະບຽບກົດໝາຍຂອງຕົນໃນການຮັບປະກັນຄວາມຍຸຕິທຳສຳລັບການດຳເນີນງານຂອງພາກລັດແລະພາກເອກະຊົນ.

37. ມີຫຼາກຫຼາຍວິທີທີ່ວົງການຂອງ ADB ໃນການປະຕິຮູບວິສະຫະກິດ ແລະ ການພັດທະນາຕະຫຼາດການເງິນ, ພ້ອມກັບການດຳເນີນງານຂອງພາກເອກະຊົນ, ກຳລັງປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການເພີ່ມຄວາມສາມາດແຂ່ງຂັນ, ຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ. ADB ກຳລັງສະໜັບສະໜູນການປະຕິຮູບທີ່ເອົານະໂຍບາຍເປັນພື້ນຖານໃນຫຼາຍໆປະເທດທີ່ມີເຈດຕະນາປັບປຸງກົດລະບຽບດ້ານການທະນາຄານເພື່ອເຮັດໃຫ້ມີການແຂ່ງຂັນຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ເພື່ອຫຼຸດ ຜ່ອນການກູ້ຢືມແບບບົງການ ໃນຂະນະທີ່ເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດຂອງບັນດາໜ່ວຍງານທີ່ກຳນົດລະບຽບການ. ນີ້ຍັງເປັນຄວາມຈິງໃນຂົງເຂດຕະຫຼາດທຶນ, ບ່ອນທີ່ ADB ກຳລັງພະຍາຍາມເສີມທະວີການປະຕິບັດການເປີດເຜີຍ ແລະ ປັບປຸງການເຜົາຕິດຕາມຕະຫຼາດ. ຜ່ານການດຳເນີນງານທາງພາກເອກະຊົນຂອງຕົນ, ADB ລົງທຶນໃນໂຄງການເລັ່ງປະຕິກິລິຍາ ເຊັ່ນວ່າ

²³ ການຄົ້ນພົບ ແລະ ດຳເນີນຄະດີກິດຈະກຳທີ່ຜິດກົດໝາຍໄດ້ເປັນສ່ວນທີ່ສຳຄັນຂອງຄວາມພະຍາຍາມດ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງທີ່ປະສິດຜົນສຳເລັດ. ແນວໃດກໍ່ຕາມ, ວິທີການທີ່ມີປະສິດທິຜົນທີ່ສຸດແມ່ນການປະສານສົມທົບລະຫວ່າງການດຳເນີນຄະດີ ແລະ ການເນັ້ນໜັກໃສ່ການປ້ອງກັນ. ປະສິດການຂອງ ADB ເອງ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດທີ່ປຸງປຸງໄດ້ແມ່ນຕົກຢູ່ໃນດ້ານການປ້ອງກັນ.

ໜ່ວຍງານຈັດອັນດັບ, ເຊິ່ງໃຫ້ຄວາມໂປ່ງໃສໃນຕະຫຼາດທຶນ ໂດຍການປະກາດເຜີຍແຜ່ການປະເມີນທີ່ເປັນເອກະລາດ ກ່ຽວກັບຄຸນນະພາບດ້ານການລົງທຶນຂອງຕາສານໜີ້, ສະນັ້ນ ຈຶ່ງເປັນການຊ່ວຍນັກລົງທຶນເຮັດການຕັດສິນດ້ານການລົງທຶນ ທີ່ມີຂໍ້ມູນຄົບຖ້ວນ. ນອກນັ້ນ ADB ຍັງກ່ຽວຂ້ອງນັບມື້ນັບຫຼາຍຂຶ້ນໃນການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານການປົກຄອງໃນ ບັນດາບໍລິສັດເອກະຊົນ ແລະ ເງິນລົງທຶນບ່ອນທີ່ມັນມີຜົນປະໂຫຍດໃນຫຼັກຊັບທຸ້ນ. ຫຼັງຈາກວິກິດການດ້ານການເງິນທີ່ມີຜົນ ກະທົບກັບຫຼາຍໆປະເທດໃນພາກພື້ນອາຊີປາຊີຟິກ, ຄວາມພະຍາຍາມເຫຼົ່ານີ້ກໍາລັງຖືກຂະຫຍາຍອອກຢ່າງໄວວາ. ADB ຍັງກໍາລັງພິຈາລະນາໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນສໍາລັບແນວຄິດລິເລີ່ມໃໝ່ໃນຂົງເຂດເຊັ່ນວ່າ ການຟອກເງິນ.

38. ຕ້ອງມີການດູແລສະເພາະໃນການຮັບມືກັບປະເດັນເລື່ອງການຫັນໄປເປັນກຳມະສິດຂອງເອກະຊົນ. ມັກຈະມີ ຫຼາຍໆເຫດຜົນດ້ານການເງິນ ແລະ ເສດຖະກິດສໍາລັບປະເທດທີ່ຖອນການລົງທຶນຈາກກິດຈະກຳບ່ອນທີ່ມັນມີຄວາມ ໄດ້ປຽບໃນການແຂ່ງຂັນນ້ອຍຫຼາຍ. ການຄົ້ນຄວ້າຂັ້ນຕົ້ນຍັງຊັບອກວ່າ, ເມື່ອມີການດຳເນີນຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ການຫັນເປັນ ກຳມະສິດຂອງເອກະຊົນສາມາດຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ລະດັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຕໍ່າລົງ.²⁴ ແນວໃດກໍຕາມ, ໃນຫຼາຍໆປະເທດ ຂະ ບວນການຫັນເປັນເອກະຊົນມັກຈະເຕັມໄປດ້ວຍຂໍ້ກ່າວຫາກ່ຽວກັບການໃຫ້ສິນບິນ, ການລັກ ແລະ ການຍ້າຍອກເງິນ. ເພື່ອ ຫຼີກລຽງບັນຫານີ້, ມັນສໍາຄັນຢ່າງຍິ່ງວ່າຕ້ອງໄດ້ນໍາໃຊ້ລະບຽບຂັ້ນຕອນທີ່ໂປ່ງໃສ, ບໍ່ລໍາອຽງ ແລະ ສາມາດແຂ່ງ ຂັນໄດ້ ເຕັມສ່ວນ ໃນການຂາຍຊັບສິນຂອງລັດ. ເມື່ອການຂາຍນັ້ນກ່ຽວພັນກັບການຜູກຂາດໂດຍທຳມະຊາດ, ມັນສໍາຄັນເຊັ່ນກັນ ວ່າໜ່ວຍງານດ້ານກົດລະບຽບທີ່ມີຄວາມສາມາດ, ເອກະລາດ ຕ້ອງໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ການຕິດຕາມຄວບຄຸມຢ່າງທົ່ວ ເຖິງ ກ່ອນການຫັນເປັນເອກະຊົນ. ປະເດັນເລື່ອງຫຼັກປະຕິບັດທີ່ດີສຸດທີ່ກ່ຽວພັນກັບການປົກຄອງໃນບໍລິສັດ ກໍຈະເປັນອົງ ປະກອບທີ່ສໍາຄັນຂອງເງິນກູ້ ADB ແລະ ເງິນຊ່ວຍເຫຼືອ TA ທີ່ແກ້ໄຂເລື່ອງການຫັນເປັນເອກະຊົນ, ການຫັນເປັນວິສະຫະ ກິດຂອງລັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງວິສະຫະກິດລັດ.

39. ຫຼາຍໆການປະຕິຮູບການບໍລິຫານພາກລັດຂັ້ນພື້ນຖານໃນລະຫວ່າງທ້າຍສັດຕະວັດທີສິບເກົ້າ ຫາຕົ້ນສັດຕະ ວັດທີຊາວ ໄດ້ປະກົດຂຶ້ນ ໂດຍເປັນການຕອບໂຕ້ຄືນຕໍ່ກັບບັນຫາການປະພຶດຜິດຕໍ່ໜ້າທີ່ຂອງຂ້າລາຊະການ. ໂດຍການ ເນັ້ນໜັກໃຫ້ເປັນບູລິມະສິດທຳອິດໃສ່ການປະຕິຮູບຂະແໜງພາກລັດຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ADB ສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ເກີດການປ່ຽນ ແປງໃນປະເທດ DMC ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ພຶດຕິກຳການສໍ້ລາດບັງຫຼວງມີຄວາມຍຸ້ງຍາກກວ່າໃນການເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ຄົ້ນພົບໄດ້ ງ່າຍກວ່າເມື່ອມັນເກີດຂຶ້ນ. ລາຍລະອຽດຂອງບັນດາແນວຄິດລິເລີ່ມກ່ຽວກັບການປະຕິຮູບທີ່ກວ້າງກວ່າທີ່ມີອົງປະກອບການ ຕໍ່ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແມ່ນມີຢູ່ໃນພາກຕິດຕັດ 1.

40. ທຳອິດເວົ້າເລື່ອງສາຂາຝ່າຍບໍລິຫານ, ມີຫຼາຍໆ ຂົງເຂດບູລິມະສິດບ່ອນທີ່ຄວາມພະຍາຍາມໃນການຍົກລະ ດັບຄຸນ ນະພາບຂອງການບໍລິຫານພາກລັດຂອງປະເທດຈະມີບົດບາດສໍາຄັນໃນການຕໍ່ສູ້ກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ. ຄວາມພະຍາຍາມ ໃນການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ໂດຍສະເພາະ ສິ່ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຸ້ມຄອງການເງິນ, ຄວນຈະເພີ່ມທະວີຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ແລະ ເສີມສ້າງໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຄວາມອາດສາມາດຂອງລັດຖະບານ ໃນການຕິດຕາມລາຍຈ່າຍຂອງເຂົາເຈົ້າ. ບັນດາມາດຕະຖານເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການດຳເນີນການກວດ ສອບພາຍໃນ ແລະ ເພື່ອຮັບປະກັນການຄວບຄຸມຢ່າງທົ່ວເຖິງຕໍ່ກັບການເບີກຈ່າຍ ສາ ມາດມີບົດບາດທັງສອງດ້ານໃນການ ຊ່ວຍຕິດຕາມ ແລະ ປັບປຸງຜົນການປະຕິບັດງານ ໃນຂະນະທີ່ເຮັດໃຫ້ການລັກ ແລະ ການຍ້າຍອກເງິນສາມາດຖືກຄົ້ນພົບໄດ້ ງ່າຍກວ່າ. ການປະຕິຮູບການຈັດຊື້, ເຊິ່ງ ADB ກໍາລັງສະແຫວງຫາໃນຫຼາຍໆປະເທດ DMC, ສາມາດຫຼຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ໃນຂະນະທີ່ເຮັດໃຫ້ມັນຫຍຸ້ງຍາກກວ່າໃນການກະທຳການສໍ້ໂກງ ແລະ ການນໍາໃຊ້ໃນທາງທີ່ຜິດ.

41. ອີກຂົງເຂດໜຶ່ງບ່ອນທີ່ຄວາມຄົບໜ້າອັນໃຫຍ່ຫຼວງສາມາດບັນລຸໄດ້ໃນການປະຕິຮູບລະບົບລັດຖະກອນ. ດັ່ງທີ່ ເອກະສານສະພາບໍລິຫານ ADB, ການປົກຄອງ: ການຄຸ້ມຄອງການພັດທະນາທີ່ດີ ອະທິບາຍວ່າ, ຜົນກະທົບສະລິມຂອງ ເງິນເດືອນທີ່ບໍ່ດີ, ຂວັນກຳລັງໃຈ ແລະ ຜະລິດຕະພາບທີ່ຕໍ່າ, ຄວາມຫວັງທີ່ບໍ່ແນ່ນອນສໍາລັບການພັດທະນາດ້ານອາຊີບ, ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງທີ່ບໍ່ພຽງພໍຂອງຄຸນນະທຳກັບການເລື່ອນຊັ້ນຕໍ່າແຫ່ງ ສາມາດສົ່ງເສີມການສໍ້ລາດບັງຫຼວງທີ່ແຜ່ລາມ ໄປທົ່ວໃນໝູ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດ.

42. ADB ສາມາດສະໜັບສະໜູນແນວຄິດລິເລີ່ມຈຳນວນໜຶ່ງເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາເຫຼົ່ານີ້. ມາດຕະການໃນການສົ່ງ ເສີມການສ້າງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການຄວບຄຸມສໍາລັບຕໍ່າແຫ່ງງານຂອງຂ້າລາດຊະການ ຈະຊ່ວຍຮັບປະກັນວ່າບໍ່ມີ

²⁴ Daniel Kaufmann ແລະ Paul Siegelbaum. 1996. "ການຫັນເປັນເອກະຊົນ ແລະ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ໃນເສດຖະກິດໂລຍະທັນປ່ຽນ." ວາລະສານການພົວພັນຕ່າງປະເທດ 50 (2): 419-458.

“ພະນັກງານຜີ” ໃນລາຍການບັນຊີເງິນເດືອນ. ຄວາມພະຍາຍາມຫຼຸດຜ່ອນຄວາມກົດດັນຂອງຂອບເຂດເງິນເດືອນ ແລະ ບັບປຸງເງິນໄຂການເຮັດວຽກໃນທົ່ວລະບົບຂໍ້ລາຊະການຈະຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນແຮງຈູງໃຈໃຫ້ເກີດພຶດຕິກຳທີ່ຜິດ ກົດໝາຍ. ແນວຄິດລິເລີ່ມໃນການຫຼຸດຜ່ອນຈຳນວນການຍົກເວັ້ນ ແລະ ເງິນເບີຍລັງງພິເສດ ຈະເຮັດໃຫ້ຄ່າຈ້າງມີຄວາມໂປ່ງໃສ ກວ່າ. ບັນດາມາດຕະການເພື່ອບັບປຸງລະບຽບການສໍາລັບການວ່າຈ້າງ ແລະ ການເລື່ອງຊັ້ນຕໍາແໜ່ງ ຄວນຊ່ວຍຫຼີກລ່ຽງການນໍາໃຊ້ອຳນາດມອບຕໍາແໜ່ງຕາມອໍາເພີໃຈ, ການໃຊ້ອຳນາດແຕ່ງຕັ້ງຍາດພີ່ນອງຂອງຕົນໃຫ້ຢູ່ໃນຕໍາແໜ່ງດີໆ ແລະ ລະບອບການເຂົ້າອ້າງຫຼືລໍາອຸງ, ແລະ ຊ່ວຍສົ່ງເສີມການສ້າງລະບົບຂໍ້ລາຊະການທີ່ເປັນເອກະລາດ ແລະ ປະສິບຜົນສໍາເລັດດ້ວຍຕົນເອງ. ຄວາມພະຍາຍາມໃນການຮ່າງ ແລະ ບັງຄັບໃຊ້ ປະມວນຫຼັກສິນທໍາ ຈະໃຫ້ຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ລັດຖະກອນຖືກຄາດຫວັງໃຫ້ເຮັດ ແລະ ຮັບປະກັນການປະຕິບັດຕາມບັນທັດຖານດ້ານການປະ ພຶດທີ່ເໝາະສົມ.

43. ສຸດທ້າຍ, ປະເທດໜຶ່ງກໍ່ສາມາດບັບປຸງປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນຂອງພາກລັດ ໃນຂະນະທີ່ຫຼຸດຜ່ອນໂອກາດສໍາລັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ໂດຍເຮັດໃຫ້ຂອບເຂດຂອງການແຊກແຊງນ້ອຍລົງ. ພາຍໃນບັນດາກະຊວງ, ໜ່ວຍງານ ແລະ ພະແນກການ, ໜຶ່ງໃນບັນດາວິທີການທີ່ດີທີ່ສຸດແມ່ນການບັບໂຄງສ້າງໃໝ່ຂອງຂະບວນການທຸລະກິດ. ເມື່ອລະບຽບການຖືກເຮັດໃຫ້ງ່າຍ ແລະ ທັນສະໄໝຂຶ້ນ, ຄວາມຈໍາເປັນສໍາລັບການຈາຍ “ເງິນເລັ່ງລັດ” ເພື່ອເລັ່ງລັດການບໍລິການຕ່າງໆ ກໍ່ຈະຫາຍໄປ. ໃນລະດັບທີ່ກວ້າງກວ່າ, ການຫຼຸດຜ່ອນລະບຽບການ, ການເຮັດໃຫ້ເປັນການຄ້າ, ແລະ ການຫັນເປັນເອກະຊົນ ສາມາດ, ພາຍໃຕ້ສະພາບການທີ່ເໝາະສົມ, ບັນລຸໄດ້ເປົ້າໝາຍທີ່ຄ້າຍຄືກັນ. ເມື່ອຂອບເຂດກົດຈະກຳຂອງພາກລັດ ຫຼຸດລົງ, ແລະ ຕາມກົດເກນທົ່ວໄປ ໂອກາດໃນການຮ້ອງຂໍເອົາສິນບິນກໍ່ຈະຫຼຸດລົງເຊັ່ນກັນ.

44. ຫຼາຍໆແນວຄິດລິເລີ່ມກ່ຽວກັບ “ການປົກຄອງທີ່ດີ” ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຂະແໜງກົດໝາຍ ແລະ ການຕັດສິນຂອງສານ ກໍ່ສາມາດຊ່ວຍໃນການຕໍ່ສູ້ກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ. ວິທີໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນໃນການເພີ່ມທະວີຄວາມຮັບຜິດຊອບແມ່ນການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການຕິດຕາມກວດກາຂອງລັດຖະສະພາ ແລະ ບັບປຸງຄວາມອາດສາມາດຂອງສະຖາບັນສະພາຜູ້ແທນລາຊະດອນ, ເຊັ່ນວ່າສໍານັກງານກວດກາພັກລັດສູງສຸດ, ໃຫ້ດໍາເນີນງານຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ. ບັນດາມາດຕະການສໍາລັບການປະຕິຮູບກົດໝາຍ ແລະ ລະບົບການຕັດສິນຂອງສານ, ເຊັ່ນວ່າ ຄວາມພະຍາຍາມຫຼຸດຜ່ອນ ຄະດີການຕັດສິນຂອງສານທີ່ຄ້າງ ໂດຍຜ່ານເຕັກນິກການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ້ງທາງເລືອກ, ຫຼື ເພື່ອບັບປຸງການຄຸ້ມຄອງບໍລິ ຫານຂອງສານເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ຄະດີຕ່າງໆສາມາດຖືກພິຈາລະນາຕັດສິນໄດ້ຢ່າງທ່ວງທັນເວລາ, ຫຼື ເພື່ອເພີ່ມທະວີຄວາມເປັນເອກະລາດ ແລະ ຄວາມເປັນມືອາຊີບຂອງຜູ້ພິພາກສາ, ທັງໝົດຈະມີຜົນກະທົບທາງບວກໃນການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ. ສິ່ງດຽວກັນກໍ່ເປັນຈິງສໍາລັບຄວາມພະຍາຍາມຫຼຸດຜ່ອນຄວາມແຕກຕ່າງໃນທັກສະທີ່ສໍາຄັນໃນຂົງເຂດເຊັ່ນວ່າ ການບັນຊີ ແລະ ການກວດສອບ.

45. ບັນດາແນວຄິດລິເລີ່ມເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນບໍ່ມີຂໍ້ສົງໄສ ແລະ ຮັບຮູ້ກັນຢ່າງກວ້າງຂວາງວ່າເປັນພື້ນຖານຂອງການຄຸ້ມຄອງພາກລັດທີ່ເຂັ້ມແຂງ. ADB ກໍາລັງສະແຫວງຫາຫຼາຍໆແນວຄິດລິເລີ່ມດັ່ງກ່າວພາຍໃນການຄຸ້ມຄອງເງິນກູ້ມ ແລະ ເງິນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ TA ທີ່ມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນ (ຫ້ອງ 3). ພວກມັນຈະເຮັດໜ້າທີ່ໃຈກາງຂອງຄວາມພະຍາຍາມຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຂອງ ADB ໃນນາມເປັນສວນໜຶ່ງຂອງແຜນງານທີ່ກວ້າງກວ່າຂອງຕົນສໍາລັບການເສີມສ້າງການປົກຄອງໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ການເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດ.

ຈຸດປະສົງທີ. 2: ການສະໜັບສະໜູນຄວາມພະຍາຍາມຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງທີ່ໜ້າຈະປະສົບຜົນສໍາເລັດ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ແລະ ການບັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງການເຈລະຈາກ່ຽວກັບປະເດັດການປົກຄອງ

46. ADB ຍັງອາດຈະຖືກຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຊ່ວຍເຫຼືອປະເທດ DMC ຂອງຕົນ ໃນການສະແຫວງຫາໂຄງການຕໍ່ຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງທີ່ຊັດເຈນ. ການຊ່ວຍເຫຼືອດັ່ງກ່າວອາດຈະລວມເຖິງຄວາມພະຍາຍາມໃນການພັດທະນາຍຸດທະສາດໃນການຕໍ່ຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງລະດັບຊາດ; ບັບປຸງຄວາມສາມາດຂອງສານໃນການພິຈາລະນາຄະດີ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ; ຕອບສະໜອງຕໍ່ການຮ້ອງຂໍຈາກຜູ້ອອກກົດໝາຍແລະເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງລັດຖະບານ ສໍາລັບການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານກົດໝາຍ ຫຼື TA ໃນການຮ່າງກົດໝາຍຕໍ່ຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຫຼືຫຼີກການປະຕິບັດຢ່າງມືອາຊີບ; ເສີມ

ຫ້ອງ 3. ຕົວຢ່າງຂອງເງິນກູ້ ແລະ ເງິນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຂອງ ADB ສໍາລັບການປົກຄອງທີ່ດິນທີ່ມີອົງປະກອບການ ຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ

RETA 5688: ໂຄງການຝຶກອົບຮົມການກວດສອບບັນຊີໄລຍະຍາວ ສໍາລັບສະມາຊິກຂອງອົງການຈັດຕັ້ງສະຖາບັນການກວດສອບບັນຊີສູງສູດຂອງອາຊີ: ແຜນການລິເລີ່ມຈໍານວນເງິນ \$1.0 ລ້ານ ໄດ້ຮັບອະນຸມັດໂດຍສະພາບໍລິຫານໃນເດືອນມິຖຸນາ 1996. ມັນແມ່ນແຜນງານ 5 ປີ ເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການຝຶກອົບຮົມໃນເຂດພາກພື້ນສໍາລັບສະຖາບັນກວດສອບບັນຊີສູງສູດ ແລະ ເພື່ອຍົກລະດັບທັກສະການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ທັກສະການກວດສອບດ້ານວິຊາການຂອງສະຖາບັນການກວດສອບບັນຊີ.

TA 2186: ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ກອບກົດໝາຍສໍາລັບການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານດ້ານພາສີ ໃນປະເທດຈີນ: ໂຄງການ TA ຈໍານວນເງິນ \$646,000 ນີ້ໄດ້ຮັບອະນຸມັດຈາກສະພາບໍລິຫານໃນເດືອນຕຸລາ 1994. ຈຸດປະສົງຂອງໂຄງການນີ້ແມ່ນເພື່ອຊ່ວຍອົງການຄຸ້ມຄອງດ້ານພາສີທົ່ວໄປ (CGA) ໃນ (i) ການສະເໜີກົດໝາຍ ແລະ ກົດລະບຽບທີ່ມີປະສິດທິຜົນໃໝ່ໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄວບຄຸມຢູ່ຊາຍແດນຂອງສິດທິດ້ານຊັບສິນສາກົນ, ມາດຕະການຕອບໂຕ້ການທຸ່ມຕະຫຼາດ ແລະ ການອຸດໜູນ, ມາດຕະການຕ້ານການສໍ້ໂກງດ້ານການຄ້າ, ແລະ ການກວດສອບບັນຊີຈາກພາຍນອກ; (ii) ການສ້າງຕັ້ງລະບົບຂໍ້ມູນດ້ານກົດໝາຍສໍາລັບກົດໝາຍ ແລະ ກົດລະບຽບດ້ານພາສີ; ແລະ (iii) ຝຶກອົບຮົມພະນັກງານ CGA ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາມາດຕະການເຫຼົ່ານີ້.

TA 2616: ການປັບປຸງບູລະນະການປົກຄອງພາກລັດໃນປະເທດສິລັງກາ: ໃນເດືອນກໍລະກົດ 1996, ທ່ານປະທານໄດ້ອະນຸມັດເງິນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ \$275,000 ໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານສິລັງກາເພື່ອຊ່ວຍແກ້ໄຂຄວາມອ່ອນແອທີ່ມີມາຍາວນານໃນດ້ານຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງພາກລັດ. ສອງເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການລິເລີ່ມນີ້ແມ່ນການປະຕິຮູບພະນັກງານພາກລັດ ແລະ ເພີ່ມທະວີຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພະນັກງານລັດຖະບານ ໂດຍການນໍາໃຊ້ລະບົບ ແລະ ຂັ້ນຕອນການຄຸ້ມຄອງທີ່ເອົາຜົນໄດ້ຮັບເປັນພື້ນຖານ.

ເງິນກູ້ 1513: ການສະໜັບສະໜູນແຜນງານປັບປຸງບູລະນະຂະແໜງການລັດໃນສາທາລະນະລັດພູເກາະມາກແຊລ: ໃນເດືອນມັງກອນ 1997, ສະພາບໍລິຫານໄດ້ອະນຸມັດເງິນກູ້ຈໍານວນ \$12 ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານປັບປຸງບູລະນະຂະແໜງການລັດທີ່ມີຈຸດປະສົງສ້າງສະຖຽນລະພາບໃຫ້ແກ່ສະພາບການເງິນຂອງລັດຖະບານ, ປັບປຸງປະສິດທິພາບຂອງຂະແໜງການລັດ, ແລະ ເພີ່ມທະວີຄວາມສາມາດໃນການສະໜອງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ພາກເອກະຊົນເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວ. ເງື່ອນໄຂສ່ວນທີສາມໃນເງິນກູ້ວ່າ ເບີປະກັນໃສ່ການເຮັດໃຫ້ລະບຽບການ ສໍາລັບການອອກໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດ ແລະ ໃບອະນຸຍາດການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ມີຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄາດເດົາໄດ້ກວ່າ. ພວກມັນຍັງສະໜອງສໍາລັບການສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການສືບສວນການຮ້ອງຮຽນຂອງປະຊາຊົນ ເພື່ອຮັບ ປະກັນການໄກ່ເກຍຂໍ້ຂັດແຍ້ງຢ່າງຍຸຕິທໍາ ແລະ ເປັນເອກະລາດ ລະຫວ່າງລັດຖະບານ ແລະ ປະຊາຊົນທົ່ວໄປ.

ສ້າງກົນໄກທາງດ້ານກົດໝາຍ ສໍາລັບ ຄວາມຄິດເຫັນຂອງການດໍາເນີນການບໍລິຫານເຊັ່ນ ສ້າງຕັ້ງເຈົ້າໜ້າທີ່ສອບ ສວນຄໍາຮ້ອງຟ້ອງຂອງປະຊາຊົນທີ່ມີຕໍ່ລັດຫຼືການປົກຄອງ ຫຼື ເພື່ອໃຫ້ທົບທວນການພິຈາລະນາຄະດີຫຼືປັບປຸງຄວາມ ສາມາດຂອງໜ່ວຍງານຕໍ່ຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງເພື່ອກວດສອບຫຼືດໍາເນີນຄະດີພຶດຕິກຳທີ່ຜິດກົດໝາຍ.

47. ADB ຈະໃຫ້ການພິຈາລະນາຢ່າງຮອບຄອບຕໍ່ກັບທຸກຄໍາຮ້ອງຈາກ DMC ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອໃນການພັດທະນາຄວາມພະຍາຍາມຕໍ່ຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ. ເພາະວ່າກິດຈະກຳເຫຼົ່ານີ້ມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະເປັນເລື່ອງທີ່ລະອຽດອ່ອນທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ຕ້ອງໃຊ້ຄວາມຮູ້ໃນລາຍລະອຽດຂອງສະຖານະການສະເພາະທີ່ຢູ່ບໍລິເວນຮອບໆ ແຕ່ລະກໍລະນີ, ADB ຈະຈັດພະນັກງານທີ່ມີຄວາມຍືດຍຸນແລະມີການໃຊ້ດຸນພິນິດຢ່າງຮອບຄອບໃນການສະແຫວງ ຫາໂຄງການດັ່ງກ່າວບົນພື້ນຖານຂອງແຕ່ລະກໍລະນີ. ການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງ ADB ຄວນຈະແນະນໍາໂດຍສາມ ຫຼັກການ: (i) ການໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຈະຕ້ອງຖືກຮ້ອງຂໍໂດຍລັດຖະບານຂອງ DMC; (ii) ການຮ້ອງຂໍຈະຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຍຸດທະສາດປະເທດທີ່ດໍາເນີນງານທົ່ວໄປຂອງ ADB ແລະ ພະຍາຍາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນດ້ານການກຳກັບດູແລ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດ; ແລະ (iii) ການຮ້ອງຂໍຄວນຈະຕົກຢູ່ໃນພື້ນທີ່ທີ່ມີ ADB ຢູ່ ຫຼື ບ່ອນທີ່ສາມາດໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນໄດ້.

48. ໃນວິທີການທີ່ຄ້າຍກັນ, ADB ຈະພິຈາລະນາຄວາມພະຍາຍາມຕໍ່ຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງລະດັບທ້ອງຖິ່ນ; ການຈັດກອງປະຊຸມສົນທະນາວຽກງານ, ການສໍາມະນາ, ການປະຊຸມ, ແລະ ກິດຈະກຳການຝຶກອົບຮົມຕ່າງໆ; ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ

ຈັດພິມກ່ຽວຂ້ອງກັບບັນຫາການຕໍ່ຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ; ແລະ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການຮ່ວມມື ກັບທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ອົງການ NGOs ທີ່ມີໜ້າທີ່ ຫຼື ແຜນວຽກທີ່ມີຄວາມກ້າວໜ້າໃນໂຄງການດັ່ງກ່າວ.

49. ພະນັກງານຄວນຈະໃຊ້ສິດອໍານາດຢ່າງລະມັດລະວັງໃນການແກ້ໄຂຫຼາຍບັນຫາທີ່ມັກຈະຍັງຄົງເກີນຂອບເຂດຂອງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງ ADB. ລວມທັງຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ການໂຕ້ຖຽງກັນພາຍ ໃນປະເທດໃນ DMCs ທີ່ກ່ຽວກັບຍຸດທະສາດການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ໂດຍສະເພາະ ຫຼື ກຸ່ມແນວຄວາມຄິດລິເລີ່ມການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ; ໂຄງການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງທາງດ້ານການເມືອງສູງ ແລະ ຖືກກຳນົດເປົ້າໝາຍທີ່ບຸກຄົນ ຫຼື ບຸກຄົນທາງດ້ານການເມືອງໂດຍສະເພາະ; ແລະ ແນວຄວາມຄິດລິເລີ່ມເຊິ່ງສ່ວນໃຫຍ່ຈະຖືກສະແດງອອກທ້າງດ້ານນິໄສ ແລະ ຖືກອອກແບບມາເພື່ອເສີມສ້າງພາບລວງຕາຂອງຄວາມກ້າວໜ້າໂດຍປະສະຈາກຄວາມເປັນຈິງ. ADB ບໍ່ຄວນໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທຸກມາດຕະການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຈົນກວ່າຈະມີຄວາມເຂົ້າໃຈກັບ DMC ກ່ຽວກັບທາດແທ້ ແລະ ຄວາມຄິດລິເລີ່ມເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງຍຸດທະສາດການພັດທະນາພາຍໃນປະເທດນັ້ນ ໂດຍລວມ.

50. ADB ມີກົນໄກຫຼາຍຢ່າງສຳລັບການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການເຈລະຈາກັບ DMCs ໃນປະເດັນຂອງລະບົບການປົກຄອງ (ລວມເຖິງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ), ຕັ້ງແຕ່ຍຸດທະສາດການດຳເນີນການໃນປະເທດ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອໃນການປົກສາຫາລືໂຄງການ, ເພື່ອປະເມີນແຜນງານລະດັບປະເທດ, ປະເມີນຜົນໂຄງການ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການປະເມີນໂຄງການ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ ADB ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ດຳເນີນການຕາມຍຸດທະສາດ ຂອງປະເທດ ແລະ ກຳນົດໂຄງການ, ລວມທັງຮ່າງຍຸດທະສາດຂອງ ປະເທດແລະເອກະສານໂຄງການ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຍັງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ສຳລັບ ໂຄງການເງິນກູ້ ຫຼື TA, ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຄວນຈະແກ້ໄຂຢູ່ໃນຂົງເຂດຂອງລະບົບ ການປົກຄອງທີ່ກວ້າງຂວາງແລະປະເດັນການເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດ. ພວກເຂົາຄວນຈະມີຄວາມຮູ້ ກ່ຽວກັບ ບັນຫາຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງມັນພາຍໃນໂດຍ ສະເພາະຢ່າງຍິ່ງທາງດ້ານພູມມິສາດ ແລະ/ຫຼື ທາງພາກສ່ວນ ຂອບເຂດຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການດຳເນີນການ. ພວກເຂົາຈະນຳໃຊ້ກົນໄກເຫຼົ່ານີ້ເພື່ອຫາລືແລະແນະ ນຳວິທີທາງ ທີ່ ADB ສາມາດຊ່ວຍທາງດ້ານຫຼັກການລວງໜ້າ ກ່ຽວກັບການບໍລິຫານການພັດທະນາຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ລວມທັງມາດຕະການທີ່ ອາດຈະຊ່ວຍຕໍ່ສູ້ກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ໃນປະເທດບ່ອນທີ່ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງມີຜົນກະທົບ ຕໍ່ໂຄງການຂອງ ADB ແລະ ປະເທດໃນກຸ່ມເປົ້າໝາຍທົ່ວໄປສຳລັບການຈະເລີນເຕີບໂຕທາງ ດ້ານເສດຖະກິດ.

51. ການປະເມີນແຜນງານລະດັບປະເທດ ແລະ ການປະເມີນໂຄງການໄດ້ຈັດໃນສະຖານທີ່ທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າປົກສາຫາລືນະໂຍບາຍ ແລະ ວິທີປະຕິບັດທີ່ເປັນອຸປະສັກຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ມີປະສິດທິພາບ ຂອງບັນດາໂຄງການຂອງ ADB. ພາຍໃຕ້ສະຖານະການສວມໃຫຍ່, ພະນັກງານຜູ້ສົ່ງໃສວ່າສໍ້ລາດບັງຫຼວງອາດຈະເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ຈະ ເກີດຂຶ້ນພາຍໃນໂຄງການຂອງ ADB ກຳນົດ ຄວນຈະປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 64 ແລະ ລາຍງານເຖິງທ້ອງຖານສູງກວດສອບທົ່ວໄປ (OGA), ຜູ້ທີ່ຈະກຳນົດຫຼັກສູດທີ່ເໝາະສົມຂອງການປະຕິບັດ. ໃນບາງກໍລະນີ ບ່ອນທີ່ດຳເນີນການຕິດຕາມຢ່າງໄວອາດຈະມີຄວາມຈຳເປັນ, ພະນັກງານສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງ ກ່າວຢ່າງຊັດເຈນກັບບໍລິສັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຕົວແທນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ຫຼື ທ້ອງຖານຕົວແທນການສືບສວນທີ່ເໝາະສົມ ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຫົວໜ້າຂອງພວກເຂົາ ແລະທ້ອງຖານທີ່ປຶກສາທົ່ວໄປ (OGC). ທຸກໆ ການປຶກສາຫາລືກັບບໍລິສັດທີ່ກຳນົດ ຫຼື ຕົວແທນພາກລັດຄວນຈະໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຖືກກຳນົດໃຫ້ດຳເນີນງານສະເພາະຂອງ ADB ຫຼື ກຳນົດກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

52. ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງການສື່ສານຂອງ ADB, ປະທານ, ຮອງປະທານ, ແລະຫົວໜ້າທ້ອງຖານ ຫຼື ພະແນກການສາມາດເວົ້າກັບໜັງສືພິມກ່ຽວກັບບັນຫາຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ທີ່ພວກເຂົາເຫັນວ່າຈຳເປັນໃນການ ປະຕິບັດຂອງການດຳເນີນງານຂອງ ADB. ເຈົ້າໜ້າທີ່ ADB ມີອິດສະຫຼະໃນການປຶກສາຫາລືບັນຫາກ່ຽວກັບການສໍ ລາດບັງ ຫຼວງໃນໄລຍະເວລາທົ່ວໄປ, ໃຫ້ພວກເຂົາປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນແນວທາງການສື່ສານ. ເຖິງແມ່ນວ່າ, ພວກເຂົາບໍ່ຄວນຈະເວົ້າກັບໜັງສືພິມກ່ຽວກັບຕົວຢ່າງສະເພາະເຈາະຈົງຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງຂອງ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃນກຸ່ມບໍລິສັດຈຳໜ່າຍຂອງ ADB ຫຼືໃນ DMCs, ຫຼື ລະດັບທົ່ວໄປຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງພາຍ ໃນບໍລິສັດ ຫຼື ປະເທດທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດກ່ອນໜ້ານີ້ຈາກຮອງປະທານຝ່າຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື, ໃນກໍລະນີການຂາດ ຂອງລາວຜູ້ຊາຍ ຫຼື ລາວຜູ້ຍິງ, ຫົວໜ້າຝ່າຍປະຊາສຳພັນຂອງ ADB.

**ຈຸດປະສົງທີ. 3: ຮັບປະກັນໃຫ້ໂຄງການ ແລະພະນັກງານຂອງ ADB ປະຕິບັດຕາມ
ມາດຕະຖານດ້ານສິນທໍາສູງສຸດ**

53. ຫາກຄວາມພະຍາຍາມຂອງ ADB ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການປະພຶດທີ່ຜິດກົດໝາຍລະຫວ່າງ DMCs ແລະ ບໍລິສັດ ຈໍາໜ່າຍ ແລະ ຜູ້ຮັບເໝົາ ຈະຕ້ອງມີຄວາມໜ້າເຊື່ອຖື, ມັນແມ່ນສິ່ງທີ່ຈໍາເປັນທີ່ພະນັກງານ ADB ຈະໄດ້ມີການຕໍາ ນິຕິເຕືອນເກີນຂອບເຂດ, ແລະ ກົດລະບຽບພາຍໃນຂອງ ADB ແລະຂັ້ນຕອນການສະໜັບສະໜູນຫຼັກປະຕິ ບັດຖືກ ຕ້ອງສູງສຸດ. ໃນຊ່ວງທ້າຍຂອງຫຼັກປະຕິບັດທີ່ສາມຂອງນະໂຍບາຍກຳນົດການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຂອງ ADB ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ ມີມາດຕະການພາຍໃນທີ່ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ ເພື່ອຍົກລະດັບຄວາມຊື່ສັດຂອງການດໍາເນີນງານຂອງ ADB. ມາດຕະການເຫຼົ່າ ນີ້ຈະເກີດຂຶ້ນຕາມ 5 ມິຕິ: (i) ການຮັກສາຄວາມຊື່ສັດຂອງການໃຫ້ກູ້ຢືມເງິນຂອງ ADB ແລະ ການດໍາເນີນ ງານຂອງ TA; (ii) ການເສີມສ້າງນະໂຍບາຍການຈັດຊື້ຂອງ ADB; (iii) ການປັບປຸງຫຼັກປະຕິບັດ ແລະ ການສ້າງກົນໄກການລາຍ ງານພາຍໃນທີ່ເປັນອິດສະຫຼະ ເພື່ອແກ້ໄຂຂໍ້ກ່າວຫາຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃນກຸ່ມ ພະນັກງານ ADB ຫຼື ພາຍໃນການ ດໍາເນີນງານຂອງ ADB ; (iv) ການປັບປຸງແກ້ໄຂຄຸນນະພາບຂອງການຄວບຄຸມ ແລະ ການບໍລິຫານຈັດການ ຂອງເງິນ ກູ້ ADB ແລະ ເງິນຊ່ວຍເຫຼືອຂອງ TA; ແລະ (v) ແລະ ການຮັບປະກັນ ວ່າພະນັກງານ ADB ທັງໝົດມີຄວາມລື່ງເຄີຍ ກັບນະໂຍບາຍຕໍ່ຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ໄດ້ກະທໍາຢ່າງເປັນນິ ໃສກົງກັບທັງພາກເອກະສານ ແລະ ຄວາມມຸ້ງ ໝາຍຂອງນະໂຍບາຍນີ້.

1. ການຮັກສາຄວາມຊື່ສັດຂອງການໃຫ້ກູ້ຢືມເງິນຂອງ ADB ແລະ ການດໍາເນີນງານຂອງ TA

54. ຖ້າຫາກມີຫຼັກຖານທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືກ່ຽວກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃນການໃຫ້ກູ້ຢືມເງິນທຶນຂອງ ADB ຫຼື ເງິນຊ່ວຍ ເຫຼືອຂອງ TA, ADB ຈະແກ້ໄຂບັນຫາດ້ວຍການປຶກສາຫາລືກັບປະເທດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນລະຫວ່າງການປະເມີນ ໂຄງການ ຫຼື ການປະເມີນແຜນງານລະດັບປະເທດ. ການລະເມີດກົດລະບຽບຂອງການກູ້ຢືມເງິນ ຫຼື ຂໍ້ສັນຍາ ຢ່າງຊັດເຈນ ອາດ ຈະເປັນຜົນໃນການຕັດສິນໃຈໂດຍການຈັດເຂົ້າເປັນບັນຊີດໍາລິສັດທີ່ມີສ່ວນຮວມ, ໂຈະການເບີກຈ່າຍເງິນ ຫຼື ຍົກເລີກ ສັນຍາກູ້ຢືມເງິນ.

55. ໃນການຮັກສາກັບການປະຕິບັດການພັດທະນາຂອງກອງທຶນການເງິນລະຫວ່າງປະເທດ IMF ແລະທະນາ ຄານໂລກ, ການບໍລິຫານຈັດການ ແລະ ພະນັກງານຈະພິຈາລະນາບັນຫາຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຫຼາຍໃຫ້ຊັດເຈນ ຫຼາຍຂຶ້ນໃນການກໍານົດຍຸດທະສາດ ແລະ ໂຄງການໃນປະເທດ. ກໍລະນີທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນເຊິ່ງໃນການສໍ້ລາດບັງ ຫຼວງ ໄດ້ກ້າວໄປເຖິງອັດຕາສ່ວນດັ່ງກ່າວທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດອຸປະສັກທີ່ຄໍາສັນຕໍ່ກັບຄວາມຊື່ສັດຂອງການດໍາເນີນງານຂອງ ADB ຫຼື ກ້າວໄປເຖິງການບັນລຸຜົນສໍາລັດຂອງປະເທດທີ່ມີຈຸດປະສົງການພັດທະນາພື້ນຖານ. ພາຍໃຕ້ສະຖານະ ການດັ່ງກ່າວ, ຜູ້ບໍລິຫານອາດຈະເລືອກທີ່ຈະຫຼຸດ ຫຼື ໂຈະການໃຫ້ກູ້ຢືມເງິນຂອງ ADB ແລະ ການດໍາເນີນງານຂອງ TA ໄປຍັງປະ ເທດນັ້ນ ຫຼັງຈາກປຶກສາຫາລືກັບປະເທດນັ້ນ ແລະ ຄະນະກຳມະການ.

56. ເບິ່ງໃນແງ່ກົງກັນຂ້າມ, ສະຖານະການອາດຈະມີຢູ່ທີ່ປະເທດນັ້ນຈິງທີ່ຍັງດໍາເນີນຕໍ່ໄປຢ່າງມີຄວາມໝາຍໃນ ການປັບປຸງປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ, ແລະ ຄວາມຊື່ສັດຂອງພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ. ພາຍໃຕ້ສະຖານະການ ດັ່ງກ່າວ, ຜູ້ບໍລິຫານອາດຈະເລືອກເລັ່ງໂຄງການໃຫ້ກູ້ຢືມເງິນໄວຂຶ້ນ ຫຼື ຈັດຫາກໍາລັງເງິນ TA ເພີ່ມເຕີມເພື່ອຮັບປະກັນ ເຖິງ ຄວາມຍືນຍົງຂອງການປະຕິຮູບໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

57. ໃນແງ່ຂອງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຊັບຊ້ອນແລະຄຸນລັກສະນະທີ່ແຕກຕ່າງກັນຢ່າງສູງຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ມັນ ເປັນສິ່ງທີ່ສໍາຄັນທີ່ການບໍລິຫານຈັດການແລະພະນັກງານຂອງ ADB ຈະຕ້ອງໄດ້ມີຄວາມຍືດຍຸ່ນໃນການຈັດການກັບ ແຕ່ລະກໍລະນີພາຍໃນຂອບເຂດທີ່ໄດ້ວາງອອກໃນນະໂຍບາຍນີ້. ເຖິງແມ່ນວ່າການຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຈໍາເປັນ ສໍາລັບ ຄວາມ ຍຸດຕິທໍາ ແລະ ຄວາມສະໝໍ່າສະເໝີໃນການດໍາເນີນງານ, ແລະ ການຮັບຮອງຄວາມສໍາຄັນຢ່າງແນ່ນອນຂອງນະໂຍ ບາຍ “ຄວາມອິດທິນເທົ່າສູນ” ເມື່ອມີຫຼັກຖານທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງທີ່ມີຢູ່ໃນໝູ່ພະນັກງານ ຫຼື ໂຄງການ ຂອງ ADB, ADB ສັງເກດວ່າ ປະເພດການສໍ້ລາດບັງຫຼວງທີ່ແຕກຕ່າງກັນຈະຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່ ແຕກຕ່າງກັນ. ມັນຈໍາເປັນຕ້ອງ ມີການຕັດສິນຢ່າງລະມັດລະວັງບົນພື້ນຖານຂອງຂໍ້ມູນທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ລາຍລະອຽດ ຂອງສະຖານະ ການ. ຄວາມພະຍາຍາມ

ການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຂອງ ADB ຈະວາງເນັ້ນສະເພາະເມື່ອດໍາເນີນ ການຕາມມາດຕະ ການປະຕິບັດ ແລະ ຄວບຄຸມ ບັງຫຼວງກັນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ມີປະສິດທິຜົນ, ໃນຮູບແບບທີ່ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການລັດຖະທໍາມະ ນູນກຸ່ວກັບ “ເສດຖະກິດ ແລະ ປະສິດທິພາບ.”

2. ການປະຕິຮູບການຈັດຊື້

58. ຄະນະທໍາການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ໂດຍການເປັນປະທານຂອງຫ້ອງການບໍລິການ ການດໍາເນີນງານ ກາງ (COSO) ເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້ໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມເພື່ອກວດສອບນະໂຍບາຍການຈັດຊື້ຂອງ ADB. ຄະນະທໍາການໄດ້ພິຈາລະນາມາດຕະການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຕ່າງໆ ຮັບເອົາໂດຍທະນາຄານໂລກ ໃນເດືອນ ມິຖຸນາ ປີ 1996, ເຊິ່ງມີຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ກູ້ຢືມ, ຜູ້ຊະນະການປະມູນ, ຜູ້ສະໜອງ, ແລະຜູ້ຮັບເໝົາ “ສັງເກດເບິ່ງມາດ ຕະຖານສູງສຸດຂອງຫຼັກຈາລະຍະທໍາ” ໃນລະຫວ່າງການຈັດຊື້ ແລະການດໍາເນີນການຂອງສັນຍາ.²⁵ ໃນການໃຊ້ ວິທີການນີ້, ທະນາຄານໂລກຄວນຈະ

- (i) ປະຕິເສດຂໍ້ສະເໜີກ່ຽວກັບລາງວັນ ຖ້າຫາກວ່າຜູ້ຊະນະການປະມູນສະເໜີແນະລາງວັນທີ່ເປັນແຮງຈູງໃຈໃນການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຫຼື ກະທໍາການໃນລັກສະນະຫຼອກລວງ ໃນການແຂ່ງຂັນກ່ຽວກັບສັນຍາທີ່ກໍາລັງຖືກກ່າວເຖິງ;
- (ii) ການຍົກເລີກສ່ວນຂອງເງິນກູ້ຢືມທີ່ຖືກແບ່ງໃຫ້ກັບການເຮັດສັນຍາອາລັງຫະລິມະຊັບ ຫຼື ວຽກງານຫາກໃນເວລາໃດໆທີ່ລະບຸວ່າການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຫຼື ການກະທໍາໃນລັກສະນະຫຼອກລວງ ເປັນແຮງຈູງໃຈໂດຍຜູ້ຕ່າງໜ້າຜູ້ກູ້ຢືມ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຂອງເງິນໃຫ້ກູ້ຢືມ ໃນລະຫວ່າງ ການຈັດຊື້ ຫຼື ການດໍາເນີນການຂອງສັນຍາກູ້ນັ້ນ, ໂດຍຜູ້ກູ້ບໍ່ຕ້ອງດໍາເນີນການໃຫ້ທັນເວລາ ແລະດໍາເນີນການຕາມຄວາມພໍໃຈເພາະສົມກັບທະນາຄານໂລກ ເພື່ອແກ້ໄຂສະຖານະການໃຫ້ຖືກຕ້ອງ;
- (iii) ເປີດເຜີຍບໍລິສັດທີ່ບໍ່ມີສິດ, ທັງຢ່າງທີ່ບໍ່ມີກໍານົດ ຫຼື ໄລຍະເວລາທີ່ກໍານົດໄວ້, ເພື່ອເປັນການມອບສັນຍາໃຫ້ທຶນຂອງທະນາຄານໂລກ ຖ້າຫາກໃນເວລາໃດກໍຕາມທີ່ກໍານົດວ່າ ບໍລິສັດມີການຈູງໃຈໃຫ້ກະທໍາການທີ່ບໍ່ຊື່ສັດ ຫຼື ມີພຶດຕິກໍາໃນລັກສະນະສໍ້ໂກງໃນການແຂ່ງຂັນສໍາລັບ, ຫຼື ໃນການດໍາ ເນີນການ, ສັນຍາໃຫ້ທຶນຂອງທະນາຄານໂລກ; ແລະ
- (iv) ການມີສິດທິທີ່ຈະກໍານົດໃນສັນຍາໃຫ້ທຶນກູ້ຢືມໂດຍທະນາຄານໂລກ ຂໍ້ກໍານົດຈະຖືກລວມເຖິງຄວາມຕ້ອງການຜູ້ຈໍາໜ່າຍ ແລະ ຜູ້ຮັບເໝົາ ໃນການອະນຸຍາດໃຫ້ທະນາຄານໂລກໃນການກວດສອບບັນຊີຂອງພວກເຂົາ ແລະ ບັນທຶກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການດໍາເນີນການຂອງສັນຍາ ແລະ ທໍາການສອບບັນຊີເຫຼົ່ານັ້ນໂດຍຜູ້ກວດສອບບັນຊີທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍທະນາຄານໂລກ.

59. ຂໍ້ກໍານົດທີ່ຄ້າຍຄືກັນໄດ້ຖືກນໍາມາໃຊ້ໃນ *ນະໂຍບາຍການຄັດເລືອກ ແລະ ການວ່າຈ້າງທີ່ປຶກສາຂອງ* ທະນາຄານໂລກ. ໃນວັນທີ 2 ກັນຍາ ປີ 1997, ຄະນະກໍາມະການທະນາຄານໂລກຕົກລົງທີ່ຈະປັບປຸງແກ້ໄຂນະໂຍບາຍການຈັດຊື້ເພື່ອເຮັດຕາມຄໍາຮ້ອງຂໍ “ບໍ່ມີການຕິດສິນບິນ” ໃນແບບຟອມການປະມູນ, ເຊິ່ງສາມາດຖືກເພີ່ມເຂົ້າໃສ່ໃນໂຄງການໃຫ້ທຶນກູ້ຢືມຂອງທະນາຄານໂລກ ຕາມຄໍາຮ້ອງຂໍຂອງຜູ້ກູ້ ແລະ ຈະເປັນພາລະຂອງບໍລິສັດເພື່ອ ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວກັບການໃຫ້ສິນບິນແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດ.

60. ຄະນະທໍາການໄດ້ພິຈາລະນາມາດຕະການເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ມາດຕະການອື່ນໆ, ເຊິ່ງໄດ້ຖືກປຶກສາຫາລືກັບຜູ້ບໍລິຫານ. ສອດຄ່ອງກັບການສະເໜີແນະຂອງກຸ່ມເຈັດຂາດອຸດສະຫະກໍາ, ແລະມີການຄໍານຶງເຖິງຜົນປະໂຫຍດຂອງການປະຕິບັດທີ່ສອດຄ່ອງກັນໃນພູ MDBs ກ່ຽວກັບການຈັດຊື້ ແລະການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງທີ່ປຶກສາ, ADB ຈະສະເໜີບົດ ບັນຍັດກ່ຽວກັບການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຢ່າງມີປະສິດທິພາບຄືກັນທຸກຢ່າງ ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຖືກຮັບເອົາ ໂດຍທະນາຄານໂລກ ສໍາລັບ ການປະຕິເສດຂໍ້ສະເໜີ, ການຍົກເລີກເງິນກູ້, ການແຈ້ງກ່ຽວກັບການບໍ່ມີສິດທິ, ແລະ ສິດທິການກວດສອບ, ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນໜ້າກ່ອນນີ້. ADB ຍັງຈະແນະນໍາທາງເລືອກ “ບໍ່ມີການຕິດສິນບິນ” ຢູ່ໃນແບບຟອມ

²⁵ R96-112/1 ການສະເໜີແກ້ໄຂເອກະສານເງິນກູ້ຂອງທະນາຄານ ເພື່ອຈຸດປະສົງເຮັດໃຫ້ມີມີປະສິດທິພາບສູງຂຶ້ນໃນການຕໍ່ສູ້ກັບການສໍ້ໂກງ ແລະການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ທະນາຄານລະຫວ່າງປະເທດ ເພື່ອການບູລະນະ ແລະ ການພັດທະນາ, 23 ມິຖຸນາ 1996.

ການປະມູນທີ່ຈະຄ້າຍກັນກັບທະນາຄານໂລກ. ຕາມການຍອມຮັບກ່ຽວກັບເອກະສານນະໂຍບາຍ ຕໍາການສໍາລາດບັງຫຼວງໂດຍຄະນະກຳມະການ, ການປ່ຽນແປງຜົນກະທົບນີ້ຈະລວມຢູ່ໃນນະໂຍບາຍການຈັດຊື້ ແລະ ນະໂຍບາຍການນຳໃຊ້ທີ່ປຶກສາໂດຍທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ ແລະ ຜູ້ກູ້ຢືມ ຂອງ ADB ແລະ ສິ່ງເຖິງຄະນະກຳມະການເພື່ອອະນຸມັດ. ຂໍ້ຄວາມປ່ຽນແປງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຖືກລະບຸໄວ້ໃນພາກຕິດຕັດ 2. ນະໂຍບາຍຈະຖືກ ເພີ່ມເຕີມດ້ວຍບົດບັນຍັດໃນ ລະບຽບການເງິນກູ້ຢືມ ຂອງ ADB ການອະນຸຍາດໃຫ້ ADB ຍົກເລີກສັນຍາເງິນກູ້ ໃນບ່ອນທີ່ມີຫຼັກຖານການສໍາລາດບັງຫຼວງ ຫຼື ພຶດຕິກຳທີ່ມີລັກສະນະຫຼອກລວງ ທີ່ກ່ຽວພັນກັບເລື່ອງຂອງການມອບສັນຍາທີ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນທາງການເງິນໂດຍ ADB.²⁶ ຂໍ້ຄວາມປ່ຽນແປງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້ໃນພາກຕິດຕັດ 3.

61. ນອກຈາກນີ້ ຍັງໄດ້ນຳເອົາມາດຕະການໃໝ່ເຫຼົ່ານີ້, ທີ່ມີຢູ່ໃນນະໂຍບາຍຂອງ ADB ຈະຖືກນຳມາໃຊ້ຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ແລະ ເປັນລະບົບຂັ້ນຕົ້ມ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມເປັນທຳ ແລະ ຄວາມໂປ່ງໃສໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນໃນຂະບວນການຈັດຊື້. ການພິຈາລະນາແບບພິເສດຈະຊ່ວຍໃຫ້ເພື່ອການກຳຈັດຄວາມລ້າຊ້າ ແລະ ຮ້ອງຂໍເພື່ອຂະຫຍາຍເງື່ອນໄຂລວງໜ້າ, ການປະເມີນການປະມູນ, ການມອບສັນຍາ, ການຈ່າຍລ່ວງໜ້າ, ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງໂຄງການ, ແລະ ຂັ້ນຕອນການຈ່າຍໃນຕໍ່ໜ້າ. ຄວາມພະຍາຍາມຫຼາຍຂຶ້ນຈະຊ່ວຍໃຫ້ພິຈາລະນາຈຳນວນ ແລະ ຂອບເຂດຂອງລະດັບການປ່ຽນແປງຢ່າງລະອຽດຖີ່ຖ້ວນຂຶ້ນຕື່ມອີກດ້ວຍ, ລວມໄປເຖິງການແນະນຳການກວດສອບແບບບັງເອີນ, ກັບເປົ້າໝາຍຂອງການສ້າງຄວາມໝັ້ນໃຈ ຄວາມເໝາະສົມຂອງການຮຽກຮອງດັ່ງກ່າວ. ເມື່ອສັນຍາໄດ້ຖືກໃຫ້ທຶນກູ້ຢືມທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນໂດຍ ADB, ເອກະສານສັນຍາຈະຕ້ອງລວມເຖິງການດຳເນີນການຂອງຜູ້ຮັບເໝົາທີ່ບໍ່ໄດ້ເສຍຄ່າທຳນຽມ, ເງິນສົມມະນາບຸນຄຸນ, ສ່ວນຫຼຸດ, ຂອງຂວັນ, ຄ່ານາຍໜ້າ ຫຼື ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອື່ນໆ, ນອກເໜືອຈາກສິ່ງທີ່ສະແດງໃຫ້ ເຫັນໃນການປະມູນເຫຼົ່ານັ້ນ, ຈະຖືກຍົກໃຫ້ ຫຼື ໄດ້ຮັບກ່ຽວກັບເລື່ອງຂອງຂະບວນການຈັດຊື້ ຫຼື ການເຮັດສັນຍາ.

62. ກ່ຽວກັບການດຳເນີນການພາກສ່ວນເອກະຊົນຂອງ ADB, ບັນຫາການຈັດຊື້ມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງຫຼາຍທີ່ສຸດໃນການໃຫ້ທຶນຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ. ໃນວິທີການທີ່ສອດຄ່ອງກັບເອກະສານການເຮັດວຽກ, ການກວດ ຄື ນກ່ຽວກັບການດຳເນີນງານຂອງພາກສ່ວນເອກະຊົນ, ຜູ້ສະໜັບສະໜູນໂຄງການກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ຈະຕ້ອງ ຖືກຄັດເລືອກຈາກລັດຖະບານເຈົ້າພາບໃນລັກສະນະທີ່ໂປ່ງໃສ, ດີແທ້ແມ່ນຄວນຜ່ານການປະມູນການແຂ່ງຂັນ. ຖ້າເປັນໂຄງການທີ່ມີການເຈລະຈາຕໍ່ລອງ, ວິສະວິກຳ, ການຈັດຊື້, ແລະ ສັນຍາການກໍ່ສ້າງສຳລັບໂຄງການຈະຕ້ອງສະເໜີລາຄາທີ່ສາມາດແຂ່ງຂັນໄດ້.

3. ການປັບປຸງຫຼັກປະຕິບັດ ແລະ ການສ້າງກົນໄກການລາຍງານພາຍໃນທີ່ເປັນອິດສະຫຼະ

63. OGC, ໃນການປຶກສາຫາລືກັບພະແນກງົບປະມານ, ພະແນກບຸກຄະລະກອນ ແລະ ລະບົບຄຸ້ມຄອງ (BPMSD), ໄດ້ຮ່າງການແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມຂອງມາດຕາ 4 ຂອງຄຳສັ່ງທາງຝ່າຍບໍລິຫານ ເລກທີ 2.02 ເພື່ອຂະຫຍາຍ ຂອບເຂດການຄວບຄຸມບັນຫາທີ່ກ່ຽວພັນເຖິງການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກທຸລະກິດ ແລະ ກິດຈະກຳສ່ວນຕົວ, ຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານການເງິນ, ການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະກຳທາງດ້ານການຄ້າ, ແລະ ການເປີດເຜີຍຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ທຸລະກິດ. ຈຸດປະສົງຂອງການແກ້ໄຂເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນເພື່ອບໍ່ອ່ງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຂັດແຍ່ງ, ຫຼື ການປະກົດໃຫ້ ເຫັນ ເຖິງຄວາມຂັດແຍ່ງດັ່ງກ່າວໃນໝູ່ສະມາຊິກພະນັກງານລະຫວ່າງຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໜ້າ ທີ່ຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພະນັກງານທີ່ເປັນສະມາຊິກ. ໃນວັນທີ 28 ພຶດສະພາ ປີ 1998, ການບໍລິຫານຈັດການຂອງການປ່ຽນແປງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງ, ແລະ ມາດຕາ 4 ປະຈຸບັນນີ້ ໄດ້ກາຍເປັນຫຼັກປະຕິບັດນຳ ໃຊ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງກັບສະມາຊິກພະນັກງານທຸກຄົນຂອງ ADB.

64. ມາດຕະການເພີ່ມເຕີມແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່ານະໂຍບາຍແລະວິທີດຳເນີນການພາຍໃນຂອງ ADB ສຳລັບ ການແກ້ໄຂບັນຫາຂອງການສໍາລາດບັງຫຼວງ ຫຼື ການປະພຶດທີ່ຜິດກົດໝາຍແມ່ນມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນຂອງ MDBs ອື່ນໆ ແລະ ພັດທະນາການປະຕິບັດທີ່ດີທີ່ສຸດ. ປະຈຸບັນນີ້, ບໍ່ມີຊ່ອງທາງອິດສະຫຼະໃນການເຜີຍແຜ່ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນກ່ຽວກັບການສໍາລາດບັງຫຼວງ, ທີ່ສາມາດລາຍງານສືບສວນ. ພາຍໃຕ້ນະໂຍບາຍນີ້, OGA ຈະເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງການຕິດຕໍ່ ສຳລັບ ຂໍ້ກ່າວຫາຂອງພຶດຕິກຳທີ່ມີລັກສະນະສໍ້ໂກງຫຼອກລວງ ແລະ ການສໍ້

²⁶ OGC 1986. ກົດລະບຽບການດຳເນີນການດ້ານເງິນກູ້ແບບທຳມະດາ. ADB, ມະນີລາ. OGC. 1982. ກົດລະບຽບການດຳເນີນການ ດ້ານເງິນກູ້ແບບພິເສດ. ADB, ມະນີລາ.

ລາດບັງຫຼວງໃນໂຄງການຂອງ ADB ຫຼື ໃນໝູ່ຂອງພະນັກງານ. ໃນການປຶກສາຫາລືກັບພະແນກຍຸດທະສາດ ແລະ ນະໂຍບາຍ (SPD), OGC, BPMSD, COSO, ແລະພະແນກການອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, OGA ຈະພິຈາລະນາມາດຕະ ການທີ່ ເໝາະສົມເພື່ອທີ່ຈະນໍາເອົາມາໃຊ້ພາຍໃຕ້ນະໂຍບາຍນີ້ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ພະນັກງານທັງໝົດຂອງ ADB ແລະ ໂຄງການ ເປັນໄປຕາມມາດຕະຖານສູງສຸດຂອງຫຼັກຈາລິຍະທໍາ.

65. ໃນກໍລະນີທີ່ພະນັກງານ ADB ຫຼືບຸກຄົນພາຍນອກບໍ່ພໍໃຈໂດຍການສັນຫາຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບກໍລະນີພິເສດໃດໜຶ່ງຂອງ OGA, ທີ່ພວກເຂົາສາມາດນໍາມັນມາເປັນສິ່ງສ້າງຄວາມສົນໃຈໃຫ້ກັບຜູ້ບໍລິຫານ, ຜູ້ທີ່ສາມາດກວດສອບວ່າ ກໍລະນີທີ່ຄວນຈະຖືກສົ່ງໄປຫາ OGA ເພື່ອພິຈາລະນາຄືນໃໝ່ເພີ່ມເຕີມອີກ, ສິ່ງໄປຫາຜູ້ສືບສວນ ອິດສະຫຼະ ຫຼື ບໍລິສັດກວດສອບບັນຊີເພື່ອທໍາການກວດສອບ, ຫຼື ຍົກເລີກຖ້າຫາກບໍ່ມີການດໍາເນີນການຕໍ່ໄປຖືກຮັບຮອງ. ສ່ວນ ຍອຍຂອງກໍລະນີທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນນອກຈາກນີ້ ຍັງອາດຈະມີສິດໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາໂດຍຄະນະກຳມະການກວດສອບ, ທີ່ລະບຸວ່າພວກມັນຖືກຕ້ອງກັບຂໍ້ພິຈາລະນາສໍາລັບການກວດສອບທີ່ຖືກລະບຸໄວ້ໃນ ການສ້າງຕັ້ງກ່ຽວກັບພາລະໜ້າທີ່ການກວດສອບ ແລະ ວິທີດໍາເນີນການກວດສອບ ທີ່ຖືກອະນຸມັດໂດຍຄະນະກຳມະການການກວດສອບ ຄັ້ງວັນທີ 9 ຕຸລາ ປີ 1996.²⁷

4. ບັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງການຄວບຄຸມ

66. ຄະນະກຳມະການຄວບຄຸມຄວາມຊື່ສັດປະກອບດ້ວຍສະມາຊິກທີ່ຖືກສະເໜີດ້ວຍການລົງຄະແນນສຽງສາມທ່ານ, ເຊິ່ງໜຶ່ງໃນນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກຄັດເລືອກຈາກລາຍຊື່ສະມາຊິກພາຍນອກ, ທົ່ວໜ້າ, OAI ຈະສະເໜີຊື່ ແລະ ປະທານຈະຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງສະມາຊິກໃນໝູ່ພະນັກງານລະດັບສູງຂອງ ADB ແລະ ບຸກຄົນພາຍນອກທີ່ບໍ່ແມ່ນພະນັກ ງານຂອງ ADB ຜູ້ທີ່ມີຊື່ສຽງດີ, ເພື່ອດໍາລົງຕໍາແໜ່ງໃນໄລຍະເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້.²⁸ ຜູ້ອໍານວຍການ, OAI ຫຼື ເຊັ່ນພະນັກງານຜູ້ອື່ນໆອາດຈະຕັດສິນໂດຍປະທານ, ຈະຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງສໍານັກງານເລຂາທິການ (ໂດຍບໍ່ມີການລົງຄະແນນສຽງ) ໃຫ້ກັບຄະນະກຳມະການຄວບຄຸມຄວາມຊື່ສັດ, ແລະ ຈະຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າສະມາຊິກທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງແຕ່ລະ ກອງປະຊຸມນັ້ນບໍ່ມີຄວາມຂັດແຍ່ງກັນເລື່ອງຜົນປະໂຫຍດເມື່ອເຂົ້າຮ່ວມໃນການປຶກສາຫາລື ແລະ ຕັດສິນຂອງຄະນະກຳມະການຄວບຄຸມຄວາມຊື່ສັດ. ພະນັກງານ, ລວມທັງຕົວແທນຈາກທ້ອງຖານບໍລິການການດໍາເນີນງານສູນກາງ ແລະ ຫ້ອງການທີ່ປຶກ ສາທົ່ວໄປອາດຈະຮຽກຮ້ອງເພື່ອໃຫ້ຄໍາແນະນໍາຄະນະກຳມະການຄວບຄຸມຄວາມຊື່ສັດ. ການຕັດສິນຂອງຄະນະກຳມະ ການຄວບຄຸມຄວາມຊື່ສັດຈະເປັນໄປຕາມຄະແນນສຽງຂ້າງຫຼາຍ ເຊິ່ງ, ຢ່າງໃດກໍຕາມ ຈະຕ້ອງມີການລົງຄະແນນ ສຽງຂອງສະມາຊິກພາຍນອກຂອງຄະນະກຳມະການຄວບຄຸມຄວາມຊື່ສັດ. ໃນກໍລະນີການລົງຄະແນນສຽງຂອງສະມາ ຊິກພາຍນອກບໍ່ຢູ່ໃນສ່ວນຂອງການຕັດສິນໃຈສ່ວນຫຼາຍ, ກອງປະຊຸມຄັ້ງໃໝ່ຈະຕ້ອງຖືກຈັດຂຶ້ນ ໂດຍສໍານັກງານເລຂາ ທິການ, ທີ່ມີການກ່ຽວພັນ, ໃນສ່ວນທີ່ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້, ສະມາຊິກທັງສາມຄົນທີ່ພິຈາລະນາ ກໍລະນີໃນຕອນຕົ້ນ, ບວກ ກັບການເພີ່ມສະມາຊິກພາຍໃນແລະສະມາຊິກພາຍນອກອີກດ້ວຍ. ກອງປະຊຸມຄະນະກຳມະການຄວບຄຸມຄວາມຊື່ ສັດ ຄັ້ງທີສອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, ການຕັດສິນຈະຕ້ອງເປັນໄປຕາມສຽງຂ້າງຫຼາຍ.

67. ຄວາມອາດສາມາດຂອງ OGA ຈະຖືກໄດ້ຮັບການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງເພື່ອໃຫ້ສາມາດແຜ່ແກ້ໄຂບັນຫາຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຢ່າງມີປະສິດທິພາບ. ການຝຶກອົບຮົມເປັນພິເສດໃນດ້ານການສືບສວນດ້ານການບັນຊີ ແລະ ເທັກນິກການສືບສວນອື່ນໆຈະຖືກຈັດໃຫ້ຂຶ້ນ, ແລະ ກ້າວໄປເຖິງການຄັດເລືອກນັກວິເຄາະທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ພະນັກງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ. ພະນັກງານທີ່ຮັບເຂົ້າເພີ່ມທີ່ມີຄວາມສາມາດສະເພາະໃນພື້ນທີ່ເລົ່ານີ້ ຈະຕ້ອງໄດ້ຖືກປະກາດຮັບສະໜັກເອົາ. ຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງ OGA ເພື່ອບັບປຸງຂັ້ນຕອນການເຮັດວຽກພາຍໃນໃຫ້ດີຂຶ້ນ ເພື່ອເພີ່ມຊັບພະຍາກອນໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນສໍາລັບການກວດສອບພື້ນທີ່ທີ່ມີຄວາມສູງສູງ ແລະ ພື້ນທີ່ ທີ່ມີຜົນກະທົບສູງຈະໄດ້ດໍາເນີນຕໍ່ໄປ. OGA ຈະອຸທິດເວລາໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນເພື່ອດໍາເນີນການກວດສອບກິດຈະກຳທີ່ ກ່ຽວພັນເຖິງການຈັດຊື້ຂອງໂຄງການ, ເຊິ່ງຈະຊ່ວຍປ້ອງກັນ ແລະ ກວດສອບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຫຼື ຮູບແບບອື່ນໆ ຂອງສໍ້ໂກງ. ໃນການຮ່ວມມືກັບສະຖາບັນສູງສຸດໃນການກວດສອບ DMCs ຂອງ ADB, OGA ຍັງຈະເລີ່ມຕົ້ນລໍາດັບຂອງການກວດສອບ

²⁷ Doc. R225-95, ການກຳນົດພາລະໜ້າທີ່ຂອງການກວດສອບ. ວັນທີ 10 ເດືອນ ພະຈິກ. ເນື່ອງຈາກຫຼາຍພື້ນທີ່ບ່ອນທີ່ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ອາດມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນຫຼາຍທີ່ສຸດ (ເຊັ່ນ ການຈັດຊື້ ຫຼື ການຄັດເລືອກທີ່ປຶກສາ) ຕົກໃນສະພາບເກີນອໍານາດທີ່ຖືກມອບພາຍໃຫ້ ຂອງຄະນະກຳ ມະການກວດສອບຂອງ ADB, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄາດລ່ວງໜ້າວ່າມີກໍລະນີໜ້ອຍໜຶ່ງຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງທີ່ຖືກກວດຫາວ່າມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະ ຖືກນໍາຂຶ້ນ ມາກອນຄະນະກຳມະການ.

²⁸ ໄລຍະເວລາທີ່ກຳນົດປົກກະຕິຈະເປັນ 24 ເດືອນ, ແຕ່ທົ່ວໜ້າ, OAI ແລະຫຼືປະທານອາດຈະກຳນົດໄລຍະເວລາທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

ໂດຍບໍ່ໄດ້ເລືອກຂອງໂຄງການ ADB ເພື່ອຕິດຕາມການເຄື່ອນໄຫວທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ຄວາມຄືບໜ້າທາງພາຍ ນອກ. OGA ຈະເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານກັບສະຖາ ບັນກວດສອບສູງສຸດໃນ ADB DMCs, ແລະ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບໜ່ວຍງານອື່ນໆຂອງ ADB ມັນຈະມີບົດບາດ ໃນການກຳນົດຄວາມຕ້ອງການຍົກລະ ດັບຄວາມອາດສາມາດໃນການກວດສອບຂອງສະຖາບັນດັ່ງກ່າວ. OGA ຍັງຈະພິຈາລະນາວິທີການລາຍງານການ ກວດສອບໂຄງການ ເຊິ່ງສາມາດເຮັດໄດ້ຫຼາຍວິທີ ແລະ ນຳມາໃຊ້ງ່າຍໃຫ້ກັບ ພະນັກງານຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ປະສິດທິ ຜົນຂອງ ມາດຕະການເຫຼົ່ານີ້ ຈະຖືກປະເມີນຫຼັງຈາກປິດທຳອິດ ແລະ ຂັ້ນຕອນເພີ່ມເຕີມຈະຖືກ ພິຈາລະນາຕາມຄວາມ ຈຳເປັນ.

68. ໃນບົດຄວາມຂອງການສະເໜີແນະຂອງຄະນະທຳການໃນການປັບປຸງຄຸນນະພາບໂຄງການ, ຊັບພະຍາກອນ ຫຼາຍຢ່າງທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນແລ້ວສາມາດນຳເອົາມາໃຊ້ໄດ້ ເພື່ອປັບປຸງຄວາມຖີ່, ໄລຍະເວລາ, ແລະ ຄຸນນະພາບ ຂອງພາ ລະໜ້າທີ່ໃນການບໍລິຫານໂຄງການ.²⁹ ການດູແລຮັກສາຈະຖືກນຳໄປຂະຫຍາຍຄວາມຂຽວຊານທາງດ້ານເທັກນິກຂອງ ການເຮັດພາລະກິດເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າພະນັກງານທີ່ມີຄຸນວຸດທິທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມ, ໂດຍສະເພາະໃນ ຂົງເຂດທາງດ້ານການເງິນ, ການບໍລິຫານຈັດການ ແລະ ນະໂຍບາຍ. ເຖິງແມ່ນວ່າມັນອາດຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ້ໃນການ ຍົກລະ ດັບຄຸນນະພາບຂອງການຄວບຄຸມດູແລໂຄງການໃຫ້ທົ່ວທັງໝົດ, ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມຈະຖືກນຳໄປສູ່ການຍົກລະ ດັບຄຸນ ນະພາບຂອງການຄວບຄຸມດູແລໂຄງການທີ່ມີຄວາມສູງໂດຍສະເພາະ ແລະ ການລິເລີ່ມໂຄງການຂອງການ ກວດສອບ ແບບສຸມເພື່ອຕິດຕາມການເຄື່ອນໄຫວຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ.³⁰

69. ສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນ ຄຳແນະນຳດ້ານການບໍລິຫານໂຄງການ ແລະ ຄູ່ມືການເບີກຈ່າຍເງິນກູ້ ຈະຖືກປັບປຸງ ເພື່ອ ກຳນົດເງື່ອນໄຂໃຫ້ພະນັກງານບັນຊີທີ່ມີຄຸນວຸດທິໄດ້ຖືກຄັດເລືອກໂດຍຫ້ອງການຕົວແທນການບໍລິຫານ ຫຼື ການດຳ ເນີນການ ແລະ ລະບົບການຄວບຄຸມພາຍໃນທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ລະບົບການບັນຊີຢູ່ໃນສະຖານທີ່ ສຳລັບ ໂຄງ ການ ກ່ອນການເບີກຈ່າຍເງິນກູ້ສາມາດເຮັດໄດ້. ການພິຈາລະນາຈະໄດ້ຮັບການວາງແຜນ ແລະ ໃຊ້ໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດ ຈາກຕົວຊີ້ ວັດທີ່ມີປະສິດທິພາບທີ່ເໝາະສົມໃນການຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ຄວາມຄືບໜ້າ ດ້ານອື່ນຢ່າງເປັນ ປະຈຳໃນທຸກໆສາມເດືອນ, ແລະ ທຸກໆຄວາມແຕກຕ່າງກັນລະຫວ່າງປະສິດທິພາບໃນການກຳນົດ ເປົ້າໝາຍ ແລະ ປະສິດ ທິພາບຂອງການດຳເນີນງານຕົວຈິງຈະຕ້ອງມີເຫດຜົນສົມຄວນ. ຄຸນນະພາບຂອງລະບົບການ ບໍລິຫານຂໍ້ມູນຂ່າວສານຂອງ ADB ຈະຕ້ອງມີການຍົກລະດັບເພື່ອສະໜອງໃຫ້ຜູ້ຈັດການມີຂໍ້ມູນທີ່ທັນກັບເວລາຫຼາຍ ຂຶ້ນເພື່ອຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂອງໂຄງການ, ການບໍລິຫານຈັດການເງິນກູ້, ແລະ ສະຖານະພາບດ້ານງົບປະ ມານໃນການດຳເນີນງານໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດ.

70. ເມື່ອມີຫຼັກຖານທີ່ໜ້າສົນໃຈວ່າກິດຈະກຳທີ່ມີລັກສະນະການສໍ້ລາດບັງຫຼວງທີ່ຜິດກົດໝາຍໄດ້ຂັດຂວາງປະ ສິດທິພາບຂອງໂຄງການຂອງ ADB ຫຼື ຫຼຸດຜົນຕອບແທນຂອງພວກເຂົາ, ບັນຫານີ້ຄວນຈະສັງເກດໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນໃນ ບັນດາເອກະສານຂອງ ADB, ລວມທັງບົດລາຍງານການກວດສອບໂຄງການ, ບົດລາຍງານຜົນສຳເລັດ ໂຄງການ, ບົດ ລາຍງານການປະເມີນຜົນໂຄງການ, ບົດລາຍງານການກວດສອບປະສິດທິພາບການດຳເນີນງານ, ແລະ ເອກະສານ ອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອໃຫ້ການດຳເນີນການແກ້ໄຂທີ່ເໝາະສົມໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາ. ບັນດາຜູ້ຈັດການ ແລະ ພະນັກ ງານຄວນ ຈະຫຼີກຫຼ່ຽງການນຳໃຊ້ພາສາທີ່ເຂົ້າໃຈຍາກ ຫຼື ສັບສູງພາບເຊິ່ງອາດຈະເຮັດໃຫ້ເຂົ້າໃຈ ຄຸນລັກສະນະຂອງບັນ ຫາຍາກ.³¹

5. ການຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມກ້າວໜ້າຂອງພະນັກງານ

71. ມາດຕະການເຫຼົ່ານີ້ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນ ຖ້າຫາກພະນັກງານຂອງ ADB ບໍ່ຄຸ້ນເຄີຍກັບຂໍ້ກຳນົດຂອງນະໂຍ ບາຍ ຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ຫຼີກການປະຕິບັດ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ ເນື່ອງຈາກຄວາມດຸໝັ້ນຂອງການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງ ພວກເຂົາ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ມັນບໍ່ແມ່ນຈຸດມຸ່ງໝາຍຂອງນະໂຍບາຍນີ້ໃນການປ່ຽນແປງພະນັກງານ ADB ໃຫ້ກາຍເປັນ “ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕຳຫຼວດ,” ຫຼື ເພື່ອກຳນົດເປົ້າໝາຍຂອງການຫຼຸດຜ່ອນການສໍ້ລາດບັງຫຼວງທີ່ສຳຄັນກວ່າ ເປົ້າໝາຍການພັດ ທະນາອື່ນໆ, ພະແນກການແລະພະນັກງານທັງໝົດມີຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່ໜ້າສົນໃຈເພື່ອຮັບປະກັນເຖິງຄວາມຊື່ສັດ ຂອງການດຳເນີນງານຂອງ ADB ພາຍໃນຂົງເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງໃຜລາວ. ພະນັກງານ ADB ຈະຕ້ອງທຳ

²⁹ ADB. 1995. ບົດລາຍງານຂອງຄະນະປະຕິບັດງານກ່ຽວກັບການປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງໂຄງການ. ມະນີລາ, ໜ້າ. 22–26.
³⁰ ນະໂຍບາຍຈະຖືກປະກາດອອກເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງທີ່ຖືກນຳສະເໜີ. ກ່ອນນີ້, ພະນັກງານຈະພິຈາລະນາ ວິທີການດຳເນີນງານຂອງ ADB ເຊິ່ງສາມາດເພີ່ມຄວາມຄ່ອງຕົວ ແລະ ມາດຕະການທີ່ມີປະສິດທິພາບເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການຕິດ ຕາມ ການເຄື່ອນໄຫວໂຄງການ ແລະ ການຄວບຄຸມດູແລສາມາດຖືກນຳມາໃຊ້.
³¹ ສຳລັບຕົວຢ່າງທີ່ຖືກສູດກ່ຽວກັບວິທີທີ່ວ່າຂໍ້ກ່ຽວກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງສາມາດຖືກຈັດການຢ່າງກົງໄປກົງມາ ແລະ ໃນທາງການຫຼຸດ ໃນເອກະສານທະນາຄານ, ໃຫ້ເບິ່ງ Post-Evaluation Office. 1997. ການສຶກສາພິເສດກ່ຽວກັບປະເດັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການວ່າຈ້າງທີ່ປຶກສາໃນໂຄງການເງິນກູ້ຂອງທະນາຄານ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງພວກມັນຕໍ່ກັບຜົນການດຳເນີນງານຂອງໂຄງການ. ADB, ມະນີລາ.

ຄວາມເຂົ້າໃຈກັບເນື້ອຫາຂອງນະໂຍບາຍ ແລະ ທິດຊື່ນໍາພະນັກງານດ້ວຍຕົວເອງ, ແລະ ກະກຽມຕອບສະໜອງຢ່າງເໝາະສົມຕາມຄວາມຕ້ອງການ.

72. ຄວາມຊື່ສັດຂອງພະນັກງານ ADB ແມ່ນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງຊັບສິນທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງສະຖາບັນ, ແລະ ການລະເມີດຫຼັກປະຕິບັດຂອງ ADB ຂອງພະນັກງານ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈະຖືກດໍາເນີນການຢ່າງ ເຄັ່ງຄັດ. ທຸກໆຂໍ້ກ່າວຫາຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຫຼື ການປະພຶດທີ່ຜິດກົດໝາຍໂດຍພະນັກງານຂອງ ADB ຄວນຈະຖືກສົ່ງໄປຫາ OGA, ທີ່ຮ່ວມກັບພະແນກການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ADB ຈະກວດສອບຄວາມ ໜ້າເຊື່ອຖືຂອງການກ່າວ ຫາ ແລະ ຄວາມຈໍາເປັນໃນການສືບສວນໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ. ການຮຽກຮ້ອງຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືຈະ ຖືກສືບສວນທັນທີໃນ ທຸກໆດ້ານ, ແລະຖືເປັນຄວາມລັບໂດຍ OGA ແລະ BPMSD, ຜູ້ທີ່ສາມາດດຶງດູດເອົາ ຄວາມຊຽງຂານເພີ່ມເຕີມພາຍໃນ ຫຼື ພາຍນອກຂອງ ADB ຕາມຄວາມຈໍາເປັນ. ຕາມຂັ້ນຕອນການລົງໂທດທາງ ວິໄນທີ່ລະບຸໃນລະບຽບບໍລິຫານ ເລກທີ 2.04, ພະນັກງານໄດ້ຄົ້ນພົບພຶດຕິກຳທີ່ມີຄວາມຜິດດັ່ງກ່າວໂດຍຂຶ້ນຢູ່ກັບ ຈໍານວນຄັ້ງຂອງການລົງໂທດ, ລວມທັງການແຕ່ງຕັ້ງໜ້າທີ່ໃໝ່, ການຫຼຸດຊັ້ນ, ການຢຸດຈ່າຍເງິນເດືອນຊົ່ວຄາວ, ການຊົດໃຊ້ຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ/ຫຼື ຈ່າຍຄ່າປັບ ໃໝ່, ການຍົກເລີກ, ແລະ ການໄລ່ອອກການໂດຍທັນທີ.³² ການລົງໂທດເຫຼົ່ານີ້ຈະໃຊ້ ກັບສະຖານະການຂອງ ພະນັກ ງານທີ່ສ້າງຮັ່ງຄູນມີແກ່ຕົນເອງໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຜິດກົດໝາຍ ແລະ/ຫຼື ການກະທໍາທີ່ໄກ້ຄຽງກັບສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ແລະ ໃນກໍລະນີທີ່ພວກເຂົາຊັກຈູງຄືນອີ່ນໃຫ້ກະທໍາເຊັ່ນນັ້ນ.

73. ເພື່ອຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມກ້າວໜ້າຂອງພະນັກງານ, SPD, OGC, OGA, ແລະ BPMSD ຈະເຮັດວຽກຮ່ວມກັນໃນການຈັດລະດັບການປະຊຸມຝຶກອົບຮົມພາຍໃນ ແລະ ການສໍາມະນາເພື່ອແຈ້ງໃຫ້ພະນັກງານໄດ້ຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍຂອງ ADB ແລະ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະ ທາງເລືອກທີ່ສະຫຼັບສັບຊ້ອນໃນການຊ່ວຍເຫຼືອຄວາມພະຍາຍາມ ຂອງລັດຖະບານ DMC, ຜູ້ຈໍາໜ່າຍ, ແລະ ຜູ້ຮັບເໝົາໃນການຕໍ່ສູ້ກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ.

³² ມາດຕາ 5 ຂອງລະບຽບການບໍລິຫານ ເລກທີ 2.04 ຈັດໃຫ້ສໍາລັບຂັ້ນຕອນຂອງການອຸທອນໄປຍັງຄະນະກຳມະການການອຸທອນ ແລະ ໃນທີ່ ສຸດໄປຍັງສານປົກຄອງ.

VI. ຂໍ້ສະຫຼຸບ ແລະການສະເໜີແນະ

74. ເອກະສານນີ້ສະເໜີແນະຈຳນວນຂອງມາດຕະການທີ່ເປັນຮູບປະທຳສຳລັບການກຳນົດນະໂຍບາຍຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ. ມາດຕະການເຫຼົ່ານີ້ສາມາດຈົບລົງດ້ວຍສາມເສັ້ນກຳນົດ: ການແກ້ໄຂປັບປຸງໃໝ່ກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍຂອງ ADB ແລະນະໂຍບາຍຂອງພະນັກງານ, ແນວຄິດລິເລີ່ມກ່ຽວກັບການບໍລິຫານໂຄງການ ແລະ ການວາງແຜນໃໝ່, ແລະ ການປ່ຽນແປງການບໍລິຫານພາຍໃນ.

75. ການສະເໜີແນະນະໂຍບາຍຕໍ່ໄປນີ້ໄດ້ຖືກສົ່ງໄປເພື່ອພິຈາລະນາແລະອະນຸມັດໂດຍຄະນະກຳມະການ:

- (i) ນຳເອົາວິທີການແລະຄຳແນະນຳທີ່ມີຢູ່ໃນເອກະສານນີ້ເປັນເອກະສານນະໂຍບາຍແລະເປັນຄຳສັ່ງບໍລິຫານຈັດການໃນແບບຟອມຂອງການແນະນຳພະນັກງານ.
- (ii) ການພິຈາລະນາອະນຸມັດແກ້ໄຂແນວທາງຂອງ ADB ກ່ຽວກັບການຈັດຊື້ ແລະ ການນຳໃຊ້ ທີ່ປຶກສາ ແລະ ການສະເໜີແກ້ໄຂກົດລະບຽບການດຳເນີນງານດ້ານເງິນກູ້ແບບທຳມະດາ ແລະ ແບບພິເສດ ຂອງ ADB ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນພາກຕິດຄັດ 2 ແລະ 3 ເປັນຕົ້ນ.
- (iii) ການພິຈາລະນາການປ່ຽນແປງເພີ່ມເຕີມຢູ່ໃນ ຄຳແນະນຳການບໍລິຫານໂຄງການ ແລະ ຄູ່ມືການເບີກຈ່າຍເງິນກູ້ ເພື່ອເສີມສ້າງການຄວບຄຸມທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ປັບປຸງຂໍ້ກຳນົດໃນການລາຍ ງານ.

76. ເອກະສານນີ້ໄດ້ແນະນຳການປ່ຽນແປງຕໍ່ໄປນີ້ໃນການບໍລິຫານໂຄງການແລະການວາງແຜນຂອງ ADB:

- (i) ສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງ ADB ກ່ຽວກັບບັນຫາຂອງການເສີມສ້າງຄວາມສາມາດ ແລະ ການບໍລິຫານ, ກັບຄວາມເອົາໃຈໃສ່ສະເພາະໃນການສົ່ງເສີມຕະຫຼາດເສລີນິຍົມ ແລະ ການປະຕິຮູບການບໍລິຫານຈັດການຂອງພາກລັດ.
- (ii) ເພີ່ມຄວາມສຳຄັນໃນການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງສະຖາບັນຫຼັກ ເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າ ຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຢູ່ໃນ DMCs (ເຊັ່ນ ໜ່ວຍງານກວດສອບສູງສຸດ, ໜ່ວຍງານ ຈັດຊື້, ໜ່ວຍງານທີ່ກຳນົດລະບຽບ, ໜ່ວຍງານຜູ້ກວດກາພັກລັດ ແລະ ອື່ນໆ.) ເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງທີ່ຄວາມສຳຄັນກວ່າຂອງ ADB ໃນການເສີມສ້າງຄວາມສາມາດ ແລະ ການບໍລິຫານ.
- (iii) ບ່ອນທີ່ເໝາະສົມ, ສະໜັບສະໜູນຄວາມຄິດລິເລີ່ມໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່ກ້າວໜ້າ ແລະ ຄວາມໂປ່ງໃສໃນພູມິພາກອາຊີແລະປາຊີຟິກໂດຍຜ່ານທຶນຊ່ວຍເຫຼືອຂອງ TA.
- (iv) ຍົກລະດັບຄຸນນະພາບການຄວບຄຸມໃນລະຫວ່າງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການແລະເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການປະເມີນໂຄງການ, ໂດຍເນັ້ນສະເພາະເມື່ອໂຄງການເຫຼົ່ານັ້ນມີຄວາມສູງສູງ.
- (v) ພັດທະນາລຳດັບຂອງການຝຶກອົບຮົມສຳມະນາ, ການປະຊຸມສົນທະນາວຽກງານ, ແລະອື່ນໆ. ກ່ຽວ ກັບ ນະໂຍບາຍຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຂອງ ADB ແລະ ວິທີການທີ່ເຮັດໃຫ້ພະນັກງານສາມາດມີ ຄວາມກ້າວໜ້າທີ່ດີທີ່ສຸດທາງດ້ານຄວາມຊື່ສັດໃນການດຳເນີນງານຂອງ ADB ແລະ ການເຮັດວຽກ ຮ່ວມກັນກັບ DMCs.
- (vi) ເຜີຍແຜ່ແຜນພັບໂຄສະນາ ແລະ ເຄື່ອງສື່ສານທາງດ້ານຂໍ້ມູນທີ່ເຂົ້າໃຈງ່າຍທີ່ອະທິບາຍກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຂອງ ADB ເພື່ອເຜີຍແຜ່ໃນສາທາລະນະ.

77. ສຸດທ້າຍ, ເອກະສານນີ້ສະເໜີແນະນຳການປ່ຽນແປງດ້ານການບໍລິຫານໃນການການດຳເນີນງານຂອງ ADB ໃນລະດັບພະແນກການ/ທ້ອງຖານດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- (i) ບັງຄັບໃຊ້ຂໍ້ແນະນຳດ້ານການຈັດຊື້ຢ່າງເຄັ່ງຄັດຂຶ້ນຕື່ມເພື່ອຫຼີກລຽງຄວາມລ່າຊ້າທີ່ບໍ່ຈຳເປັນ, ການຍຶດເວລາອອກໄປ, ແລະ ຄຳສັ່ງການປ່ຽນແປງຫຼາຍເກີນໄປ.
- (ii) ການກຳນົດເອົາ OGA ເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງການຕິດຕໍ່ສຳລັບກໍລະນີການກ່າວຫາກ່ຽວກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງລະຫວ່າງໂຄງການ ADB ແລະພະນັກງານ, ແລະ ແນະນຳໃຫ້ OGA ແກ້ໄຂບັນຫາຕາມວິທີການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃນການປຶກສາຫາລືກັບພະແນກການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ADB.
- (iii) ໃນການປຶກສາຫາລືກັບ BPMSD, ພິຈາລະນາການເພີ່ມເສີມພະນັກງານຂອງ OGA ເພື່ອເຮັດໃຫ້ສາມາດດີຂຶ້ນ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຮັບຜິດຊອບພາຍໃຕ້ນະໂຍບາຍນີ້.
- (iv) ໃນການປຶກສາຫາລືກັບ BPMSD ແລະ COSO, ພິຈາລະນາວິທີທາງທີ່ມີປະສິດທິພາບເພື່ອເສີມ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການຕິດຕາມການເຄື່ອນໄຫວແລະ ຄວບຄຸມດູແລໂຄງການ, ແລະ ທຸກໆແຫຼ່ງ ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມທີ່ອາດຈະມີຄວາມຈຳເປັນໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານເຫຼົ່ານີ້.
- (v) OGA ແລະ BPMSD ດຳເນີນການຮ່ວມກັນໂດຍກົງໃນການຈັດຊຸດການຝຶກອົບຮົມທາງດ້ານການສືບສວນອາຊະຍາກຳທາງການບັນຊີ ແລະ ເທັກນິກການສືບສວນອື່ນໆ ເພື່ອຄັດເລືອກພະນັກງານ OGA, ນັກວິເຄາະທາງດ້ານການເງິນ, ແລະ ພະນັກງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ.
- (vi) OGC ແລະ BPMSD ດຳເນີນການຮ່ວມກັນໂດຍກົງໃນການຈັດຊຸດສຳມະນາ ແລະ/ ຫຼື ກິດຈະກຳຂໍ້ມູນຂ່າວສານອື່ນໆ ເພື່ອແຈ້ງໃຫ້ພະນັກງານ ADB ຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂລະບຽບບໍລິຫານເລກທີ 2.02; ມາດຕາ 4 ກ່ຽວກັບຫຼັກປະຕິບັດຂອງພະນັກງານເຊິ່ງໄດ້ຖືກເຊັນຮັບຮອງ ໂດຍຜູ້ບໍລິຫານຈັດການ ລົງວັນທີ 28 ພຶດສະພາ ປີ 1998.

78. ເພື່ອຕິດຕາມການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ປະສານງານກ່ຽວກັບຄວາມພະຍາຍາມໃນຄວາມຄິດລິເລີ່ມຕໍ່ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ການວາງແຜນຂອງ ADB, ບັນດາພະແນກການ ແລະ ຫ້ອງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈະຖືກຂໍຮ້ອງໃຫ້ SPD, OGA, ແລະ OGC (ໃນກອບຂອງກົດໝາຍ ແລະ ປະເດັນທາງກົດໝາຍກ່ຽວຂ້ອງກັບຂົງເຂດອື່ນໆ ຂອງການດຳເນີນການ) ທີ່ມີການປະເມີນເປັນບາງຄັ້ງຄາວກ່ຽວກັບວິທີການທີ່ພວກເຂົາກຳລັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ກຳນົດຂອງນະໂຍບາຍ.

79. ຫຼັງຈາກຄະນະກຳມະການ ອະນຸມັດກ່ຽວກັບບັນຫານະໂຍບາຍການດຳເນີນງານຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຂອງ ADB, ເອກະສານຄະນະກຳມະການນີ້ອາດຈະຖືກສົ່ງວຽນມາວິເຄາະໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມໃນປະສົບການ ຂອງ ADB ກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ທີ່ນຳສະເໜີການປັບປຸງວິທີການດຳເນີນງານຕາມຄວາມ ຈຳເປັນ, ແລະ ການສະແດງໃຫ້ເຫັນງົບປະມານສະເພາະຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ຜົນກະທົບດ້ານຊັບພະຍາກອນ ອື່ນໆ.

VII. ພາກຕິດຄັດ

1. ລາຍລະອຽດຂອງການບໍລິຫານປົກຄອງ ແລະ ຄວາມຄິດລິເລີ່ມໃນການເສີມສ້າງຄວາມ ອາດສາມາດ ດ້ວຍອີງ ປະກອບການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ
2. ການແກ້ໄຂທີ່ສະເໜີແນວທາງຂອງ ADB ສໍາລັບການຈັດຊື້ທີ່ກ່ຽວພັນເຖິງການສໍ້ລາດບັງ ຫຼວງ
3. ການແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມການສະເໜີລະບຽບການດໍາເນີນການດ້ານເງິນຄູ້ແບບທໍາມະດາແລະ ແບບພິເສດ

ພາກຕິດຄັດ 1, ໜ້າ 1

ລາຍລະອຽດຂອງແນວຄິດລິເລີ່ມດ້ານການປົກຄອງ ແລະ ການເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ທີ່ມີອົງປະກອບດ້ານການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຢ່າງແຂງແຮງ

ໜ່ວຍງານເປົ້າໝາຍ	ປະເພດຂອງການແຊກແຊງ	ຕົວຢ່າງ
<p>ຝ່າຍບໍລິຫານ ຄະນະກຳມະການ ລາຊະການພົນລະເຮືອນ</p> <p>ກະຊວງການເງິນ/ ກະຊວງການພັດທະນາ</p> <p>ກະຊວງບໍລິຫານສາຂາຕ່າງໆ, ຕົວແທນ ແລະພະແນກການ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ທົບທວນຄືນການຈ່າຍເງິນ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດເພື່ອໃຫ້ໝັ້ນໃຈວ່າຖືກຕ້ອງ ກັບ ໂອກາດຂອງການວ່າຈ້າງທີ່ສາມາດ ເລືອກໄດ້ ເສີມສ້າງມາດຕະການໃນການຈັດຕັ້ງ ແລະການຄວບຄຸມ ພັດທະນາ ແລະ ເສີຍແຜ່ຫຼັກປະຕິບັດ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຂອງລາຊະການພົນລະ ເຮືອນຢ່າງກວ້າງຂວາງ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານການຄວບຄຸມຈັດການ ແລະ ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານການກວດ ສອບຄຳໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ການຄວບຄຸມ ສະໜັບສະໜູນເສີມສ້າງນະໂຍບາຍການ ຈັດຊື້ ການປັບປຸງ ແລະ ບັບໂຄງສ້າງວິທີການດຳ ເນີນທຸລະກິດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນໂອກາດໃນ ການໃຊ້ຈ່າຍເງິນໄວ 	<p>TA 2616 ເຖິງ Sri Lanka ເພື່ອປະຕິຮູບການບໍລິຫານຂອງລັດ</p> <p>TA 2538 ການບໍລິຫານງົບປະມານ ທີ່ຖືກປັບປຸງໃໝ່ໃນ Micronesia</p> <p>ເງິນກູ້ 1506 ສຳລັບຫຼັກສູດບໍລິຫານ ຊັບພະຍາກອນພາກລັດ Gujarat ຂອງອິນເດຍ</p> <p>TA 2701 ການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມ ແຂງຂອງສຳນັກງານສະຖາບັນແຫ່ງ ຊາດເພື່ອປະເມີນຜົນການຈັດຊື້ໃນ ຫວຽດນາມ</p> <p>TA 2186 ການເສີມສ້າງຄວາມ ເຂັ້ມແຂງໃນກອບກົດໝາຍສຳລັບ ການບໍລິຫານດ້ານພາສີໃນສາທາລະ ນະລັດປະຊາຊົນຈີນ</p>
<p>ຝ່າຍນິຕິບັນຍັດ ອົງການກວດສອບສູງສຸດ</p> <p>ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າວິໄຈລັດຖະສະພາ</p> <p>ຫ້ອງການສອບສວນຄຳ ຮ້ອງຟ້ອງຂອງປະຊາຊົນທີ່ມີຕໍ່ລັດ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ສະຖາບັນມີມາດຕະການເພື່ອສ້າງ ຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງໜ່ວຍງານ/ ປະຊາຊົນໃຫ້ມີຄວາມໂປ່ງໃສຂຶ້ນຕື່ມ ແລະໃຊ້ງ່າຍ ໂດຍຜ່ານປ້າຍຊື່, ຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານເອກະ ສານ,ການຕິດປະກາດອັດຕາທຳນຽມ, ອື່ນໆ. ຍົກລະດັບຄວາມສາມາດ ແລະ ຄວາມ ເປັນອິດສະຫຼະຂອງອົງການກວດສອບ ສູງສຸດ. ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານຄວາມສາ ມາດຂອງຂອງລັດຖະສະພາ ເພື່ອທຳໜ້າ ທີ່ເປັນອົງການອິດສະ ຫຼະທີ່ເຝົ້າລະວັງການກະທຳຜິດທາງກົດໝາຍຂອງບໍລິສັດຫຼື ອົງການອື່ນ ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການເຂົ້າ ເຖິງປະຊາຊົນ ເພື່ອການແກ້ໄຂຢ່າງ ເປັນ ທຳກ່ຽວກັບການຮ້ອງທຸກ 	<p>TA 2459 ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານ ເຕັກນິກແກ່ປະເທດເນປານ ເພື່ອ ເພີ່ມປະສິດທິພາບການດຳເນີນ ງານດ້ານພາສີອາກອນ</p> <p>RETA 5688 ແຜນການເຝິກ ອົບຮົມການກວດສອບໄລຍະ ຍາວໃນລະດັບພາກພື້ນສຳລັບສະມາຊິກຂອງສະຖາບັນກວ ດສອບສູງສຸດຂອງອົງການໃນພູມິພາກອາຊີ</p> <p>TA 2463 ສຳລັບການເສີມ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຫ້ອງ ການຜູ້ກວດສອບທົ່ວໄປໃນໝູ່ ເກາະຟິຈີ</p> <p>USAID/CRS ຄວາມພະຍາ ຍາມໃນການເສີມສ້າງຄວາມ ສາມາດຂອງລັດຖະສະພາໃນ ເສດຖະກິດທີ່ມີການປ່ຽນແປງ</p> <p>TA 2599 ການຈັດຕັ້ງປະຕິ ບັດການປະຕິຮູບການບໍລິ ການພົນລະເຮືອນສຳລັບໝູ່ເກາະ Marshall ໃນໂຄງການ UNDP ກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍ ການປະສານງານ ແລະລະບົບ ການປົກຄອງໃນປາຊີຟິກໃຕ້</p>
<p>ຝ່າຍຕຸລາການ ຫຼຸດຜ່ອນຄະດີທີ່ຍັງຄົງ ຄ້າງ ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງສະຖາ ບັນຫຼັກ: ອຳ ນາດຕຸລາການ ແລະ ກະຊວງຍຸດຕິທຳ ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງສະຖາ ບັນສຳຮອງ: ໂຮງການກົດໝາຍ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າກົດໝາຍ ທ້ອງຖິ່ນ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ພັດທະນາກົນໄກສຳລັບການແກ້ໄຂຂໍ້ຜິດ ພາດທີ່ເລືອກໄດ້ ສະໜັບສະໜູນການສຶກສາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ສຳລັບຜູ້ພິພາກສາ ແລະທະນາຍຄວາມ ແນະນຳການບໍລິຫານປັບປຸງສານ ແລະ ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ 	<p>TA 2521 ສຳລັບການແກ້ໄຂ ຂໍ້ຜິດພາດທີ່ເລືອກໄດ້ ໃນ ອິນເດຍ</p> <p>TA 2727 ການປັບປຸງໂຄງ ສ້າງແລະຄວາມສາມາດ ຂອງກະຊວງຍຸດຕິທຳໃນ ມົງໂກເລຍ</p>
<p>ຝ່າຍສັງຄົມ ຄະນະກຳມະການທຸລະ ກິດພາກລັດ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ໃຫ້ວົງຄວາມຄິດເຫັນລະຫວ່າງທຸລະກິດ ແລະ ລັດກ່ຽວກັບບັນຫາທົ່ວໄປຂອງ ລະບົບການປົກຄອງທີ່ດີ 	

ພາກຕິດຄັດ 2, ໜ້າ 1

ການສະເໜີແກ້ໄຂນະໂຍບາຍການຈັດຊື້ທີ່ກ່ຽວພັນເຖິງການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຂອງ ADB³³

ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການພັດທະນາການປະຕິບັດທີ່ດີທີ່ສຸດໃນກຸ່ມທະນາຄານເພື່ອການພັດທະນາ, ມາດຕາ 2.14, 2.15, ແລະ 2.16 ນະໂຍບາຍການຈັດຊື້ຂອງ ADB ຈະໄດ້ຮັບການປັບປຸງແກ້ໄຂດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ການສໍ້ໂກງ ແລະ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ

2.14 ນະໂຍບາຍຂອງ ADB ຄືຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ກູ້ (ລວມທັງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກເງິນກູ້ຂອງ ADB) ແລະຜູ້ປະມູນ/ຜູ້ຈຳໜ່າຍ/ຜູ້ຮັບເໝົາ ພາຍໃຕ້ສັນຍາໃຫ້ທຶນກູ້ຍືມຂອງ ADB ເພື່ອປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານສູງສຸດຂອງຫຼັກການປະຕິບັດທີ່ຖືກຕ້ອງໃນລະຫວ່າງການຈັດຊື້ ແລະ ການດຳເນີນການຂອງສັນຍາດັ່ງກ່າວ. ໃນການດຳເນີນການໃຫ້ເປັນໄປຕາມນະໂຍບາຍສະບັບນີ້, ADB:

- (a) ກຳນົດຄວາມໝາຍ, ສຳລັບຈຸດປະສົງຂອງຂໍ້ກຳນົດນີ້, ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ກຳນົດໄວ້ດັ່ງລຸ່ມນີ້:
 - (i) “ການກະທຳທີ່ບໍ່ຊື່ສັດ” ໝາຍເຖິງພຶດຕິກຳສ່ວນໜຶ່ງຂອງພະນັກງານໃນພາກລັດແລະເອກະຊົນ ໂດຍ ທີ່ພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ຕົນເອງຮັ່ງມີຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງແລະຜິດຕໍ່ກົດໝາຍ ແລະ / ຫຼື ພຶດຕິກຳທີ່ໄກ່ຄຽງກັບ ບັນຫາເຫຼົ່ານັ້ນ, ຫຼື ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ, ໂດຍການນຳໃຊ້ໜ້າທີ່ຕໍາແໜ່ງໃນທາງທີ່ຜິດໃນ ບ່ອນທີ່ພວກເຂົາຖືກແຕ່ງຕັ້ງ, ແລະ ມັນຍັງລວມໄປເຖິງການສະເໜີໃຫ້, ການມອບ ໃຫ້, ການຮັບເອົາ, ຫຼື ການຊັກຊວນ ໂດຍສິ່ງທີ່ມີຄ່າໃດໆ ທີ່ມີອິດທິພົນຕໍ່ການກະທຳຂອງພະນັກງານດັ່ງກ່າວໃນຂະບວນ ການຈັດຊື້ ຫຼື ໃນການປະຕິບັດສັນຍາ; ແລະ
 - (ii) “ການກະທຳໃນລັກສະນະຫຼອກລວງສໍ້ໂກງ” ໝາຍເຖິງການບິດເບືອນຄວາມຈິງຂອງເຫດການທີ່ເກີດ ຂຶ້ນເພື່ອມີອິດທິພົນຕໍ່ຂະບວນການຈັດຊື້ ຫຼື ການປະຕິບັດສັນຍາທີ່ມີຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ກັບຜູ້ກູ້ຍືມ, ແລະ ລວມທັງການກະທຳທີ່ມີລັກສະນະລວມຫົວກັນໃນກຸ່ມຜູ້ປະມູນ (ກ່ອນຫຼືຫຼັງການສະເໜີລາຄາ ປະມູນ) ວາງແຜນເພື່ອກຳນົດລາຄາປະມູນປອມ, ບໍ່ມີລະດັບການແຂ່ງຂັນ ແລະ ເພື່ອກົດກັນຜູ້ກູ້ຍືມ ກ່ຽວກັບຜົນປະໂຫຍດຂອງການແຂ່ງຂັນແບບເສລີ ແລະ ແບບເປີດ;
- (b) ຈະປະຕິເສດຂໍ້ສະເໜີສຳລັບສິນຈ້າງລາງວັນ ຖ້າຫາກເຫັນວ່າຜູ້ປະມູນໄດ້ສະເໜີລາງວັນທີ່ຊັກຈູງໃຫ້ກະທຳ ທີ່ບໍ່ຊື່ສັດຫຼືການກະທຳທີ່ມີລັກສະນະສໍ້ໂກງໃນການແຂ່ງຂັນໃນການເຮັດສັນຍາທີ່ກຳລັງຖືກກ່າວເຖິງນັ້ນ;
- (c) ຈະຍົກເລີກໃນສ່ວນຂອງເງິນກູ້ຍືມທີ່ຖືກກຳນົດໃຫ້ໃນສັນຍາສຳລັບສິ່ງທະລິມະສັບ ແລະ ວຽກງານຖ້າຫາກໃນ ເວລາໃດກໍ່ຕາມທີ່ກຳນົດວ່າການກະທຳທີ່ບໍ່ຊື່ສັດ ຫຼື ມີລັກສະນະສໍ້ໂກງເປັນການຈູງໃຈໂດຍຕົວແທນຂອງຜູ້ກູ້ ຍືມ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກເງິນກູ້ຍືມໃນລະຫວ່າງການຈັດຊື້ ຫຼືການເຮັດສັນຍານັ້ນ, ໂດຍທີ່ຜູ້ກູ້ຍືມບໍ່ຕ້ອງປະຕິບັດຢ່າງເໝາະສົມແລະທັນເວລາເປັນທີ່ພິຈາລະນາແກ້ໄຂຂອງ ADB ເພື່ອແກ້ໄຂສະຖານະການ;
- (d) ຈະເປີດເຜີຍບໍລິສັດທີ່ບໍ່ມີສິດ, ທັງຢ່າງທີ່ບໍ່ມີກຳນົດ ຫຼື ໄລຍະເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້, ເພື່ອເປັນການມອບສັນຍາໃຫ້ທຶນຂອງ ADB ຖ້າຫາກໃນເວລາໃດກໍ່ຕາມທີ່ກຳນົດວ່າບໍລິສັດມີການຈູງໃຈໃຫ້ກະທຳການທີ່ບໍ່ຊື່ສັດ ຫຼື ມີພຶດຕິກຳສໍ້ໂກງໃນການແຂ່ງຂັນສຳລັບ, ຫຼື ໃນການດຳເນີນການ, ສັນຍາໃຫ້ທຶນຂອງ ADB; ແລະ
- (e) ຈະມີສິດທິທີ່ຈະກຳນົດໃນສັນຍາໃຫ້ທຶນກູ້ຍືມໂດຍ ADB, ຂໍ້ກຳນົດຈະຖືກລວມເຖິງຄວາມຕ້ອງການຜູ້ ຈຳໜ່າຍແລະຜູ້ຮັບເໝົາເພື່ອອະນຸຍາດໃຫ້ ADB ໃນການກວດສອບບັນຊີຂອງພວກເຂົາ ແລະ

³³ ຂໍ້ກຳນົດທີ່ຄ້າຍຄືກັນຈະຖືກຕື່ມລົງໃສ່ໃນ ນະໂຍບາຍຂອງ ADB ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ທີ່ປຶກສາໂດຍທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ ແລະ ຕົວຂອງ ຜູ້ກູ້.

ບັນທຶກທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງກັບການດໍາເນີນການຂອງສັນຍາ ແລະ ທໍາການກວດສອບບັນຊີເຫຼົ່ານັ້ນ ໂດຍຜູ້ກວດສອບບັນຊີທີ່ຖືກແຕ່ງ ຕັ້ງໂດຍ ADB.

ພາກຕິດຄັດ 2, ໜ້າ 2

2.15 ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະເພາະຂອງ ADB, ຜູ້ກູ້ຢືມເງິນອາດຈະສະເໜີໃຫ້ຮູ້, ໂດຍການລົງໃສ່ໃນແບບຟອມການປະມູນສໍາລັບສັນຍາເງິນກູ້ຢືມກ່ອນໃຫຍ່ທີ່ໃຫ້ທຶນໂດຍ ADB, ຄໍາປະຕິຍານຂອງຜູ້ປະມູນແມ່ນຈະປະຕິບັດຕາມການແຂ່ງຂັນ ແລະ ດໍາເນີນການຕາມສັນຍາ, ຕາມກົດໝາຍຂອງປະເທດໃນການຕໍ່ຕ້ານການສົ່ງໂກງ ແລະ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ (ລວມໄປເຖິງການໃຫ້ສິນບິນ), ທີ່ຖືກລະບຸໄວ້ໃນເອກະສານການປະມູນ. ໝາຍເຫດຢູ່ຂ້າງລຸ່ມຄວນຈະຖືກສອດລົງໃສ່ໃນເອກະສານບ່ອນທີ່ຄໍາປະຕິຍານດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກສອດແຊກລົງໃສ່, ສັງເກດວ່າມັນໄດ້ຖືກວາງໄວ້ບ່ອນ ຄໍາຮ້ອງຂໍຂອງຜູ້ກູ້.

2.16 ເມື່ອສັນຍາທີ່ຈະໃຫ້ເງິນທຶນທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນໂດຍ ADB ເອກະສານສັນຍາຈະຕ້ອງປະກອບໄປດ້ວຍຄໍາປະຕິຍານຈາກຜູ້ຮັບເໝົາວ່າ ຈະບໍ່ມີຄໍາທໍານຽມ, ເງິນລິມະນາບຸນຄຸນ, ສ່ວນຫຼຸດ, ຂອງຂວັນ, ຄໍານາຍໜ້າ ຫຼື ຄໍາໃຊ້ຈ່າຍອື່ນໆ, ນອກເໜືອຈາກສິ່ງທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນການປະມູນເຫຼົ່ານັ້ນ, ທີ່ໄດ້ໃຫ້ຫຼືໄດ້ຮັບກ່ຽວກັບເລື່ອງຂອງຂະບວນການຈັດຊື້ ຫຼື ການດໍາເນີນການຕາມສັນຍາ.

ພາກຕິດຄັດ 3, ໜ້າ 1

**ການສະເໜີປັບປຸງແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບລະບຽບການດຳເນີນການດ້ານເງິນກູ້ແບບທຳມະ
ດາ ແລະ ແບບ ພິເສດ**

ມາດຕາ 8.03 ຂອງລະບຽບການດຳເນີນການດ້ານເງິນກູ້ແບບທຳມະດາ ແລະ ລະບຽບການດຳເນີນການດ້ານເງິນກູ້ ແບບ ພິເສດຈະຕ້ອງຖືກປັບປຸງແກ້ໄຂໃຫ້ອ່ານດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້.ການແກ້ໄຂປັບປຸງໃໝ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງນັ້ນໄດ້ຖືກຂີດກ້ອງເອົາໄວ້ແລ້ວ.

ມາດຕາ 8.03. **ການຍົກເລີກໂດຍ ADB.** ຖ້າຫາກວ່າ (i) ສິດຂອງຜູ້ກູ້ຢືມໃນການຖອນເງິນຈາກ ບັນຊີເງິນກູ້ດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຖືກໂຈະກ່ຽວກັບຈຳນວນເງິນກູ້ໃດໆເປັນຊ່ວງໄລຍະເວລາສາມສິບ (30) ວັນຕິດຕໍ່ກັນ, ຫຼື (ii) ເວລາໃດກໍ່ຕາມທີ່ ADB ຕັດສິນໃຈ, ຫຼັງຈາກຄົ້ນຄວ້າປຶກສາຫາລືກັບຜູ້ກູ້, ເຊິ່ງຈຳນວນເງິນກູ້ນຳ ໃຊ້ບໍ່ຖືກຕາມວັດຖຸປະສົງຂອງ ໂຄງການ, ຫຼື (iii) ເວລາໃດກໍ່ຕາມທີ່ ADB ຕັດສິນໃຈ, ກ່ຽວກັບທຸກໆສັນຍາທີ່ ໃຫ້ທຶນໃນເງິນລາຍໄດ້ຂອງເງິນກູ້, ທີ່ການປະຕິບັດບໍ່ ຊື່ສັດ ຫຼື ການກະທຳໃນລັກສະນະຫຼອກລວງສີ່ໂກງ ເປັນ ສິ່ງດຶງດູດຄວາມສົນໃຈໂດຍຜູ້ຕ່າງໜ້າຂອງຜູ້ກູ້ ຫຼື ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບ ຜົນປະໂຫຍດຈາກເງິນກູ້ໃນລະຫວ່າງ ການຈັດຊື້/ການໃຫ້ຄຳປຶກສາໃນການເລືອກ ຫຼື ລະ ຫວ່າງການດຳເນີນການຂອງ ສັນຍາດັ່ງກ່າວ, ໂດຍ ທີ່ຜູ້ກູ້ບໍ່ຕ້ອງປະຕິບັດຢ່າງເໝາະສົມ ແລະ ທັນເວລາເປັນທີ່ພິຈາລະນາ ໃນການແກ້ໄຂສະຖານະ ການ, ຫຼື (iv) ໃນເວລາໃດກໍ່ຕາມທີ່ ADB ເຫັນວ່າການຈັດຊື້ຂອງສັນຍາໃດໆ ທີ່ໃຫ້ທຶນໃນເງິນລາຍ ໄດ້ຂອງເງິນກູ້ບໍ່ ສອດຄ່ອງກັບຂັ້ນຕອນທີ່ກຳນົດໄວ້ ຫຼື ທີ່ໄດ້ກ່າວອ້າງອີງໄວ້ໃນສັນຍາເງິນກູ້, ຫຼື (v) ຕາມວັນທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາເງິນ ກູ້ເປັນວັນທີ່ປິດການຖອນເງິນ ຈຳນວນເງິນກູ້ທັງໝົດຈະຕ້ອງຍັງຄົງ ເຫຼືອ ໃນບັນຊີເງິນກູ້, ADB ອາດຈະແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ກູ້ ແລະ ຜູ້ຄຳປະກັນຮັບຮູ້, ຖ້າມີ, ຍົກເລີກສິດຂອງຜູ້ກູ້ເພື່ອຖອນເງິນ ທັງ ໝົດ ຫຼື ສັນຍາດັ່ງກ່າວ. ເມື່ອປະກາດແຈ້ງການ ດັ່ງກ່າວອອກໄປ, ຈຳນວນເງິນກູ້ ຫຼື ສ່ວນອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈະຕ້ອງຖືກຍົກເລີກ.

ການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ຄວາມສັດຊື່: ຂອບນະໂຍບາຍ ແລະ ຍຸດທະສາດຂອງພວກເຮົາ ປຶ້ມທົ່ວນີ້ປະກອບມີສອງເອກະສານຂອງທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ (ADB): ຫຼັກການ ແລະ ຂໍ້ ແນະນຳດ້ານຄວາມສັດຊື່ (ພິດສະພາ 2010) ແລະ ນະໂຍບາຍວ່າດ້ວຍການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງ ຫຼວງ (ກໍລະກົດ 1998).

ຫ້ອງການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ຄວາມສັດຊື່ຂອງ ADB ເຮັດໜ້າທີ່ສືບສວນຂໍ້ກ່າວຫາວ່າມີ ການສໍ້ໂກງ, ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ການບັງຄັບ, ການສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ, ການຂັດແຍ້ງຜົນປະໂຫຍດ, ການ ຂັດຂວາງ ແລະ ການປະພຶດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນບັນດາກິດຈະກຳທີ່ ADB ໃຫ້ທຶນ, ໂດຍ ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ແລະ ຂໍ້ແນະນຳດ້ານຄວາມສັດຊື່ຂອງ ADB.

ນະໂຍບາຍຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຂອງ ADB ກຳນົດໃຫ້ທຸກ ພາກສ່ວນ, ລວມທັງ ພະນັກງານ, ຜູ້ກູ້ຢືມ, ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍ ດ, ຜູ້ປະມຸນ, ຜູ້ສະໜອງສິນຄ້າ ແລະ ຜູ້ຮັບເໝົາ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ມາດຕະຖານດ້ານສິນທຳສູງສຸດ ໃນເວລາເຂົ້າຮ່ວມໃນກິດຈະກຳທີ່ ADB ໃຫ້ທຶນ. ນະໂຍບາຍນີ້ສະໜັບສະໜູນພັນທະຂອງ ADB, ຕາມ ມາດຕາ 14(xi) ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສ້າງຕັ້ງທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ, ໃນການຮັບປະກັນວ່າເງິນທີ່ໄດ້ຈາກການໃຫ້ທຶນຂອງ ADB ຕ້ອງຖືກ ນຳໃຊ້ພຽງແຕ່ເພື່ອຈຸດປະສົງທີ່ຕັ້ງໃຈໄວ້ເທົ່ານັ້ນ.

ເອກະສານພິມເຜີຍແຜ່ນີ້ແມ່ນປ່ຽນແທນ ແລະ ທົດແທນເອກະສານ ການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ຄວາມສັດຊື່, ສະບັບພິມທຳອິດ, (ເບິ່ງດ້ານຂວາ) ໃນທຸກດ້ານ.



ກ່ຽວກັບທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ

ວິໄສທັດຂອງ ADB ແມ່ນການປົດປ່ອຍເຂດພາກພື້ນອາຊີປາຊີຟິກອອກຈາກຄວາມທຸກຍາກ. ພາລະກິດຂອງ ADB ແມ່ນເພື່ອຊ່ວຍບັນດາປະເທດສະມາຊິກທີ່ກຳລັງພັດທະນາໃຫ້ທຸດຜ່ອນ ຄວາມທຸກຍາກແບບຍືນຍົງ ແລະ ບັບປຸງຄຸນນະພາບຊີວິດຂອງປະຊາຊົນໃນປະເທດເຫຼົ່ານັ້ນ. ເຖິງ ແມ່ນວ່າພາກພື້ນນີ້ຈະປະສົບຜົນສຳເລັດໃນຫຼາຍໆດ້ານ, ແຕ່ມັນຍັງແມ່ນບ່ອນຢູ່ຂອງສອງສ່ວນສາມ ຂອງຜູ້ທຸກຍາກທັງໝົດໃນໂລກ: 1,8 ຕື້ຄົນມີລາຍໄດ້ຕໍ່ກວ່າ \$2 ຕໍ່ມື້, ໂດຍທີ່ 903 ລ້ານຄົນກຳລັງ ສູ້ຊີວິດດ້ວຍລາຍໄດ້ຕໍ່ກວ່າ \$1,25 ຕໍ່ມື້. ADB ມີຄວາມມັ່ງໝັ້ນທີ່ຈະທຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກຜ່ານ ການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດ, ການເຕີບໂຕດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແບບຍືນຍົງ, ແລະ ການລວມກັນເປັນ ໜຶ່ງຂອງພາກພື້ນ.

ໂດຍມີສຳນັກງານໃຫຍ່ຕັ້ງຢູ່ກຸງມະນີລາ, ADB ມີສະມາຊິກທັງໝົດ 67 ປະເທດ, ເຊິ່ງລວມມີ 48 ປະເທດຈາກພາກພື້ນ. ເຄື່ອງມືຕົ້ນຕໍຂອງມັນສຳລັບການຊ່ວຍເຫຼືອສະມາຊິກທີ່ເປັນປະເທດກຳລັງ ພັດທະນາແມ່ນການເຈລະນາດ້ານນະໂຍບາຍ, ເງິນກູ້, ການລົງທຶນໃນຫຼັກຊັບ, ການຄ້າປະກັນ, ເງິນ ຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການ.

ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ
ຖະໜົນ 6 ADB Avenue, ເມືອງ Mandaluyong
1550 Metro ມະນີລາ, ປະເທດຟິລິບປິນ
www.adb.org/Integrity
ISBN: 978-92-9092-476-0
ລະຫັດການພິມເຜີຍແຜ່: TIM114103



ພິມໃນປະເທດຟິລິບປິນ